

The Eleventh Ray

(A Fruit of Denizli Prison)

[This is a defence of the Risale-i Nur against **atheism** and **absolute disbelief**.

It is our true defence in this imprisonment of ours, for it is only this we are working at.

This treatise is a fruit and **souvenir** of Denizli Prison, and the product of two Fridays.]

Said Nursi

#2

The Fruits of Belief

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

And he languished in prison for a number of years more. (Qur'an, 12:42)

According to an inner meaning of this verse, Joseph (Peace be upon him) is **the patron of prisoners** and prison is a sort of 'School of Joseph.'

Since this is the second time the Risale-i Nur students have been sent to prison in large numbers,

it is necessary to study and teach in this school, which has been opened to give this training, the brief **summaries** of a number of **matters** connected with prison that the Risale-i Nur proves, and to benefit from them **thoroughly**.

We shall explain five or six of those summaries.

The First Topic

As is explained in the Fourth Word, everyday **our Creator** bestows on us the **capital** of twenty-four hours of life

so that with it we may obtain all the things necessary for our two lives.

If we spend twenty-three hours on this fleeting worldly life and neglect to spend the remaining **one hour, which is sufficient for the five obligatory prayers**, on the very lengthy **life of the hereafter**,

it may be understood what an **unreasonable** error it is, and what a great loss to suffer **distress** of the mind and spirit **as the penalty for the error**,

and to behave badly because of the distress, and to fail to rectify one's conduct due to living **in a state of despair**,

indeed, to do the opposite. We may make the comparison.

Onbirinci Şua

(Denizli Hapsinin Bir Meyvesi)

[**Zındıka** ve **küfr-ü mutlaka** karşı Risale-i Nur'un bir müdafaanamesidir.

Ve bu hapsimizde hakikî müdafaanamemiz dahi budur. Çünkü, yalnız buna çalışıyoruz.

Bu risale, Denizli hapisanesinin bir meyvesi ve bir **hatırası** ve iki cuma gününün mahsulüdür.]

Said Nursî

Meyve Risalesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلَيْتَ فِي السِّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ

âyetinin ihbarı ve sırrıyla Yusuf Aleyhisselâm **mahpusların pîri**dir. Ve hapisane bir nevi **Medrese-i Yusufiye** olur.

Madem Risale-i Nur şakirdleri, iki defadır çoklukla bu medreseye giriyorlar;

elbette Risale-i Nur'un hapse temas ve isbat ettiği bir kısım **mes'elelerinin** kısacık **hülâsalarını**, bu terbiye için açılan dershanede okumak ve okutmakla **tam** terbiye almak lâzım geliyor.

İşte o hülâsalardan beş-altı tanesini beyan ediyoruz.

Birincisi

Dördüncü Söz'de izahı bulunan, her gün yirmidört saat **sermaye-i hayatı Hâlıkımız** bize ihsan ediyor.

Tâ ki, iki hayatımıza lâzım şeyler o sermaye ile alınsın.

Biz kısacık hayat-ı dünyeviyeye yirmiüç saati sarfedip, **beş farz namaza kâfi gelen bir saati**, pek çok uzun olan **hayat-ı uhreviyemize** sarfetmezsek;

ne kadar **hilaf-ı akıl** bir hata ve **o hatanın cezası** olarak hem kalbî, hem ruhî **sıkıntıları** çekmek

ve o sıkıntılar yüzünden ahlâkını bozmak ve **me'yusane** hayatını geçirmek sebebiyle, değil terbiye almak,

belki terbiyenin aksine gitmekle ne derece hasaret ederiz, kıyas edilsin.

We should think of what a profitable ordeal it is -if we spend the one hour on the five **obligatory** prayers- each hour of this calamitous term of **imprisonment** sometimes becoming a day's worship

and one of its **transient** hours becoming many **permanent** hours,

and our despair and distress of the spirit and heart **in part** disappearing, and its being **atonement** for the mistakes that led to the imprisonment and the cause of their being forgiven,

and being trained and improved, which is the **purpose** of imprisonment; we should think of it being instruction

and a pleasant and **consoling** meeting with our companions in disaster.

#3

As is said in the Fourth Word, it may be compared how contrary it is to a person's interests to give five or ten liras out of his twenty-four to a lottery **in which a thousand people are taking part in order to win the thousand-lira prize**, and not give a single lira out of the twenty-four for a **ticket for an everlasting treasury of jewels**, and to rush to the former and flee from the latter,

-although the chance of winning the thousand liras in the worldly lottery is one in a thousand because there are a thousand **people taking part**,

while in the **lottery of man's destiny which looks to the hereafter** the chance of winning for the people of belief, **who experience happy deaths**, is nine hundred and ninety-nine out of a thousand,

as has been stated by one hundred and twenty-four thousand prophets and confirmed by incalculable numbers of **truthful informers** from among the **saints** and **purified scholars** as a result of their **illuminations**.

Prison governors and **chief warders**, and indeed **the country's administrators** and **the guardians of public order**, should be **grateful** at this lesson of the Risale-i Nur,

for the **government** and **disciplining** of a thousand believers who constantly have in mind the prison of Hell

is far easier than that of ten **who have no belief** and do not perform the obligatory prayers, only think of worldly prisons, do not know what is licit and what is **illicit**, and are in part accustomed to living undisciplined lives.

#4

A Summary of the Second Topic

As is well explained in **A Guide For Youth** from the Risale-i Nur,

it is as **definite** and **obvious** that **death will befall us** as the night will follow today and winter, this autumn.

Eğer, bir saati beş **farz** namaza sarfetsek; o halde **hapis** ve musibet müddetinin herbir saati, bazan bir gün ibadet

ve **fâni** bir saati **bâki** saatler hükmüne geçebilmesi

ve kalbî ve ruhî me'yusiyet ve sıkıntıların **kısmen** zeval bulması ve hapse sebebiyet veren hatalara **keffareten** afvettirmesi

ve hapsin **hikmeti** olan terbiyeyi alması ne derece kârlı bir imtihan, bir ders

ve musibet arkadaşlarıyla **tesellidarane** bir hoş-sohbet olduğu düşünülün.

Dördüncü Söz'de denildiği gibi, **bin lira ikramiye kazancı için, bin adam iştirak etmiş** bir piyango kumarına yirmidört lirasından beş-on lirayı veren ve yirmidörtten birisini **ebedî bir mücevherat hazinesinin biletine** vermeyen;

halbuki dünyevî piyangoda o bin lirayı kazanmak ihtimali binden birdir, çünkü bin **hissedar** daha var.

Ve **uhrevî mukadderat-ı beşer piyangosunda, hüsn-ü hâtimeye mazhar** ehl-i iman için kazanç ihtimali binden dokuzyüz doksandokuz olduğuna

yüzyirmidört bin enbiyanın ona dair ihbarını **keşf** ile tasdik eden **evliyadan** ve **asfiyadan** hadd ü hesaba gelmez **sadık muhbirler** haber verdikleri halde; evvelki piyangoya koşmak, ikincisinden kaçmak ne derece maslahata muhalif düşer, mukayese edilsin.

Bu mes'elede hapishane müdürleri ve **ser-gardiyanları** ve belki memleketin **idare müdebbirleri** ve **asayiş muhafızları** Risale-i Nur'un bu dersinden **memnun** olmaları gerektir.

Çünkü bin mütedeyyin ve Cehennem hapsini her vakit tahattur eden adamların **idare** ve **inzibatı**,

on namazsız ve **itikadsız**, yalnız dünyevî hapsi düşünen ve **haram-helâl** bilmeyen ve kısmen serseriliğe alışan adamlardan daha kolay olduğu, çok tecrübelerle görülmüş.

İkinci Mes'elenin Hülâsası

Risale-i Nur'dan **Gençlik Rehberi**'nin güzelce izah ettiği gibi,

ölüm o kadar **kat'î** ve **zahir**dir ki; bugünün gecesi ve bu günün kışı gelmesi gibi **ölüm başımıza gelecek**.

Just as this prison is a **temporary** guest-house for those who **continuously** enter it and leave it;

so the face of the earth is a **hostel** on the road of the swiftly travelling caravans which **alight** for one night then **pass on**.

Surely death, which has emptied all the cities into the **graveyard** a hundred times over, **has demands** greater than life.

The Risale-i Nur has **solved** the **riddle** of this **awesome** truth and **discovered** its answer. A short summary of it is this:

Since death cannot be killed nor the door of the grave be closed,

if there is a way of **being saved** from the **executioner** of the **appointed hour** and the **solitary confinement** of the grave,

it is a question, an **anxiety**, for man of greater importance than anything.

Yes, there is a **solution**, and through the mystery of the Qur'an, the Risale-i Nur has proved it as certainly as two plus two equals four. A brief summary of it is as follows:

Death is either eternal **annihilation**, a gallows on which will be hanged both man and all his **friends** and **relations**;

or it comprises the **release papers** to depart for another, **eternal realm**, and to enter, **with the document of belief**, the palace of **bliss**.

The grave is either a **bottomless pit** and dark place of **solitary** confinement,

or it is a door opening from the prison of this world onto an eternal, **light-filled** garden and **place of feasting**.

A Guide For Youth has proved this truth with a **comparison**.

For example; **gallows** have been set up in this **prison yard**, and behind the wall immediately beyond them

a huge **lottery office** has been opened in the lottery of which the whole world has taken part.

We five hundred people in this prison are certain to be summoned one by one **without exception** to that arena; **to avoid it is not possible**.

Everywhere announcements are being made: "Come and receive your **decree of execution**, and mount the gallows!", or: "Take the **note** for **everlasting** solitary confinement, and take that door!",

or: "Good news for you! The winning ticket worth millions has come up for you. Come and receive it!"

We see with our own eyes that one after the other they are mounting the gallows. **We observe** that some are being hanged,

Bu hapishane nasilki **mütemadiyen** çıkanlar ve girenler için **muvakkat** bir misafirhanedir.

Öyle de: Bu zemin yüzü dahi, acele hareket eden kafilelerin yollarında bir gecelik **konmak** ve **göçmek** için bir **handır**.

Herbir şehri yüz defa **mezaristana** boşaltan ölüm, elbette hayattan ziyade bir **istediği var**.

İşte bu **dehşetli** hakikatın **muammasını** Risale-i Nur **hall** ve **keşfetmiş**. Bir kısacık hülâsası şudur:

Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor;

elbette bu **ecel celladının** elinden ve kabir **haps-i münferidinden** **kurtulmak** çaresi varsa,

insanın en büyük ve her şeyin fevkinde bir **endişesi**, bir mes'elesidir.

Evet **çaresi** var ve Risale-i Nur Kur'anın sırrıyla o çareyi iki kerre iki dört eder derecesinde kat'î isbat etmiş. Kısacık hülâsası şudur ki:

Ölüm ya **i'dam**-ı ebedîdir; hem o insanı, hem bütün **ahbabını** ve **akaribini** asacak bir darağacıdır.

Veyahut başka bir **bâki âleme** gitmek ve **iman vesikasıyla saadet** sarayına girmek için bir **terhis tezkeresidir**.

Ve kabir ise, ya karanlıklı bir haps-i **münferid** ve **dipsiz** bir **kuyudur**

veyahut bu zindan-ı dünyadan **bâki** ve **nurani** bir **ziyafetgâh** ve bağistana açılan bir kapıdır.

Bu hakikatı "Gençlik Rehberi" bir **temsil** ile isbat etmiş.

Meselâ; bu **hapsin bahçesinde** asmak için **darağaçları** konulmuş ve onların dayandıkları duvarın arkasında

gayet büyük ve umum dünya iştirak etmiş bir **piyango dairesi** kurulmuş.

Biz bu hapisteki beşyüz kişi, her halde **hiç müstesnası yok** ve **kurtulmak mümkün değil**, bizi birer birer o meydana çağıracaklar:

Ya "Gel **i'dam ilânını** al, darağacına çık" veya "**Daimî** haps-i münferid **puslasını** tut, bu açık kapıya gir."

veyahut "Sana müjde! Milyonlar altın bileti sana çıkmış, gel al." diye her tarafta ilânatlar yapılıyor.

Biz de gözümüzle görüyoruz ki, birbiri arkasında o darağaçlarına çıkıyorlar. Bir kısmın asıldıklarını **müşahede ediyoruz**.

while others are making the gallows a step, and moving onto the lottery office beyond the wall.

Just at that point, which we know as though we have seen it from **the certain information** given by the high-ranking officials there, two **groups** have entered our prison.

#5

One group are holding **musical instruments**, **wine**, and apparently sweet confections and pastries which they are trying to make us eat. But the sweets are in fact **lethal**, for **satans in human form** have laced them with poison.

The second group are carrying **instructive writings**, licit foods, and **blessed drinks**.

They present them to us and **all together** say to us with **great earnestness**:

"If you take and eat the **gifts the first group gave you by way of testing you**, **you shall be hanged** on these gallows before us like the others you have seen.

Whereas if you accept the gifts we have brought you on the command of this **country's Ruler** in place of them, and recite the **supplications** and **prayers** in the instructive writings, you shall be saved from execution.

Believe as though you were seeing it that each of you shall receive the winning ticket worth millions in the lottery office **as a royal favour**.

These **decrees** say, and we ourselves say the same thing, that if you eat those illicit, **dubious**, and poisonous sweets, you shall suffer terrible **pains** from the poison until you go to be hanged."

Like this comparison, **for the people of belief and worship -on condition they have happy deaths-** the ticket for an everlasting and inexhaustible treasury will come up from **the lottery of man's destiny** beyond the gallows of the appointed hour, which we always see.

For those who persist in **vice**, unlawful actions, **unbelief**, and **sin**, however, there is a hundred per cent probability that on **condition they do not repent**, they will receive the summons to either eternal annihilation (for those who do not believe in the hereafter), or to permanent, dark solitary confinement (for those who believe in the immortality of man's spirit, but take the way of vice) and eternal perdition.

Certain news of this has been given by the hundred and twenty-four thousand prophets with their innumerable **miracles**, which confirm them;

and by the more than one hundred and twenty-four million saints, who see in their illuminations the **traces** and **shadows** -as though on a cinema screen- of what the prophets have told, and put their signatures to it, affirming it;

Bir kısmı da, darağaçlarını basamak yapıp o duvarın arkasındaki piyango dairesine girdiklerini;

orada büyük ve ciddi memurların **kat'i haberleri** ile görür gibi bildiğimiz bir sırada, bu hapishanemize iki **heyet** girdi.

Bir kabile ellerinde **çalgılar**, **şarablar**, zahirde gayet tatlı helvalar, baklavalar var. Bizlere yedirmeğe çalıştılar. Fakat o tatlılar **zehirlidir**, **insî şeytanlar** içine zehir atmışlar.

İkinci cemaat ve heyet, ellerinde **terbiyenamele** ve helâl yemekler ve **mübarek şerbetler** var.

Bize hediye veriyorlar ve **bil'ittifak** beraber, **pek ciddi** ve kat'i diyorlar ki:

"Eğer o evvelki heyetin sizi **tecrübe için verilen hediyelerini** alsanız, yeseniz; bu gözümüz önündeki şu darağaçlarda başka gördükleriniz gibi **asılacaksınız**.

Eğer bizim bu **memleket Hâkiminin** fermanıyla getirdiğimiz hediyeleri evvelkinin yerine kabul edip ve terbiye-namelelerdeki **duaları** ve **evradları** okusanız, o asılmaktan kurtulacaksınız.

O piyango dairesinde **ihсан-ı şahane olarak** herbiriniz milyon altın biletini alacağınızı, görür gibi ve gündüz gibi inanınız.

Eğer o haram ve **şübheli** ve zehirli tatlıları yeseniz, asılmağa gittiğiniz zamana kadar dahi o zehirin **sancısını** çekeceğinizi, bu **fermanlar** ve bizler müttefikan size kat'i haber veriyoruz." diyorlar.

İşte bu temsil gibi, her vakit gördüğümüz ecel darağacının arkasında **mukadderat-ı nev'-i beşer piyangosundan ehl-i iman ve taat için -hüsn-ü hatime şartıyla-** ebedî ve tükenmez bir hazinenin bileti çıkacağını;

yüzde yüz ihtimal ile **sefahet** ve haram ve **itikadsızlık** ve **fiskta** devam edenler **-tövbe etmemek şartıyla-** ya i'dam-ı ebedî (âhirete inanmayanlara) veya daimî ve karanlık haps-i münferid (beka-i ruha inanan ve sefahette gidenlere) ve şekavet-i ebediye il'lamını alacaklarını

yüzde doksandokuz ihtimal ile kat'i haber veren, başta ellerinde nişane-i tasdik olan hadsiz **mu'cizeler** bulunan yüzüymidört bin peygamberler

ve onların verdikleri haberlerin **izlerini** ve sinemada gibi **gölgelerini**, keşf ile, zevk ile görüp tasdik ederek imza basan yüzüymidört milyondan ziyade evliyalılar (kaddesallahü esrarehüm)

and by the more than thousands of millions of **investigative scholars**, * **interpreters of the law**, and **veracious ones** who, with decisive proofs and powerful arguments, prove according to reason and absolutely certainly the things told by those two **eminent groups of mankind**, and have set their signatures to them.

{* *One of those investigative scholars is the Risale-i Nur, which for twenty years has been silencing the most obstinate philosophers and obdurate atheists. Its various parts are available; everyone may read them, and no one can object to them.*}

#6

The situation then of someone who does not heed the news given **unanimously** by the decrees of these three vast and elevated communities and groups of the people of reality, **who are the suns, moons, and stars of mankind** and **the sacred leaders of humanity**,

and does not take **the straight path** which they have pointed out, and disregards the awesome ninety-nine per cent danger,

and abandons that way due to one person saying there is **danger** on it and takes another, lengthy, way - his **situation** is as follows:

The wretch who since he has abandoned, according to the certain news of innumerable well-informed observers, the shortest and easiest of the two ways, which with a hundred per cent certainty will lead to **Paradise** and **eternal happiness**,

and has chosen the **roughest**, longest way, which is most fraught with difficulties and is ninety-nine per cent certain will lead to **incarceration in Hell** and **everlasting misery**,

and leaves the short way because, according to the false information of a single **informer**, there is a one per cent chance of danger and the possibility of a month's **imprisonment**, and chooses the long way, which is without benefit, **just because it holds no danger**, like drunken lunatics, -such a wretch

has lost his **humanity**, mind, heart, and spirit to the extent that he ignores **the terrible dragons which are seen from afar and are pestering him**, and struggles against mosquitoes, attaching importance to them alone.

Since this is **the reality of the situation**, so that we avenge ourselves totally for this **calamity** of prison, we **prisoners** should accept the gifts of the second, blessed, group.

That is to say, just as the **pleasure** of a minute's **revenge** or a minute or two, or an hour of two, of **vice**, or this calamity, has put us in this prison for fifteen, five, ten, or two or three years, and made our worlds into a prison;

to spite it, we should avenge ourselves on this calamity by transforming an hour or two of our prison lives into a day or two of worship, and our two or three-year-sentences - **through the gifts of the blessed group-**

ve o iki kısım **meşahir-i insaniye**nin haberlerini aklın kat'î bürhanlarla ve kuvvetli hüccetlerle -fikren ve mantıken- yakînî bir surette isbat ederek tasdik edip imza basan milyarlar gelen geçen **muhakkikler**,(1) **müçtehidler** ve **siddikînler**;

{(1): *O muhakkiklerden tek birisi Risale-i Nur'dur. Yirmi senedir en muannid feylesofları ve mütemerrid zındıkları susturan eczaları meydandadır. Herkes okuyabilir ve kimse itiraz etmez.*}

bil'icma', mütevatiren **nev'-i insanın güneşleri, kamerleri, yıldızları olan** bu üç cemaat-ı azîme ve bu üç taife-i ehl-i hakikat ve **beşerin kudsî kumandanları olan** bu üç büyük ve âlî heyetlerin fermanları ile verdikleri haberleri dinlemeyen

ve saadet-i ebediyeye giden, onların gösterdikleri yol olan **sırat-ı müstakim**de gitmeyenler, yüzde doksandokuz dehşetli tehlike ihtimalini nazara almayan

ve bir tek muhbirin bir yolda **tehlike** var demesiyle o yolu bırakan başka uzun yolda hareket eden bir adam, elbette ve elbette **vaziyeti** şudur ki:

İki yolun -hadsiz muhbirlerin kat'î ihbarları ile- en kısa ve kolayı ve yüzde yüz **Cennet** ve **saadet-i ebediyeyi** kazandırmanı bırakıp

en dağdağalı ve uzun ve sıkıntılı ve yüzde doksandokuz **Cehennem hapsini** ve **şekavet-i daimeyi** netice veren yolunu ihtiyar ettiği halde,

dünyada iki yolun, bir tek **muhbirin** yalan olabilir haberiyle yüzde birtek ihtimal tehlike ve bir ay **hapis** imkânı bulunan kısa yolu bırakıp, menfaatsiz **-yalnız zararsız olduğu için-** uzun yolu ihtiyar eden bedbaht,

sarhoş divaneler gibi **dehşetli** ve **uzakta görünen ve ona musallat olan ejderhalara** ehemmiyet vermez, sineklerle uğraşiyor, yalnız onlara ehemmiyet verir derecede aklını, kalbini, ruhunu, **insaniyetini** kaybetmiş oluyor.

Madem **hakikat-ı hal** budur.. biz **mahpuslar**, bu hapis **musibetinden** intikamımızı tam almak için o mübarek ikinci heyetin hediyelerini kabul etmeliyiz.

Yani, nasıl ki bir dakika **intikam lezzeti** ve birkaç dakika veya bir-iki saat **sefahet** lezzetleriyle bu musibet bizi onbeş ve beş ve on ve iki-üç sene bu hapse soktu; dünyamızı bize zindan eyledi.

Biz dahi bu musibetin **rağmına** ve inadına, bir-iki saat müddet-i hapsi bir-iki gün ibadete ve iki-üç sene cezamızı **-mübarek kafilenin hediyeleriyle-**

into twenty or thirty years of **permanent** life, and our prison sentences of twenty or thirty years into a means of **forgiveness** from millions of years of incarceration in the **dungeons** of Hell.

In the face of our **transitory** worlds' weeping, we should make our everlasting lives smile.

We should show prison to be a **place of training and education**, and each of us try to be well-behaved, reliable, useful members of our **nation** and **country**.

While the prison officers, administrators, and governors should see that the men they supposed to be criminals, **bandits**, **layabouts**, murderers, **depraved**, and **harmful** to the country

are students studying in this blessed place of instruction, and should **proudly** offer thanks to God.

#7

The Third Topic

This is the summary of **an instructive incident** which is described in A Guide For Youth.

One time, I was sitting by my window in Eskişehir Prison during the **'Republic Festival.'**

Opposite me, the older girls of the High School were laughing and dancing in the schoolyard.

Suddenly their **condition** fifty years hence appeared to me, as though on a cinema screen.

I saw that of those fifty to sixty girl students, forty to fifty had become earth in their **graves**, and were suffering **torments**.

While ten were ugly seventy to eighty-year-olds who were despised where they might have expected love because they did not **preserve** their **chastity** when young.

This I observed **with complete certainty** and I wept at their **piteable states**.

Some of my friends in the prison heard my weeping, and came and asked me about it.

I told them: "Leave me alone for now, I want to be alone."

Yes, what I saw was reality, not imagination.

Just as the summer and autumn are followed by winter, so the summer of youth and autumn of old age are followed by the winter of the grave and **Intermediate Realm**.

If there was a cinema which showed the **events** of fifty years in the **future**, the same as those of fifty years ago are shown **in the present**,

and **the people of misguidance and vice** were to be shown their circumstances of fifty or sixty years hence,

yirmi-otuz sene **bâki** bir ömre ve on ve yirmi sene hapiste cezamızı milyonlar sene Cehennem **hapsinden** **afvımıza** vesile edip

fâni dünyamızın ağlamasına mukabil bâki hayatımızı güldürerek bu musibetten tam intikamımızı almalıyız.

Hapishaneyi **terbiyehane** gösterip **vatanımıza** ve **milletimize** birer terbiyeli, emniyetli, menfaatli adam olmağa çalışmalıyız.

Ve hapishane memurları ve müdürleri ve müdebbirleri dahi, câni ve **eşkiya** ve **serseri** ve katil ve **sefahetçi** ve vatana **muzır** zannettikleri adamları,

bir mübarek dershanede çalışan talebeler görsünler ve **müftehirane** Allah'a şükretsinler.

Üçüncü Mes'ele

Gençlik Rehberi'nde izahı bulunan **ibretli bir hâdisenin** hülâsası şudur:

Bir zaman, Eskişehir hapishanesinin penceresinde bir **cumhuriyet bayramında** oturmuştum.

Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek rakediyorlardı.

Birden manevî bir sinema ile elli sene sonraki **vaziyetleri** bana göründü. Ve gördüm ki:

O elli-altmış kızlardan ve talebelerden kırk-ellisi **kabirde** toprak oluyorlar, **azab** çekiyorlar.

Ve on tanesi, yetmiş-seksen yaşında çirkinleşmiş, gençliğinde **iffetini muhafaza** etmediğinden sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar..

kat'î müşahede ettim. Onların o **acınacak hallerine** ağladım.

Hapishanedeki bir kısım arkadaşlar ağladığımı işittiler. Geldiler, sordular.

Ben dedim: Şimdi beni kendi halime bırakınız, gidiniz.

Evet gördüğüm hakikattir, hayal değil.

Nasıl ki bu yaz ve güzün âhiri kıştır. Öyle de, gençlik yazı ve ihtiyarlık güzünün arkası kabir ve **berzah** kışıdır.

Geçmiş zamanın elli sene evvelki hâdisatı sinema ile **hal-i hazırda** gösterildiği gibi, gelecek zamanın elli sene sonraki **istikbal hâdisatını** gösteren bir sinema bulunsa,

ehl-i dalalet ve sefahetin elli-altmış sene sonraki vaziyetleri onlara gösterilse idi,

they would weep in horror and **disgust** at their **unlawful** pleasures and those things at which they now laugh.

When **preoccupied** with these **observations** in Eskişehir Prison, a **collective personality which spreads vice and misguidance** was embodied before me like a human satan.

It said: "We want to experience all the pleasures and joys of life, and to make others experience them; don't interfere with us!"

I replied: Since you do not recall death and plunge yourself into vice and misguidance for pleasure and **enjoyment**, you should certainly know that

due to your misguidance, all the past is dead and **non-existent**; it is a desolate **graveyard** full of rotted bodies.

The **suffering** arising from those innumerable **separations** and the eternal deaths of those numberless friends inflicted on your head **through the concern of your humanity and your misguidance**, and on your heart if you have one and it is not dead,

will soon destroy your **insignificant drunken** pleasure of the present.

#8

The future too, **due to your unbelief**, is a non-existent, black, dead, and **desolate wasteland**.

And since **the heads of the unfortunates** who appear from there, sticking them out into existence while stopping by in the present, are struck off **by the executioner's sword of the appointed hour** and thrown into non-existence,

due to the concern of your intellect, it **continuously** rains down **grievous worries** on your unbelieving head, completely overturning your petty, dissolute pleasure.

If you give up vice and misguidance and enter the sphere of **certain, verified belief** and **righteousness**, you will see through the light of belief that

the past is not non-existent and a **graveyard that rots everything**, but an **existent, light-filled world which is transformed into the future**

and into a **waiting-room** for **the immortal spirits** who will enter **palaces of bliss** in the future. Since it appears thus, it affords not pain,

but according to the strength of belief, a sort of paradisaical pleasure.

The future, too, appears to **the eye of belief** not as a dark wasteland,

but where **banquets** and **exhibitions of gifs** have been set up in palaces of everlasting bliss by **the Most Merciful and Compassionate One of Glory and Bestowal, Whose mercy and munificence are infinite and Who makes the spring and summer into tables laden with bounties**.

şimdiki güldüklerine ve **gayr-ı meşru'** keyiflerine **nefretler** ve teellümlerle ağlayacaklardı.

Ben o Eskişehir hapishanesindeki **müşahede** ile **meşgul** iken **sefahet ve dalaleti tervec eden** bir **şahs-ı manevî**, insî bir şeytan gibi karşıma dikildi

ve dedi: "Biz hayatın her bir çeşit lezzetini ve keyiflerini tatmak ve tattırmak istiyoruz, bize karışma."

Ben de cevaben dedim: Madem lezzet ve **zevk** için ölümü hatıra getirmeyip dalalet ve sefahete atılıyorsun, kat'iyyen bil ki:

Senin dalaletin hükmüyle bütün geçmiş zaman-ı mazi ölmüş ve **madum**dur ve içinde cenazeleri çürümüş bir vahşetli **mezaristan**dır.

İnsaniyet alâkadarlığıyla ve dalalet yoluyla senin başına ve varsa ve ölmemiş ise kalbine, o hadsiz **firaklar**dan ve o nihayetsiz dostlarının ebedî ölümlerinden gelen **elemler**,

senin şimdiki **sarhoşça**, pek kısa bir zamandaki **cüz'î** lezzetini imha ettiği gibi;

gelecek istikbal zamanı dahi **itikadsızlığın cihetiyle** yine madum ve karanlıklı ve ölü ve dehşetli bir **vahşetgâh**tır.

Ve oradan gelen ve başını vücuda çıkararak ve zaman-ı hazıra uğrayan **bîçarelerin başları**, **ecel celladının satırıyla** kesilip hiçliğe atıldığından,

mütemadiyen akıl alâkadarlığıyla senin imansız başına hadsiz **elîm endişeler** yağıdırıyor. Senin sefihane cüz'î lezzetini zîr ü zeber eder.

Eğer dalaleti ve sefaheti bırakıp **iman-ı tahkikî** ve **istikamet** dairesine girsen iman nuruyla göreceksin ki;

o geçmiş zaman-ı mazi madum ve **her şeyi çürüten** bir mezaristan değil, belki **mevcud** ve **istikbale inkılab eden** nurani bir âlem

ve **bâki ruhların** istikbaldeki **saadet saraylarına** girmelerine bir **intizar salonu** görünmesi haysiyetiyle değil elem,

belki imanın kuvvetine göre Cennet'in bir nevi manevî lezzetini dünyada dahi tattırdığı gibi;

gelecek istikbal zamanı, değil vahşetgâh ve karanlık, belki **iman gözüyle** görünür ki;

saadet-i ebediye saraylarında **hadsiz rahmeti ve keremi bulunan ve her bahar ve yazı birer sofraya yapan ve nimetlerle dolduran** bir **Rahman-ı Rahîm-i Zülcelali Ve'l-ikram**'ın **ziyafetleri** kurulmuş ve **ihsanlarının sergileri** açılmış,

Since, knowing he will be despatched there, a person observes this on **the cinema screen of belief**, he may experience in a way the pleasures of the eternal realm. **All may do this according to their degree.**

That is to say, true, painfree pleasure is found only in belief in God, and is possible only through belief.

Being related to our discussion, we shall explain here **by means of a comparison**, which is included in A Guide For Youth as a **footnote**, only a single **benefit** and pleasure out of the thousands that belief produces in this world too. It is as follows:

For example, your beloved only child is suffering **the pangs of death** and you are thinking **despairingly** of your being eternally parted from him.

Then suddenly a doctor like Khidr or Luqman the Wise arrives with a wondrous medicine.

Your lovely and lovable child opens his eyes, delivered from death. You can understand what joy and happiness it would give you.

Now, like the child, millions of people **whom you earnestly love and are concerned for** are -in your view- rotting **in the graveyard of the past** and **are about to be annihilated**,

when suddenly **the reality of belief**, like Luqman the Wise, shines a light from the window of heart onto the graveyard, **which is imagined to be a vast place of execution**. **Through it**, all the dead spring to life.

#9

On their declaring **through the tongue of disposition**: "We had not died and shall not die; we shall meet with you again," you feel an endless joy, which belief gives in this world too, proving that

*belief in God is a seed that **were it to be embodied**, a **private paradise** would emerge from it, becoming the Tuba-tree of that seed.*

I told the collective personality this, and in its stubbornness, it said:

"At least we can live like animals, passing our lives in pleasure and enjoyment, and **by indulging in amusement and dissipation** not thinking about these difficult matters."

I told it by way of an answer: "You cannot be like an animal, for animals have no past and future.

They feel **neither** sorrows or regrets at the past, **nor** anxiety and fear at the future. It receives perfect pleasure; it sleeps and rises and thanks its **Creator**.

An animal **held down to be slaughtered**, even, does not feel anything. It wants to feel it as the knife cuts, but that feeling disappears **as well**, and it is saved from the pain.

oraya sevkıyat var diye **iman sineması**yla müşahede ettiğinden, **derecesine göre** bâki âlemin bir nevi lezzetini hissedebilir.

Demek hakikî ve elemsiz lezzet, yalnız imanda ve iman ile olabilir.

İmanın bu dünyada dahi verdiği binler **faide** ve neticelerinden yalnız bir tek faide ve lezzetini, **-bu mezkûr bahsimiz münasebetiyle** Gençlik Rehberi'nde bir **haşiye** olarak yazılan- **bir temsil ile** beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Meselâ senin gayet sevdiğin bir tek evlâdın **sekeratta** ölmek üzere iken ve **me'yusane** elîm ebedî firakını düşünürken;

birden Hazret-i Hızır ve Hakîm-i Lokman gibi bir doktor geldi, tiryak gibi bir macun içirdi.

O sevimli ve güzel evlâdın gözünü açtı, ölümden kurtuldu. Ne kadar sevinç ve ferah veriyor anlarsın.

İşte o çocuk gibi **sevdiğin ve ciddî alâkadar olduğun** milyonlar sence mahub insanlar, o **mazi mezaristanında** -senin nazarında- çürüyüp **mahvolmak üzere iken**;

birden **hakikat-ı iman**, Hakîm-i Lokman gibi o **büyük i'damhane tevehhüm edilen** mezaristana kalb penceresinden bir ışık verdi. **Onunla** baştan başa bütün ölümler dirildiler.

Ve "Biz ölmemiştir ve ölmeyeceğiz, yine sizinle görüşeceğiz" **lisan-ı hal ile** dediklerinden aldığın hadsiz sevinçler ve ferahları, iman bu dünyada dahi vermesiyle isbat eder ki:

*İman hakikati öyle bir çekirdektir ki, **eğer tecessüm etse**, bir **cennet-i hususiye** ondan çıkar; o çekirdeğin **şecere-i tûbâsı** olur*

dedim. O muannid döndü dedi:

"Hiç olmazsa hayvan gibi hayatımızı keyif ve lezzetle geçirmek için **sefahet ve eğlencelerle** bu ince şeyleri düşünmeyerek yaşayacağız."

Cevaben dedim: "Hayvan gibi olamazsın. Çünkü hayvanın mazi ve müstakbeli yok.

Ne geçmişten elemeler ve teessüfler alır ve **ne de** gelecekte endişeler ve korkular gelir. Lezzetini tam alır. Rahatla yaşar, yatar. **Hâlıkına** şükreder.

Hattâ **kesilmek için yatırılan** bir hayvan, bir şey hissetmez. Yalnız bıçak kestiği vakit hissetmek ister, fakat o his **dahi** gider. O elemenden de kurtulur.

This means that a great instance of Divine **mercy** and **compassion** is not making known **the Unseen**, and veiling the things that will befall one.

It is more complete for **innocent** animals.

But, O man, your past and future emerge from the Unseen **to an extent** because of your reason, so you are **entirely deprived** of the unconcern of the animals due to the Unseen being concealed from them.

The regrets and **painful separations** coming from the past, and the **anxieties** coming from the future **reduce** to nothing your insignificant pleasure;

they make it a hundred times less than that which the animals receive.

Since the reality is this, **either** throw away your intellect, become an animal and be saved, **or** come to your senses through belief; listen to the Qur'an,

and receive **pure** pleasure **a hundred times greater than that of the animals** in this transitory world too." Saying this, **I silenced it**.

Yet, that **obdurate** collective personality still turned to me and said: "At least we can live like those Westerners who are without religion."

I replied: "You cannot be like **the irreligious people** of Europe, either. For even if they deny one prophet, they can believe in the others.

If they do not know the prophets, they may believe in God. And even if they do not know God, they may possess certain **personal qualities through which they find fulfilment**.

But if a Muslim denies **the Prophet of the End of Time (Peace and blessings be upon him)**, who was the final and greatest of the prophets and whose religion and cause are universal, and if he abandons his religion, he will accept no other prophet and perhaps not even God.

For he knows all the prophets and God and all **perfections** through the Prophet of the End of Time (Peace and blessings be upon him); they can have no place in his heart without him.

#10

It is for this reason that since early times people have entered Islam from all other **religions**,

but no Muslim has become a true **Jew**, Magian, or **Christian**. Muslims who abandon their religion rather become **irreligious**, their **characters** are corrupted, and they become harmful for the country and nation." I proved this,

and the obstinate collective personality could find no further straw to clutch at, so it vanished and went to Hell.

My friends who are studying together with me in this **School of Joseph!** Since the reality is this

Demek en büyük bir **rahmet**, bir **şefkat-i İlahiye**, **gaybı** bildirmemektedir ve başa gelen şeyleri setretmektedir.

Hususan **masum** hayvanlar hakkında daha mükemmeldir.

Fakat ey insan, senin mazi ve müstakbelin akıl cihetiyle **bir derece** gaybilikten çıkmasıyla, setr-i gaybdan hayvana gelen istirahatın **tamamen mahrumsun**.

Geçmişten çıkan teessüfler, **elîm firaklar** ve gelecekte gelen korkular ve **endişeler**; senin cüz'î lezzetini hiç **indirir**.

Lezzet cihetinde yüz derece hayvandan aşağı düşürür.

Madem hakikat budur. **Ya** aklını çıkar at, hayvan ol kurtul **veya** aklını imanla başına al, Kur'anı dinle.

Yüz derece hayvandan ziyade bu fâni dünyada dahi **safi** lezzetleri kazan!.." diyerek **onu ilzam ettim**.

Yine o **mütemerid** şahıs döndü dedi: "Hiç olmazsa ecnebi dinsizleri gibi yaşarız."

Cevaben dedim: "Ecnebi **dinsizleri** gibi de olamazsın. Çünkü onlar bir Peygamberi inkâr etse, diğerlerine inanabilirler.

Peygamberleri bilmese de, Allah'a inanabilir. Bunu da bilmezse, **kemalâta medar** bazı **seciyeleri** bulunabilir.

Fakat bir müslüman, en âhir ve en büyük ve dini ve daveti umumî olan **Âhirzaman Peygamberi Aleyhissalâtü Vesselâm**'ı inkâr etse ve zincirinden çıksa, daha hiçbir Peygamberi, hattâ Allah'ı kabul etmez.

Çünkü bütün Peygamberleri ve Allah'ı ve **kemalâtı** onunla bilmiş. Onlar onsuz kalbinde kalmaz.

Bunun içindir ki, eskiden beri her **dinden** İslâmiyete giriyorlar.

Ve hiç bir Müslüman, hakikî **Yahudi** veya Mecusi veya **Nasrani** olmaz. Belki **dinsiz** olur, **seciyeleri** bozulur; vatana, millete muzır bir halete girer." isbat ettim.

O muannid ve mütemerid şahsın daha tutunacak bir yeri kalmadı. Kayboldu, Cehennem'e gitti.

İşte ey bu **Medrese-i Yusufiye**de benim ders arkadaşlarım! Madem hakikat budur.

and the Risale-i Nur proves it so clearly and decisively, like sunlight, that for twenty years it has broken **the obstinacy of the obdurate** and brought them to believe;

we should therefore follow the way of belief and **right conduct**, which is easy and **safe** and **beneficial** for both our own worlds, and our futures, and our lives in the hereafter, and our country and nation;

and spend our free time reciting the suras of the Qur'an that we know instead of indulging in **distressing** fancies, and learn the **meaning** from friends who teach them; and **make up** for the prayers we have failed to perform in the past, when we should have done;

and taking advantage of one another's **good qualities**, transform this prison into a blessed garden **raising the seedlings of good character**. **With good deeds** like these,

we should do our best to make the prison governor and those concerned not **torturers** like **the Angels of Hell** standing over **criminals** and murderers,

but righteous **masters** and **kindly guards** charged with the duties of raising people for Paradise in the School of Joseph and **supervising** their training and education.

Ve bu hakikatı Risale-i Nur o derece kat'î ve güneş gibi isbat etmiş ki; yirmi senedir **mütemerridlerin inadlarını** kırıp imana getiriyor.

Biz dahi hem dünyamıza, hem istikbalimize, hem âhiretimize, hem vatanımıza, hem milletimize tam **menfaatli** ve kolay ve **selâmetli** olan iman ve **istikamet** yolunu takib edip,

boş vaktimizi **sıkıntılı** hülyalar yerinde, Kur'andan bildiğimiz sureleri okumak ve **manalarını** bildiren arkadaşlardan öğrenmek ve kazaya kalmış farz namazlarımızı **kaza etmek**

ve birbirinin **güzel huylarından** istifade edip bu hapisaneyi **güzel seciyeli fidanlar yetiştiren** bir mübarek bahçeye çevirmek gibi **a'mal-i sâliha ile**

hapisane müdür ve alâkadarları, **câni** ve katillerin başlarında **zebani** gibi **azab memurları** değil,

belki Medrese-i Yusufiyede Cennet'e adam yetiştirmek ve onların terbiyesine **nezaret etmek** vazifesiyle memur birer müstakim **üstad** ve birer **şefkatli rehber** olmalarına çalışmalıyız.

www.risaleglobale.com

The Fourth Topic

Again, there is an explanation of this in A Guide For Youth. One time, I was asked the following question by the brothers who assist me:

"For fifty days now **-and now seven years have passed*** – you have asked nothing at all about this ghastly World War, **which has plunged the whole world into chaos** and is closely connected with **the fate of the Islamic world**, nor have you been curious about it.

{*This refers to 1946}

Whereas some **religious** and learned persons are leaving the **congregation** in the mosques and racing to listen to the radio.

Is there some event more momentous than the war? Or is it harmful in some way **to be preoccupied** with it?"

I replied to them: *Life's capital is very little and the work to be done is much.*

There are spheres one within the other **like concentric circles**, from the sphere of man's heart and stomach, and that of his home and body, and that of the **quarter** in which he lives and his town,

and his country and land, and the globe and **mankind**, to the spheres of **animate beings** and the world.

Each person may have duties in each of those spheres, but the most important and permanent of these are those in the smallest sphere.

While his least important and **temporary** duties may be in the largest sphere. **According to this analogy**, the largest and smallest are in **inverse proportion**.

But because of **the attractiveness of the largest sphere**, it causes the person to neglect his important, **necessary** duties in the small sphere, busying him with unnecessary, **trivial, peripheral matters**.

It destroys **the capital of his life** for nothing. It kills his **precious** life on worthless things.

Sometimes, the one following **curiously the struggles of the war** comes to earnestly support one side. He looks favourably on their **tyranny**, and becomes a **partner** in it.

The Answer to the first point: Yes, an event more momentous than this **World War** and a case more important than that of **world supremacy**

has been opened over the heads of everyone and **especially** Muslims,

so that if everyone had the wealth and power of the Germans and English and sense as well, they would **unhesitatingly** spend all of it to win that single **case**.

Dördüncü Mes'ele

Yine Gençlik Rehberi'nde izahı var. Bir zaman bana hizmet eden kardeşlerim tarafından soruldu ki:

"**Küre-i arzı herc ü merce getiren** ve **İslâm mukadderatıyla** alâkadar olan bu dehşetli harb-i umumîden elli gündür **(şimdi yedi seneden geçti aynı hâl)*** hiç sormuyorsun ve merak etmiyorsun.

{(*): Parantez içindeki not, 1946 senesine aittir.}

Halbuki bir kısım **mütedeyyin** ve âlim insanlar, **cemaati** ve câmiî bırakıp radyo dinlemeğe koşuyorlar.

Acaba bundan daha büyük bir hâdise mi var? Veya onunla **meşgul olmanın** zararı mı var?" dediler.

Cevaben dedim ki: *Ömür sermayesi pek azdır. Lüzumlu işler pek çoktur.*

Birbiri içinde **mütedâhil daireler** gibi, her insanın kalb ve mide dairesinden ve cesed ve hane dairesinden, **mahalle** ve şehir dairesinden

ve vatan ve memleket dairesinden ve Küre-i Arz ve **nev'-i beşer** dairesinden tut. **tâ zihayat** ve dünya dairesine kadar, birbiri içinde daireler var.

Herbir dairede herbir insanın bir nevi vazifesi bulunabilir. Fakat en küçük dairede, en büyük ve ehemmiyetli ve daimî vazife var.

Ve en büyük dairede en küçük ve **muvaqqat**, arasıra vazife bulunabilir. **Bu kıyas ile** -küçüklük ve büyüklük **makûsen mütenasib**- vazifeler bulunabilir.

Fakat **büyük dairenin cazibedarlığı** cihetiyle küçük dairedeki **lüzumlu** ve ehemmiyetli hizmeti bıraktırıp lüzumsuz, **malayani** ve **âfâkî işler**le meşgul eder.

Sermaye-i hayatını boş yerde imha eder. O **kıymetdar** ömrünü kıymetsiz şeylerde öldürür.

Ve bazan bu **harb boğuşmalarını merak ile** takip eden, bir tarafa kalben tarafdar olur. Onun **zulümlerini** hoş görür, zulmüne **şerik** olur.

Birinci noktaya cevap ise: Evet bu **cihan harbinden** daha büyük bir hâdise ve bu zemin yüzündeki **hâkimiyet-i âmme** davasından daha ehemmiyetli bir dava,

herkesin ve **bilhâssa** Müslümanların başına öyle bir hâdise ve öyle bir dava açılmış ki;

her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akli da varsa, o tek **davayı** kazanmak için **bilâtereddüd** sarfedecek.

The case is this: relying on the thousands of **promises and pledges of the universe's Owner, Who has disposal over it**, hundreds thousands of **the most eminent of mankind**, and uncounted numbers of its stars and guides,

have unanimously given news -and some of them have actually seen-

that for everyone the case has opened by which they may either win, **in return for belief**, or lose, eternal properties as broad as the earth set with **palaces and gardens**.

If they do not secure the document of belief, they will lose. And this age, many are losing the case because of **the plague of materialism**.

One of **the diviners of reality and investigators of truth** observed in one place that **out of forty people who died**, only a few won; the others lost.

Can anything take the place of that lost **suit**, even rule over the whole world?

Since we Risale-i Nur students *know it would be pure lunacy* to give up the duties which will win the case and abandon the wondrous **lawyer** who saves ninety per cent from losing it and the task which the lawyer employs us in,

and become involved with **peripheral trivia** as though we were going to remain in the world for ever,

we are certain that if each of us had intelligence a hundred times greater than what we have, we still would use it only on this task.

My new brothers here in this calamity of prison! You have seen the Risale-i Nur the same as my old brothers, who entered here together with me.

Citing them and thousands of students like them as witnesses, I say, I prove, and have proved, that

it is the Risale-i Nur that wins that supreme case for ninety people out of a hundred, obtains for them **certain, verified belief, which is the document and warrant that has won the case** for twenty thousand people in twenty years.

It has proceeded from the miraculousness of **the All-Wise Qur'an** and is the leading lawyer at this time.

Although these eighteen years my enemies and the **atheists and materialists** have duped some **members** of the government with their **exceedingly cruel plots** against me,

and have had us sent to prison **to have us done away with** - in the past as now,

they have been able to cause harm to only two or three of the one hundred and thirty pieces of **equipment in the steel fortress** of the Risale-i Nur.

İşte o dava ise, yüzbin **meşahir-i insaniyenin** ve hadsiz nev'-i beşerin yıldızları ve müridlerinin müttefikan, **kâinat sahibinin** ve **mutasarrıfının** binler **va'd u ahdlere** istinaden

haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki:

Herkesin **iman mukabilinde** bu zemin yüzü kadar bağlar ve **kasırlar** ile müzeyyen ve bâki ve daimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek davası başına açılmış.

Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. Ve bu sırada, **maddiyyunluk taunuyla** çoklar o davasını kaybediyor.

Hattâ bir **ehl-i keşf ve tahkik**, bir yerde **kırk vefiyattan** yalnız birkaç tanesi kazandığını sekeratta müşahede etmiş; ötekiler kaybetmişler.

Acaba bu kaybettiği **davanın** yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?

İşte o davayı kazandıracak olan hizmetleri ve yüzde doksanına o davayı kaybettirmeyen hârika bir **dava vekilini** o işde çalıştıran vazifeleri bırakıp

ebedî dünyada kalacak gibi **âfâkî malayaniyat** ile iştilal etmek **tam bir akılsızlık bildiğimizden**,

biz Risale-i Nur şakirdleri, her birimizin yüz derece aklımız ziyade olsa da ancak bu vazifeye sarfetmek lâzımdır diye kanaatımız var.

Ey hapis musibetinde benim yeni kardeşlerim! Sizler, benim ile beraber gelen eski kardeşlerim gibi Risale-i Nur'u görmemişsiniz.

Ben onları ve onlar gibi binler şakirdleri şahid göstererek derim ve isbat ederim ve isbat etmişim ki:

O büyük davayı yüzde doksanına kazandıran ve yirmi senede yirmi bin adama **o davanın kazancının vesikası ve senedi ve berati olan iman-ı tahkikîyi** eline veren

ve **Kur'an-ı Hakîm**'in mu'cize-i maneviyesinden neş'et edip çıkan ve bu zamanın birinci bir dava vekili bulunan **Risale-i Nur'dur**.

Bu onsekiz senedir benim düşmanlarım ve **zındıklar ve maddiyyunlar**, aleyhimde **gayet gaddarane desiselerle** hükümetin bazı **erkânlarını** iğfal ederek

bizi imha için bu defa gibi eskide dahi hapislere, zindanlara soktukları halde,

Risale-i Nur'un **çelik kal**'asında yüzotuz parça cihazatından ancak iki-üç parçasına ilişebilmişler.

That means, to obtain it is sufficient for those **who want to engage a lawyer**. Also, fear not, the Risale-i Nur cannot be banned!

With the exception of two or three, its **treatises** are circulating **freely** among **the deputies** serving the Government of the Republic, and its leaders.

God willing, at some time happy governors and guards **will distribute** those lights to the prisoners, like bread and medicine, and so make the prisons into truly effective **places of reform**.

#13

The Fifth Topic

As is described in A Guide For Youth, there is no doubt that youth will depart;

it will change into old age and death **as certainly as** the summer gives its place to autumn and winter, and the day changes into evening and night.

All **the revealed scriptures** give the good news that if fleeting, transient youth is spent on good works, **in chastity and within the bounds of good conduct**, it will gain for the person immortal youth.

If, on the other hand, youth is spent **on vice**, just as **murder** resulting from a minute's **anger** leads to millions of minutes of imprisonment,

so quite apart from **being called to account in the hereafter**, and **the torments of the grave**, and **the regrets arising from their passing**, and sins, and **the penalties suffered in this world**,

the unlawful pleasures of youth contain more pain than pleasure; **every youth with sense** will corroborate this from his own experience.

For example, **the pains of jealousy, separation**, and unreciprocated love transform the partial pleasure to be found in illicit love into **poisonous** honey.

If you want to know how they end up in hospitals due to illnesses resulting from their **misspent** youth, and in prison due to their **excesses**,

and in **bars** and dens of vice and the graveyard due to the distress **arising from** their unnourished hearts and spirits not performing their right functions,

go and ask at the hospitals, prisons, bars, and graveyards.

More than anything, you will hear the weeping and **sighs of regret** at the blows youths have received as the penalty for abusing their youth, and their excesses, and **illicit pleasures**.

Demek **avukat tutmak isteyen** onu elde etse yeter. Hem korkmayınız, Risale-i Nur yasak olmaz;

Hükûmet-i Cumhuriyenin **meb'usları** ve erkânlarının ellerinde mühim **risaleleri** iki-üçü müstesna olarak **serbest** geziyorlardı.

İnşâallah, bir zaman hapishaneleri tam bir **islahhane** yapmak için bahtiyar müdürler ve memurlar, o Nurları, mahpuslara, ekmek ve ilâç gibi **tevzi edecekler**.

Beşinci Mes'ele

Gençlik Rehberi'nde izah edildiği gibi; gençlik hiç şübhe yok ki gidecek.

Yaz güze ve kışa yer vermesi ve gündüz akşama ve geceye değişmesi **kat'iyetinde**, gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme geçecek.

Eğer o fâni ve geçici gençliğini **iffetle** hayrata **-istikamet dairesinde-** sarfetse, onunla ebedî, bâki bir gençliği kazanacağını bütün **semavî fermanlar** müjde veriyorlar.

Eğer **sefahete** sarf etse, nasıl ki bir dakika **hiddet** yüzünden bir **katl**, milyonlar dakika hapis cezasını çektirir.

Öyle de gayr-ı meşru dairedeki gençlik keyifleri ve lezzetleri, **âhiret mes'uliyetinden** ve **kabir azabından** ve **zevalinden gelen teessüflerden** ve günahlardan ve **dünyevî mücazatlarından** başka,

aynı lezzet içinde o lezzetten ziyade elemeler olduğunu **aklı başında her genç** tecrübe ile tasdik eder.

Meselâ, haram sevmekte bir **kıskançlık elemi** ve **firak elemi** ve mukabele görmemek elemi gibi çok ârızalar ile o cüz'î lezzet, **zehirli** bir bal hükmüne geçer.

Ve o gençliğin **sû'-i istimali** ile gelen hastalıkla hastahanelere ve **taşkınlıklarıyla** hapishanelere

ve kalb ve ruhun gıdasızlık ve vazifesizliğinden **neş'et eden** sıkıntılarla **meyhanelere**, sefahethanelere veya mezaristana düşeceklerini bilmek istersen,

git hastahanelerden ve hapishanelerden ve meyhanelerden ve kabristandan sor.

Elbette ekseriyetle, gençlerin gençliğinin sû'-i istimalinden ve taşkınlıklarından ve **gayr-ı meşru keyiflerin** cezası olarak gelen tokatlardan **eyvahlar** ve ağlamalar ve esefler işiteceksin.

Foremost the Qur'an, with numerous of its verses, and all the revealed scriptures and books, give the glad tidings that if spent within the bounds of moderation, youth is an agreeable Divine bounty and sweet, powerful means to good works,

which yields the result of shining, immortal youth in the hereafter.

Since the reality is this, and since the bounds of the licit are sufficient for enjoyment,

and since an hour of unlawful pleasure leads sometimes to a punishment of one, or ten, years' imprisonment;

surely it is absolutely necessary to spend the sweet bounty of youth chastely, on the straight path, as thanks for the bounty.

#14

The Sixth Topic

[This consists of a single, brief proof of the pillar of belief, 'Belief in God,' for which there are numerous decisive proofs and explanations in many places in the Risale-i Nur.]

In Kastamonu a group of high-school students came to me, saying: "Tell us about our Creator, our teachers do not speak of God."

I said to them: "All the sciences you study continuously speak of God and make known the Creator, each with its own particular tongue. Do not listen to your teachers; listen to them."

"For example, a well-equipped pharmacy with life-giving potions and cures in every jar weighed out in precise and wondrous measures

doubtless shows an extremely skilful, practised, and wise pharmacist.

In the same way, to the extent that it is bigger and more perfect and better stocked than the pharmacy in the market-place, the pharmacy of the globe of the earth with its living potions and medicaments in the jars which are the four hundred thousand species of plants and animals shows and makes known to eyes that are blind even

-by means of the measure or scale of the science of medicine that you study-

the All-Wise One of Glory, Who is the Pharmacist of the mighty pharmacy of the earth.

"To take another example; a wondrous factory which weaves thousands of sorts of cloth from a simple material doubtless makes known a manufacturer and skilful mechanic.

#15

Eğer istikamet dairesinde gitse, gençlik gayet şirin ve güzel bir nimet-i İlahiye ve tatlı ve kuvvetli bir vasıta-i hayrat olarak

âhirette gayet parlak ve bâki bir gençlik netice vereceğini, başta Kur'an olarak çok kat'î âyâtıyla bütün semavî kitablar ve fermanlar haber verip müjde ediyorlar.

Madem hakikat budur. Ve madem helâl dairesi keyfe kâfidir.

Ve madem haram dairesindeki bir saat lezzet, bazan bir sene ve on sene hapis cezasını çektirir.

Elbette gençlik nimetine bir şükür olarak, o tatlı nimeti iffette, istikamette sarfetmek lâzım ve elzemdir.

Altıncı Mes'ele

[Risale-i Nur'un çok yerlerinde izahı ve kat'î hadsiz hüccetleri bulunan iman-ı billah rüknünün binler küllî bürhanlarından bir tek bürhana kısaca bir işaretir.]

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. "Bize Hâlıkımızı tanıttır, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar." dediler.

Ben dedim: Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla mütemadiyen Allah'tan bahsedip Hâlıkı tanıttırıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz.

Meselâ: Nasıl ki mükemmel bir eczahane ki, her kavanozunda hârîka ve hassas mizanlarla alınmış hayatdar macunlar ve tiryaklar var.

Şübhesiz gayet meharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir.

Öyle de, küre-i arz eczahanesinde bulunan dört yüz bin çeşit nebatat ve hayvanat kavanozlarındaki zihayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle, bu çarşıdaki eczahaneden ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde,

okuduğunuz fenn-i tıp mikyasıyla

küre-i arz eczahane-i kübrasının eczacısı olan Hakîm-i Zülcelal'i hattâ kör gözlere de gösterir, tanıttırır.

Hem meselâ: Nasıl bir hârîka fabrika ki, binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor. Şeksiz, bir fabrikatörü ve meharetli bir makinisti tanıttırır.

In the same way, to whatever extent it is larger and more perfect than the human factory, **this travelling dominical machine known as the globe of the earth with its hundreds of thousands of heads, in each of which are hundreds of thousands of factories,**

shows and makes known **-by means of the measure or scale of the science of engineering which you study-** its Manufacturer and Owner.

"And, for example, a depot, store, or shop in which has been brought together and stored up **in regular and orderly fashion a thousand and one varieties of provisions**

undoubtedly makes known a wondrous **owner, proprietor,** and overseer of **provisions and foodstuffs.**

In just the same way, **to whatever degree it is vaster and more perfect than such a store or factory, this foodstore of the Most Merciful One known as the globe of the earth, this Divine ship, this dominical depot and shop holding goods, equipment, and conserved food, which in one year travels regularly an orbit of twenty-four thousand years, and carrying groups of beings requiring different foods and passing through the seasons on its journey and filling the spring with thousands of different provisions like a huge waggon, brings them to the wretched animate creatures whose sustenance has been exhausted in winter,**

-by means of the measure or scale of the science of economics which you study- this depot of the earth makes known and makes loved its **Manager, Organizer,** and Owner.

"And, for example, let us imagine an army **which consists of four hundred thousand nations,** and each nation requires different provisions, uses different weapons, wears different uniforms, undergoes different **drill,** and is **discharged from its duties** differently.

If this army and camp has a **miracle-working** commander who on his own provides all those different nations with all their different provisions, **weapons,** uniforms, and equipment

without forgetting or confusing any of them, then surely the army and camp show the commander and make him loved **appreciatively.**

In just the same way, **the spring camp of the face of the earth** in which every spring a newly **recruited** Divine army of the four hundred thousand species of **plants and animals**

are given their **varying** uniforms, **rations,** weapons, training, and **demobilizations** in **utterly perfect** and regular fashion by a single **Commander-in-Chief** Who forgets or confuses not one of them

-to whatever extent the spring camp of the face of the earth is vaster and more perfect than that human army, - by means of the measure or scale of the military science that you study-

Öyle de, **küre-i arz denilen yüzbinler başlı, her başında yüzbinler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar makine-i Rabbaniye,** ne derece bu insan fabrikasından büyükse, mükemmelse,

o derecede **okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla** küre-i arzın ustasını ve sahibini bildirir ve tanıttırır.

Hem meselâ, nasıl ki gayet mükemmel **binbir çeşit erzak** etrafından celbedip içinde **muntazaman** istif ve ihzar edilmiş depo ve işe anbarı ve dükkân,

şeksiz bir fevkalâde **işe ve erzak mâlikini ve sahibini** ve memurunu bildirir.

Öyle de, **bir senede yirmidört bin senelik bir dairede muntazaman seyahat eden ve yüzbinler ve ayrı ayrı erzak isteyen taifeleri içine alan ve seyahatıyla mevsimlere uğrayıp, baharı bir büyük vagon gibi, binler ayrı ayrı taamlarla doldurarak, kışta erzakı tükenen biçare zihayatlara getiren ve küre-i arz denilen bu Rahmanî işe anbarı ve bu sefine-i Sübhaniye ve binbir çeşit cihazatı ve malları ve konserve paketleri taşıyan bu depo ve dükkân-ı Rabbânî,** ne derece o fabrikadan büyük ve mükemmel ise;

okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i işe mikyasıyla, o kat'iyette ve o derecede küre-i arz deposunun sahibini, **mutasarrıfını, müdebbirini,** bildirir, tanıttırır, sevdirebilir.

Hem nasıl ki: **Dört yüz bin millet içinde bulunan** ve her milletin istediği erzakı ayrı ve istimal ettiği silâhı ayrı ve giydiği elbisesi ayrı ve **talimatı** ayrı ve **terhisatı** ayrı olan bir ordunun

mu'cizekâr bir kumandanı, tek başıyla bütün o ayrı ayrı milletlerin ayrı ayrı erzaklarını ve çeşit çeşit **eslihalarını** ve elbiselerini ve cihazatlarını,

hiçbirini unutmuyarak ve şaşırılmayarak verdiği o acib ordu ve ordugâh, şübhesiz bedahetle o hârika kumandanı gösterir, **takdirkârane** sevdirebilir.

Aynen öyle de, zemin yüzünün ordugâhında ve her baharda yeniden **silâh altına alınmış** bir yeni ordu-yu Sübhanîde, **nebatat** ve **hayvanat** milletlerinden dört yüz bin nev'in

çeşit çeşit elbise, **erzak,** esliha, talim, **terhisleri gayet mükemmel** ve muntazam ve hiçbirini unutmuyarak ve şaşırılmayarak bir tek **kumandan-ı a'zam** tarafından verilen **küre-i arzın bahar ordugâhı,**

ne derece mezkûr insan ordu ve ordugâhından büyük ve mükemmel ise, sizin okuyacağınız fenn-i askerî mikyasıyla,

it makes known to the attentive and sensible, its **Ruler**, **Sustainer**, **Administrator**, and **Most Holy Commander**, causing wonderment and acclaim, and makes Him loved and praised and glorified.

"Another example: millions of electric lights that move and travel through a wondrous city, **their fuel** and power source **never being exhausted**,

self-evidently make known a **wonder-working craftsman** and **extraordinarily talented electrician** who manages the electricity, makes the moving lamps, sets up the power source, and brings the fuel;

they cause others to **congratulate** and applaud him, and to love him.

In just the same way, although some of the lamps of the stars **in the roof of the palace of the world in the city of the universe** -if they are considered in the way that **astronomy** says-

are a thousand times larger than the earth and move seventy times faster than a **cannon-ball**, they do not spoil their **order**,

nor collide with one another, **nor become extinguished**, nor is their fuel exhausted.

According to astronomy, which you study, **for our sun to continue burning**, which is a million times larger than the earth and a million times older

and is a lamp and stove in one **guest-house of the Most Merciful One**,

as much oil as the seas of the earth and **as much coal as its mountains** or **as many logs and much wood as ten earths** are necessary for it not to be extinguished.

#16

And **however much greater and more perfect than this example are the electric lamps of the palace of the world in the majestic city of the universe**, which point with their fingers of light to an infinite power and sovereignty which illuminates the sun and other lofty stars like it without oil, wood, or coal, not allowing them to be extinguished or to collide with one another, though travelling together at speed,

to that degree **-by means of the measure of the science of electricity which you either study or will study-** they testify to and make known the **Monarch**, **Illuminator**, Director, and **Maker** of the **mighty exhibition of the universe**;

they make Him loved, glorified, and worshipped.

"And, for example, take a book in every **line** of which a whole book is **finely written**,

and in every word of which a sura of the Qur'an is inscribed with a fine pen.

dikkatli ve akli başında olanlara o derece küre-i arzın **Hâkimini** ve **Rabbini** ve **Müdebbirini** ve **Kumandan-ı Akdes**'ini hayretler ve takdislerle bildirir ve tahmid ve tesbihle sevdirebilir.

Hem nasıllı: Bir hârika şehirde milyonlar elektrik lâmbaları hareket ederek her yeri gezerler, **yanmak maddeleri tükenmiyor** bir tarzdaki elektrik lâmbaları ve fabrikası,

şeksiz, **bedahetle** elektriği idare eden ve seyyar lâmbaları yapan ve fabrikayı kuran ve işial maddelerini getiren **bir mu'cizekâr ustayı** ve **fevkalâde kudretli bir elektrikçi**yi

hayretler ve **tebriklerle** tanıttırır, yaşasınlar ile sevdirebilir.

Aynen öyle de, **bu âlem şehrinde dünya sarayının damındaki** yıldız lâmbaları, bir kısmı **-kozmoğrafyanın dediğine** bakılsa-

küre-i arzdan bin defa büyük ve **top güllésinden** yetmiş defa sür'atli hareket ettikleri halde, **intizamını** bozmuyor,

birbirine çarpmıyor, **sönüyor**, yanmak maddeleri tükenmiyor.

Okuduğunuz kozmoğrafyanın dediğine göre, küre-i arzdan bir milyon defadan ziyade büyük ve bir milyon seneden ziyade yaşayan

ve bir **misafirhane-i Rahmaniye**de bir lâmba ve soba olan **güneşimizin yanmasının devamı için**,

her gün **küre-i arzın denizleri kadar gazyağı** ve **dağları kadar kömür** veya **bin arz kadar odun yığınları** lâzımdır ki sönmesin.

Ve onu ve onun gibi ulvî yıldızları gazyağsız, odunsuz, kömürsüz yandıran ve söndürmeyen ve beraber ve çabuk gezdiren ve birbirine çarptırmayan bir nihayetsiz kudreti ve saltanatı, ışık parmaklarıyla gösteren **bu kâinat şehir-i muhteşemindeki dünya sarayının elektrik lâmbaları ve idareleri ne derece o misalden daha büyük, daha mükemmeldir**,

o derecede **sizin okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i elektrik mikyasıyla bu meşher-i a'zam-ı kâinatın Sultanını**, **Münevvirini**, Müdebbirini, **Sâni**'ini, o nuranî yıldızları şahid göstererek tanıttırır.

Tesbihatla, takdisatla sevdirebilir, perestîş ettirir.

Hem meselâ, nasıl ki bir kitab bulunsa ki: Bir **satır**ında bir kitab **ince yazılmış**

ve herbir kelimesinde ince kalemle bir sure-i Kur'aniye yazılmış,

Being most meaningful with all of its **matters corroborating one another**,

and a **wondrous collection** showing its writer and **author** to be extraordinarily skilful and capable,

it undoubtedly shows its writer and author together with all his perfections and **arts** as clearly as daylight, and makes him known.

It makes him appreciated with phrases like, "**What wonders God has willed!**" and "**Blessed be God!**"

Just the same is **the mighty book of the universe**; we see with our eyes a pen at work which writes **on the face of the earth, which is a single of its pages**,

and on the spring, **which is a single folio**, the three hundred thousand plant and animal species, **which are like three hundred thousand different books**,

all together, one within the other, without fault or error, **without mixing them up or confusing them**, perfectly and with complete order,

and sometimes writes an **ode** in a word like a tree,

and the complete **index** of a book in a point-like seed.

However much vaster and more perfect and **meaningful** than the book in the example mentioned above is this compendium of the universe and **mighty embodied Qur'an of the world, which is infinitely full of meaning and in every word of which are numerous instances of wisdom**,

to that degree -in accordance with the extensive measure and far-seeing vision of **the natural science** that you study and **the sciences of reading and writing** that you have practised at school-

it makes known **the Inscraper** and Author of **the book of the universe** together with His infinite perfections.

Proclaiming "**God is Most Great!**", it makes Him known. Uttering phrases like "**Glory be to God!**", it describes Him. Acclaiming Him with words like "**All praise be to God!**", it makes Him loved.

#17

"Thus, hundreds of other sciences like these make known **the Glorious Creator** of the universe together with His Names, each through its **broad measure** or scale, its **particular mirror**,

its **far-seeing eyes**, and **searching gaze**; they make known His attributes and perfections.

"It is in order to give instruction in this matter, which is a **brilliant** and **magnificent proof of Divine unity**,

gayet manidar ve bütün **mes'eleleri birbirini teyid eder**

ve kâtibini ve **müellifini** fevkalâde meharetli ve iktidarlı gösteren bir **acib mecmua**;

şeksiz, gündüz gibi, kâtib ve musannifini kemalâtıyla, **hünerleriyle** bildirir, tanıttırır.

Mâşâallah, Bârekâllah cümleleriyle takdir ettirir.

Aynen öyle de, bu **kâinat kitab-ı kebiri** ki, **bir tek sahifesi olan zemin yüzünde**

ve **bir tek forması olan** baharda, **üçyüz bin ayrı ayrı kitablar hükmündeki** üçyüz bin nebatî ve hayvanî taifeleri

beraber, birbiri içinde, yanlışsız hatasız, **karıştırmayarak, şaşırmayarak**; mükemmel, muntazam

ve bazan ağaç gibi bir kelimedede bir **kasideyi**;

ve çekirdek gibi bir noktada bir kitabın tamam bir **fihristesini** yazan bir kalem işlediğini gözümüzle gördüğümüz

bu nihayetsiz manidar ve her kelimesinde çok hikmetler bulunan şu mecmua-i kâinat ve bu **mücessem Kur'an-ı Ekber-i Âlem**, mezkûr misaldeki kitaptan ne derece büyük ve mükemmel ve **manidar** ise,

o derecede sizin okuduğunuz **fenn-i hikmet-ül eşya** ve mektebde bilfiil mübaşeret ettiğiniz **fenn-i kıraat ve fenn-i kitabet**, geniş mikyaslarıyla ve dûrbîn gözleriyle

bu **kitab-ı kâinatın nakkaşını**, kâtibini hadsiz kemalâtıyla tanıttırır.

"Allahü Ekber" cümlesiyle bildirir, "**Sübhanallah**" takdisiyle tarif eder, "**Elhamdülillah**" senalarıyla sevdendir.

İşte bu fenlere kıyasen, yüzer fünundan herbir fen, **geniş mikyasıyla** ve **hususî âyinesiyle**

ve **dûrbînli gözüyle** ve **ibretli nazarıyla** bu kâinatın **Hâlık-ı Zülcelal**'ini esmasıyla bildirir; sıfâtını, kemalâtını tanıttırır.

İşte bu **muhteşem** ve **parlak** bir **bürhan-ı vahdaniyet** olan mezkûr hücceti ders vermek içindir ki;

that the Qur'an of Miraculous Exposition teaches us about our Creator most often with the verses,

*Sustainer of the Heavens and the Earth, (Qur'an, 6:1)
and, He created the Heavens and Earth ."(Qur'an, 13:16)*

I said this to the schoolboys, and they accepted it completely, affirming it by saying:

"Endless thanks be to God, for we have received an absolutely true and sacred lesson. May God be pleased with you!"

And I said: "Man is a living machine who is grieved with thousands of different sorrows and receives pleasure in thousands of different ways,

and despite his utter impotence has innumerable enemies, physical and spiritual,

and despite his infinite poverty, has countless needs, external and inner,

and is a wretched creature continuously suffering the blows of death and separation.

Yet, through belief and worship, he at once becomes connected to a Monarch so Glorious he finds a point of support against all his enemies

and a source of help for all his needs,

and like everyone takes pride at the honour and rank of the lord to whom he is attached,

you can compare for yourselves how pleased and grateful and thankful and full of pride man becomes at being connected through belief to an infinitely Powerful and Compassionate Monarch, at entering His service through worship,

and transforming for himself the announcement of the execution of the appointed hour into the papers releasing him from duty."

I repeat to the calamity-stricken prisoners what I said to the schoolboys:

"One who recognizes Him and obeys Him is fortunate even if he is in prison.

While one who forgets Him is wretched and a prisoner even if he resides in a palace."

Even, one wronged but fortunate man said to the wretched tyrants who were executing him:

"I am not being executed but being demobilized and departing for where I shall find happiness.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan çok tekrar ile en ziyade

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ve خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor,

diye o mektebli gençlere dedim. Onlar dahi tamamıyla kabul edip tasdik ederek:

"Hadsiz şükür olsun Rabbimize ki, tam kudsî ve ayn-ı hakikat bir ders aldık. Allah senden razı olsun." dediler.

Ben de dedim: İnsan binler çeşit elemeler ile müteallim ve binler nevi lezzetler ile mütelezziz olacak bir zihayat makine

ve gayet derece acziyle beraber hadsiz maddî, manevî düşmanları

ve nihayetsiz fakrıyla beraber hadsiz zahirî ve bâtinî ihtiyaçları bulunan

ve mütemadiyen zeval ve firak tokatlarını yiyen bir biçare mahluk iken,

birden iman ve ubudiyetle böyle bir Padişah-ı Zülcelal'e intisab edip bütün düşmanlarına karşı bir nokta-i istinad

ve bütün hacatına medar bir nokta-i istimdad bularak,

herkes mensub olduğu efendisinin şerefiyle, makamıyla iftihar ettiği gibi,

o da böyle nihayetsiz Kadîr ve Rahîm bir padişaha iman ile intisab etse ve ubudiyetle hizmetine girse

ve ecelin i'dam ilânını kendi hakkında terhis tezkeresine çevirse ne kadar memnun ve minnetdar ve ne kadar müteşekkirene iftihar edebilir, kıyas ediniz.

O mektebli gençlere dediğim gibi musibettede mahpuslara da tekrar ile derim:

Onu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır.

Onu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.

Hattâ bir bahtiyar mazlum i'dam olunurken bedbaht zalimlere demiş:

"Ben i'dam olmuyorum. Belki terhis ile saadete gidiyorum.

But I see that you are being condemned to eternal execution and am therefore taking perfect revenge on you."

And declaring: "There is no god but God!", he happily surrendered up his spirit.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise .(Qur'an, 2:32)

* * *

Fakat ben de sizi i'dam-ı ebedî ile mahkûm gördüğümden sizden tam intikamımı alıyorum."

Lâ ilahe illallah diyerek sürur ile teslim-i ruh eder.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

* * *

#18

The Seventh Topic

[The fruit of a Friday in Denizli Prison]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The command of the Hour [of resurrection] will be like the glance of an eye, or briefer.(Qur'an, 16:77)

**The creation of you all and the resurrection of you all is but like that of a single soul.(Qur'an, 31:28)*

**So look to the signs of God's mercy, how He gives life to the earth after its death; He it is Who will raise the dead to life, and He is Powerful over all things.(Qur'an, 30:50)*

The prisoners in Denizli Prison who were able to have contact with me, read the lesson in the Sixth Topic I had at one time given in the tongues of the sciences to the high school pupils in Kastamonu, who had asked me: "Tell us about our Creator,"

and having acquired a firm belief, they felt a longing for the hereafter.

They requested of me: "Teach us also about the hereafter so that we won't be led astray by our souls and the satans of these times, and they will not again be the cause of our being sent to prison."

So in the face of this request of the Risale-i Nur students in Denizli Prison and the readers of the Sixth Topic, need arose for an explanatory summary of the pillar of belief in the hereafter, as well,

and I offered them a brief summary of various passages from the Risale-i Nur.

In the Sixth Topic we asked the heavens and the earth about our Creator, and they described Him to us as clearly as the sun in the tongues of the sciences.

Yedinci Mes'ele

(Denizli Hapsinde bir Cuma gününün meyvesidir.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنْفَسٍ وَاحِدَةٍ

فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Bir zaman Kastamonu'da "Hâlîkımızı bize tanıttır" diyen lise talebelerine sâbık Altıncı Mes'ele'de mekteb fûnununun dilleriyle verdiğim dersi, Denizli Hapishanesinde benimle temas edebilen mahpuslar okudular.

Tam bir kanaat-ı imaniye aldıklarından âhirete bir iştîyak hissedip,

"Bize âhiretimizi de tam bildir. Tâ ki nefsimiz ve zamanın şeytanları bizi yoldan çıkarmasın, daha böyle hapislere sokmasın." dediler.

Ve Denizli Hapsindeki Risale-i Nur şakirdlerinin ve sâbikan Altıncı Mes'ele'yi okuyanların arzuları ile âhîret rûknünün dahi bir hülâsasının beyanı lâzım geldi.

Ben de Risale-i Nur'dan bir kısacık hülâsa ile derim:

Nasıl ki Altıncı Mes'ele'de biz Hâlîk'ımızı arzdan, semavattan sorduk; onlar fenlerin dilleri ile güneş gibi Hâlîk'ımızı bize tanıttırdılar.

Now, in the same way, we shall ask firstly our Sustainer, Whom we have learnt about, about the hereafter, then our Prophet, then the Qur'an, then the other prophets and holy scriptures, then the angels, and then the universe.

In the first stage, we ask God about the hereafter. He replies through all the envoys He has sent, and His decrees, and all His Names and attributes:

"Yes, the hereafter exists, and I shall send you there."

The Tenth Word has proved and elucidated with twelve brilliant, decisive truths the answers about the hereafter of a number of Names.

Deeming those explanations to be sufficient, here we shall point them out briefly.

#19

Yes, since there is no sovereignty that does not reward those who obey it and punish the rebellious,

an eternal sovereignty which is at the degree of absolute dominicality rewarding those who form a relation with it through belief and submit to its decrees,

and its punishing rebellious disbelievers who deny its proud sovereignty

will be in a manner fitting for its mercy and beauty, its dignity and glory. Thus, the Names Sustainer of All the Worlds and Just Monarch reply to our question.

Also, we see as clearly as the sun, as daylight, a general mercy and all-embracing compassion and munificence on the face of the earth.

For example, every spring that mercy adorns all the fruit-bearing trees and plants like houris;

it fills their hands with every sort of fruit and they hold them out to us, saying: "Help yourselves, and eat!"

So does it give us sweet, healing honey to eat from the poisonous bee, and dresses us in the softest silk by means of a handless insect.

It deposits for us in a handful of tiny seeds pounds of food, making those tiny stores into reserve supplies. Such a mercy and compassion

surely would not execute these lovable, grateful, worshipping believers which they nurture so kindly.

They rather dismiss them from their duties in this worldly life to bestow on them still more brilliant instances of mercy, and in so doing the Names of All-Compassionate and Munificent answer our question.

Aynen biz de, âhiretimizi başta o bildiğimiz Rabbimizden, sonra Peygamberimizden, sonra Kur'anımızdan, sonra sair peygamberler ve mukaddes kitablardan, sonra melaikelerden, sonra kâinattan soracağız.

İşte birinci mertebede âhireti Allah'tan soruyoruz. O da bütün gönderdiği elçileriyle ve fermanlarıyla ve bütün isimleriyle ve sıfatlarıyla

"Evet âhiret vardır ve sizi oraya sevk ediyorum." ferman ediyor.

Onuncu Söz, oniki parlak ve kat'î hakikatlar ile bir kısım isimlerin âhirete dair cevaplarını isbat ve izah etmiş.

Burada, o izaha iktifaen gayet kısa bir işaret ederiz.

Evet madem hiçbir saltanat yoktur ki, o saltanata itaat edenlere mükâfatı ve isyan edenlere mücazâtı bulunmasın.

Elbette rububiyet-i mutlaka mertebesinde bir saltanat-ı sermediyenin, o saltanata iman ile intisab ve taat ile fermanlarına teslim olanlara mükâfatı

ve o izzetli saltanatı küfür ve isyanla inkâr edenlere de mücazâtı;

o rahmet ve cemale, o izzet ve celale lâıyık bir tarzda olacak diye "Rabb-ül Âlemîn" ve "Sultan-üd Deyyan" isimleri cevap veriyorlar.

Hem madem güneş gibi, gündüz gibi, zemin yüzünde bir umumî rahmet ve ihatalı bir şefkat ve kerem gözümüzle görüyoruz.

Meselâ o rahmet, her baharda umum ağaçları ve meyveli nebatları Cennet hurileri gibi giydiren, süslendirip,

ellerine her çeşit meyveleri verip bizlere uzatıp "Haydi alınız, yeyiniz" dediği gibi;

bir zehirli sineğin eliyle bizlere şifalı, tatlı balı yedirdiği ve elsiz bir böceğin eliyle en yumuşak ipeği bizlere giydirdiği gibi,

bir avuç kadar küçücük çekirdeklerde, tohumcuklarda binler batman taamları bizim için saklayan ve ihtiyat zahîresi olarak o küçücük depolarda yerleştiren bir rahmet, bir şefkat,

elbette hiç şübhe olamaz ki; bu derece nazeninane beslediği bu sevimli ve minnetdarları ve perestişkârları olan mü'min insanları i'dam etmez.

Belki onları daha parlak rahmetlere mazhar etmek için, hayat-ı dünyeviye vazifesinden terhis eder diye "Rahîm" ve "Kerim" isimleri sualimize cevap veriyorlar; "El-Cennetü Hakkun" diyorlar.

Also, we see before our eyes that a **hand of wisdom** works in all creatures on the face of the earth and a justice is in force with its measures, **nothing superior to which the human mind can conceive of**.

For example, a *pre-eternal wisdom* inscribes in man's **faculty of memory**, which is one instance of wisdom in his thousands of faculties and physical systems and is as tiny as a miniscule seed, his entire **life-story** and the numerous events **which touch on him**,

making it into a small **library**. He then places it in the **pocket of his mind** as a note from **the register of his actions** which will be published for his judgement at **the Great Gathering**, in order to continuously remind him of this.

And an *eternal justice* places on all creatures their **members with the finest balance**, and makes all of them **-from the microbe to the rhinoceros**, and the fly to the simurgh bird,

and from a **flowering plant to the flower of the spring**, which opens thousands of millions of flowers in the spring- with a beauty of art and balance with no waste within a **mutual proportion, equilibrium**, order and beauty;

it gives all **living creatures** their rights of life **with perfect balance**,

and makes good things produce good results and bad things, bad results;

and since the time of Adam it has made itself felt forcefully through **the blows** it has dealt to **rebellious and tyrannous peoples**.

#20

Certainly and without doubt, just as the sun cannot be without the day, so that **pre-eternal wisdom** and **eternal justice** cannot be without the hereafter.

The Names of **All-Wise** and **Sapient**, **Just** and **Equitable** would never permit the awesome injustice, inequity, and unwisdom of oppressed and oppressor being equal in death,

and thus they decisively answer our question.

Also, since whenever living creatures seek their **natural wishes**, which are beyond their power,

through the tongues of their **innate abilities** and **essential needs**, which is supplication of a sort, all their needs are given to them

by a most compassionate, hearing, kind **unseen hand**;

and since six or seven out of ten of **human supplications**, **which are voluntary**, especially those of **the prophets** and **the elect**,

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz ki: Umum mahluklarda ve zemin yüzünde öyle **bir hikmet eli** işliyor ve öyle bir adalet ölçüleriyle işler dönüyor ki, **akl-ı beşer onun fevkinde düşünemiyor**.

Meselâ: İnsanın bin cihazatına takılan hikmetlerinden yalnız bir küçük çekirdek kadar **kuvve-i hâfızasında** bütün **tarihçe-i hayatını** ve **ona temas eden** hadsiz hâdisatı o kuvvecikte yazıp,

onu bir **kütübhane** hükmüne getirip ve insanın **haşirde** muhakemesi için neşir olacak olan **defter-i a'malinin** bir küçük senedi olarak her vakit hatırlatmak sırrı ile her insanın eline vererek **dimağının cebine** koyan **bir ezeli hikmet**

ve bütün masnuatta **gayet hassas mizanlar ile a'zalarını** yerleştiren, **mikroptan gergedana**, sinekten simurga kuşuna,

bir **çiçekli nebattan** milyarlar, trilyonlarla çiçekler açan **bahar çiçeğine** kadar, israfsız ölçülerle bir **tenasüb**, bir **müvazene**, bir intizam ve bir cemel içinde masnuatı bir hüsn-ü san'at yapan

ve her **zîhayatın** hukuk-u hayatını **kemal-i mizanla** veren;

iyiliklere güzel neticeler ve fenalıklara fena neticeler verdiren

ve Âdem zamanından beri **tâgi ve zalim kavimlere** vurduğu **tokatlarla** kendini pek kuvvetli ihsas ettiren bir **adalet-i sermediye**,

elbette ve hiç şübhe getirmez ki: Güneş gündüzsüz olmadığı gibi; o **hikmet-i ezeliye**, o **adalet-i sermediye** âhiretsiz olmazlar

ve ölümden en zalimlerin ve en mazlumların bir tarzda gitmelerindeki akibetsiz bir dehşetli haksızlığa, adaletsizliğe ve hikmetsizliğe hiçbir vechile müsaade etmezler diye **"Hakîm"** ve **"Hakem"** ve **"Adl"** ve **"Âdil"** isimleri

bizim sualimize kat'î cevap veriyorlar.

Hem madem bütün zîhayat mahlukların elleri yetişmediği ve iktidarları dairesinde olmayan bütün hacatlarını, bütün **fitrî matlablarını**

bir nevi dua bulunan **istidad-ı fitrî** ve **ihtiyac-ı zarurî** dilleriyle istedikleri vakitte,

gayet rahîm ve iştirici ve şefkatli bir **dest-i gaybî** tarafından verildiğinden

ve **ihiyarî olan daavat-ı insaniyenin**, hususan **havasların** ve **nebilerin** dualarının

are accepted in a way contrary to the normal course of things; it is understood certainly that

behind the veil of the Unseen is one who listens and hears the sighs of the suffering and prayers of the needy, and replies to them;

he sees the least need of the smallest living being and compassionately replying by action, gratifies it.

There is no possibility of doubting therefore that the one who includes in his supplication all the most important, general supplications of man, the most important of creatures,

which are connected with all the Divine Names and attributes and are for immortality;

and takes behind him all the other prophets, who are the suns, stars, and leaders of mankind, making them exclaim: "Amen! Amen!";

and for whom benedictions are recited several times every day; and to whose supplication all the members of his community rejoin: "Amen! Amen!";

indeed, in whose supplication all creatures take part, saying: "Yes, O Lord! Do give what he asks! We too want what he seeks!"

- of all the causes necessitating resurrection under these irresistible conditions, only a single supplication of Muhammad (Peace and blessings be upon him) for immortality in the hereafter and eternal happiness

would have been sufficient reason for the existence of Paradise and creation of the hereafter, which are as easy for Divine power as the creation of the spring - stating this,

the Names of Answerer of Prayer, All-Hearing, and All-Compassionate answer our question.

Also, since as clearly as the sun is shown by daylight, behind the veil is One Who has disposal over the universal death and revivification in the alternation of the seasons on the earth;

and a pen of power inscribes the mighty globe with the ease and orderliness of a garden or even a tree, and the splendid spring with the facility and symmetrical adornment of a flower,

and the species of plants and animals as though they were three hundred thousand books displaying three hundred thousand samples of resurrection,

on adedden altı-yedisi hilaf-ı âdet makbul olmasından kat'î anlaşılıyor ki:

Her dertlinin âhını, her muhtacın duasını işiten ve dinleyen bir Semî-i Mücîb perde arkasında var, bakar ki;

en küçük bir zîhayatın en küçük bir ihtiyacını görür ve en gizli bir âhını işitir, şefkat eder, fiilen cevap verir, memnun eder.

Elbette ve her halde hiçbir şübhe ihtimali kalmaz ki: Mahlukların en ehemmiyetlisi olan nev'-i insanın en ehemmiyetli ve umumî ve umum kâinatı ve

umum esma ve sıfât-ı İlahiyeyi alâkadar eden beka-i uhreviyeye ait dualarını içine alan

ve nev'-i insanın güneşleri ve yıldızları ve kumandanları olan bütün peygamberleri arkasına alıp onlara duasına "âmîn, âmîn" dedirten

ve ümmetinden her gün her ferd-i mütedeyyin hiç olmazsa kaç defa ona salavat getirmekle onun duasına "âmîn, âmîn" diyen

ve belki bütün mahlukat o duasına iştirak ederek "Evet ya Rabbenâ! İsteddiğini ver, biz de onun istediğini istiyoruz." diyorlar.

Bütün bu reddedilmez şerait altında beka-i uhrevî ve saadet-i ebediye için Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın -haşrin hadsiz esbab-ı mûcibesinden- yalnız tek duası

Cennet'in vücuduna ve baharın icadı kadar kudretine kolay olan âhiretin icadına kâfi bir sebebdir diye

"Mücîb" ve "Semi" ve "Rahîm" isimleri bizim sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem gündüz bedahetle güneşi gösterdiği gibi; zemin yüzünde, mevsimlerin tebeddülünde küllî ölmek ve dirilmekte, perde arkasında bir mutasarrıf

gayet intizamla koca küre-i arzı bir bahçe, belki bir ağaç kolaylığında ve intizamında ve azametli baharı bir çiçek sühuletinde ve mizanlı zînetinde

ve zemin sahifesinde üçyüz bin haşr u neşrin nümune ve misallerini gösteren üçyüz bin kitab hükmündeki nebatat ve hayvanat taifelerini (onda) yazar,

all one within the other and **intermingled and mixed up together** yet without disarrangement or disorder,

all resembling each other yet without **confusion, error, or fault**; perfectly, **regularly**, and **meaningfully**;

and since despite this vast profusion that One works with boundless mercy and infinite **wisdom**;

and since He has **subjugated, decorated**, and furnished the vast universe for man like a house,

and appointing him **His vicegerent on earth**, committing to him **the supreme trust, from the bearing of which the mountains, sky, and earth shrank**,

and has raised him to the rank of **commanding officer** over other living beings, **honoured** him with the Divine address and conversation, and since He has thus bestowed on man this supreme station

and in all the revealed decrees **promised** him eternal happiness and immortal life in the hereafter;

certainly and without doubt He will open up that **realm of bliss** for **ennobled** and honoured man, **which is as easy for His power as the spring**, and bring about the resurrection of the dead and **Last Judgement**

-stating this, the Names of **Granter of Life** and **Dealer of Death, Ever-Living** and **Self-Subsistent**, and **All-Powerful** and **Knowing** reply to the question we asked of our Creator.

Yes, if one considers the power which every spring raises to life identically the **roots** of all the trees and plants

and creates the three hundred thousand plant and animal **samples** of the resurrection of the dead,

and if one visualizes the thousand year period of each of the communities of Moses and Muhammad (Peace and blessings be upon them), and they are pictured in the imagination,

it will be seen that the two thousand springs

{ It is as though Doomsday has occurred in all past springs and they have died, while the following springs have been their resurrections. }

display a thousand samples of resurrection and a thousand evidences.

It is to be blind and unreasonable a thousand times over to consider **bodily resurrection** difficult for such a power.

Also, just as **relying on** Almighty God's thousands of promises, the twenty-four thousand prophets, who are the most renowned of mankind,

have unanimously proclaimed and proved through their miracles that eternal happiness and immortality in the hereafter are true;

beraber ve birbiri içinde şaşırılmayarak, **karışık** iken karıştırmayarak,

birbirine benzemekle beraber **iltibassız, sehivsiz**, hatasız, mükemmel, **muntazam, manidar** yazan bir *kalem-i kudret*,

bu azameti içinde hadsiz bir rahmet, nihayetsiz bir **hikmet** ile işlediği gibi;

koca kâinatı bir hanesi misillü insana **müsahtar** ve **müzeyyen** ve tefriş etmek

ve o insanı **halife-i zemin** ederek ve **dağ ve gök ve yer tahammülünden çekindikleri emanet-i kübrayı** ona vermesi

ve sair zîhayatlara bir derece **zabitlik** mertebesiyle mükerrer etmesi ve hitabat-ı Sübhaniyesine ve sohbetine **müşerref** eylemesi ile fevkalâde bir makam verdiği

ve bütün semavî fermanlarda ona saadet-i ebediyeyi ve beka-i uhreviyeyi kat'î **va'd u ahdettiği** halde,

elbette ve hiçbir şübhe olmaz ki: **Bahar kadar kudretine kolay gelen dâr-ı saadeti** o **mükerrrem** ve müşerref insanlar için açacak ve yapacak ve haşir ve **kiyameti** getirecek

diye **Muhyî** ve **Mümit** ve **Hayy** ve **Kayyum** ve **Kadîr** ve **Alîm** isimleri, Hâlıkımızdan sormamıza cevap veriyorlar.

Evet her baharda bütün ağaçları ve otların **köklerini** aynen ihya

ve nebatî ve hayvanî üçyüz bin nevi haşrin ve neşrin **nümunelerini** icad eden bir kudret,

Muhammed ve Musa Aleyhimesalâtü Vesselâmların herbirinin ümmetinin geçirdiği bin senelik zaman, karşı karşıya hayalen getirilip bakılsa,

haşrin ve neşrin bin misalini ve bin delilini iki bin baharda

{(1): Sâbık herbir bahar; kıyameti kopmuş, ölmüş ve karşısındaki bahar, onun haşri hükmündedir. }

gösterdiği görülecek.

Ve böyle bir kudretten **haşr-i cismanîyi** uzak görmek, bin derece körlük ve akılsızlıktır.

Hem madem nev'-i beşerin en meşhurları olan yüzyirmidört bin peygamberler ittifak ile

saadet-i ebediyeyi ve beka-yı uhrevîyi Cenab-ı Hakk'ın binler va'd ü ahidlerine **istinaden** ilân edip, mu'cizeleriyle doğru olduklarını isbat ettikleri gibi;

so innumerable **people of sainthood** have put their signature to the same truth through their illuminations and unfoldings.

Since this is so, surely this truth is as clear as the sun, and those who doubt it are crazy.

Yes, the ideas and judgements of one or two **experts** in a science or art concerning their science

refute the opposing ideas of ten men who are not experts in it, even if they are experts in their own fields.

Similarly, two people making a positive statement about a subject, for example, proving the crescent moon of Ramadan on the day it is uncertain,

or claiming: "there is a garden on **the earth** where **coconuts** resembling cans of milk are grown"

defeat a thousand deniers, and win the case.

#22

For the one making the positive statement has only to point out the place where the coconuts are found to easily win.

Whereas the one who denies it can prove his **case** only by searching the whole face of the earth and demonstrating that the coconuts are not to be found anywhere.

So one who makes a report of Paradise and the realm of bliss and asserts that they exist wins his case by only demonstrating through illumination a **shadow** or **distillation** of it, like in the cinema,

while those who deny it can only win by proving their **denial** by seeing the whole universe and all time **from pre-eternity to post-eternity**, and demonstrating it.

It is because of this that **the investigative scholars** have agreed on the rule "**on condition they are not inherently impossible, denials which are not specific but look to the whole universe like the truths of belief, cannot be proved,**" and have accepted it as a fundamental principle.

In consequence of this definite truth, while the opposing ideas of thousands of **philosophers**

should not cast the slightest doubt, or even suspicion, on even a single truthful report concerning the questions of belief,

you may understand what a **lunacy** it is to fall into doubt at the denials of a handful of philosophers **who** concerning the pillars of belief **understand no further than their eyes see, have no heart, are blind, and have grown distant from spiritual matters.** For the pillars of faith have been agreed upon by one hundred and twenty thousand **expert scholars** and **truthful reporters** with their positive assertions, and innumerable specialists in the field of reality and investigative scholars.

hadsiz **ehl-i velayet**, keşf ile ve zevk ile aynı hakikata imza basıyorlar.

Elbette o hakikat güneş gibi zahir olur, şübhe eden divane olur.

Evet bir fende ve bir san'atta **mütehasıs** bir-iki zâtın o fen ve o san'ata ait hükümleri ve fikirleri,

onda ihtisası olmayan bin adamın, -hattâ başka fenlerde âlim ve ehl-i ihtisas da olsalar- **muhalif fikirlerini hükümden ıskat** ettikleri gibi;

bir mes'elede, meselâ ramazan hilâlini yevm-i şekte isbat etmek

ve "Süt konservelerine benzeyen **ceviz-i hindî** bahçesi **rûy-i zeminde** var" diye dava etmekte iki isbat edici,

bin inkâr edici ve nefyedcilere galebe edip davayı kazanıyorlar.

Çünkü isbat eden yalnız bir ceviz-i hindîyi veyahut yerini gösterse kolayca davayı kazanır.

Onu nefy ve inkâr eden, bütün rûy-i zemini aramak, taramakla hiçbir yerde bulunmadığını göstermekle **davasını** isbat edebildiği gibi;

Cennet'i ve dâr-ı saadeti ihbar ve isbat eden yalnız bir izini, sinemada gibi keşfen bir **gölgesini**, bir **tereşşuhunu** göstermekle davayı kazandığı halde;

onu nefy ve inkâr eden, bütün kâinatı ve **ezelden ebede kadar** zamanları görmek ve göstermekle ancak inkârını ve **nefyini** isbat ile davayı kazanabilir.

Ve bu ehemmiyetli sırdandır ki; **hususî bir yere bakmayan ve imanî hakikatlar gibi umum kâinata bakan nefyler, inkârlar (zâtında muhal olmamak şartıyla) isbat edilmez** diye **ehl-i tahkik** ittifak edip bir düstur-u esasî kabul etmişler.

İşte bu kat'î hakikata binaen binler **feylesofların** muhalif fikirleri,

böyle imanî mes'elelerde birtek muhbir-i sadıka karşı hiçbir şübhe hattâ vesvese vermemek lâzım iken,

yüzyirmi bin isbat edici **ehl-i ihtisas** ve **muhbir-i sadıkın** ve hadsiz ve nihayetsiz müsbet ve mütehasıs ehl-i hakikat ve ashab-ı tahkikin ittifak ettikleri erkân-ı imaniyede; **aklı gözüne inmiş, kalbsiz, maneviyattan uzaklaşmış, körleşmiş** birkaç feylesofun inkârlarıyla şübheye düşmenin ne kadar ahmaklık ve **divanelik** olduğunu kıyas ediniz.

Also, we see with our own eyes as clearly as daylight both in ourselves and all around us

a **comprehensive mercy** and **all-embracing wisdom** and **constant bestowal of grace**.

We observe too the traces and **manifestations** of an **awesome** sovereignty of dominicality, a precise and **lofty justice**, and a **proud** and **glorious government**.

Indeed, the wisdom which attaches instances of wisdom to a tree to the number of its fruits and flowers;

and the mercy which bestows bounties and **favours** on every human being **to the number of his faculties, members, and feelings**;

and *the proud, yet gracious justice* which deals blows at **rebellious** peoples like those of Noah, Hud, and Salih (Peace be upon them) and the 'Ad, Thamud, and people of Pharoah,

and protects the rights of the least living being;

and the verse:

And among His signs is this, that heaven and earth stand by His command; then when He calls you, by a single call, from the earth, behold, you [straightway] come forth(Qur'an, 30:25)

all state the following with a majestic **conciseness**:

#23

Just as at the summons of their commander and the sound of the bugle, **the disciplined soldiers** stationed in two **barracks** spring to arms and their duties;

so whenever the bugle-call of Israfil (Peace be upon him) summons those lying in death in the vast **heavens** and in the earth, **which are like two orderly barracks for the soldiers of the Pre-Eternal Monarch**, obedient to His command,

they will **immediately** don the uniforms of their bodies and rise up.

Proving and demonstrating this is the same situation displayed by the beings in the barracks of the earth in the spring at the trumpet-blast of **the Angel of Thunder**,

and from it is understood the infinite **grandeur** of the **sovereignty** of dominicality.

As is proved in the Tenth Word, it is certainly therefore utterly impossible that

the realm of the hereafter and arena of the resurrection and Great Gathering, which are most definitely demanded by that mercy, wisdom, **grace**, and justice, should **not be inaugurated**,

and for that infinitely beautiful mercy to be transformed **into ugly cruelty**,

Hem madem gözümüzle, gündüz gibi; hem nefsimizde, hem etrafımızda

bir **rahmet-i âmme** ve bir **hikmet-i şamile** ve bir **inayet-i daime** müşahede ediyoruz

ve **dehşetli** bir saltanat-ı rububiyet ve dikkatli bir **adalet-i âliye** ve **izzetli icraat-ı celaliyenin** âsârını ve **cilvelerini** görüyoruz.

Hattâ bir ağacın meyveleri ve çiçekleri sayısınca o ağaca hikmetler takan bir hikmet

ve herbir insanın **cihazatı ve hissiyatı ve kuvveleri adedince** ihsanları, **in'amları** ona bağlamış bir rahmet

ve Kavm-i Nuh ve Hud ve Sâlih Aleyhimüsselâm ve Kavm-i Âd ve Semud ve Firavun gibi **âsi** milletlere tokat vuran

ve en küçük bir zîhayatın hakkını muhafaza eden **izzetli ve inayetli bir adalet**

ve

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

âyeti,

azametli bir **îcaz** ile der:

Nasılki iki **kışlada** yatan ve duran **muti' askerler**, bir kumandanın çağırmasıyla silâh başına ve vazife başına boru sesiyle gelmeleri gibi,

aynen öyle de: Bu iki kışlanın misalinde ve emre itaatında koca **semavat** ve küre-i arz, **Sultan-ı Ezeli'nin askerlerine iki muti' kışla gibi**, ne vakit Hazret-i İsrail Aleyhisselâm'ın borusuyla o kışlalarda ölüm ile yatanlar çağırılsa,

derhal cesed libaslarını giyip dışarı fırlamalarını isbat edip gösteren her baharda

arz kışlası içindekiler, **melek-i ra'dın** borusuyla aynı vaziyeti göstermesiyle

nihayetsiz **azameti** anlaşılan bir **saltanat-ı** rububiyet;

elbette ve elbette ve her halde ve hiç şübhe getirmez ki, - Onuncu Söz'de isbatına binaen-

o rahmet ve hikmet ve **inayet** ve adalet ve saltanat-ı sermediyenin gayet kat'î istedikleri dâr-ı âhîret ve daire-i haşr u neşrin **açılmamasıyla**;

o nihayetsiz cemal-i rahmet nihayetsiz bir çirkin **merhametsizliğe** inkılab etmesi

and for that boundless perfection of wisdom to be turned into infinitely faulty **futility** and purposeless wastefulness,

and that sweet grace to be transformed into bitter **treachery**,

and that finely balanced and equitable justice to be turned into severe tyranny,

and that utterly powerful and majestic eternal sovereignty to **decline**,

and with the resurrection not occurring for it to lose all its **splendour**, and for the perfections of its **dominicality** to be marred by impotence and defect.

This would be completely unreasonable and a compounded impossibility, outside the bounds of possibility and **false** and **precluded**.

For *all those with intelligence would surely understand what a cruel unkindness it would be*, having nurtured man so solicitously and given him through faculties like the heart and intellect a sense of longing for eternal happiness and everlasting life in the hereafter,

to despatch him to eternal non-being;

and *how contrary to wisdom it would be*, having attached hundreds of purposes and instances of wisdom to only his brain,

to waste through endless death all his faculties and his abilities with their thousands of purposes thus making them

devoid of all use, purpose and result;

and *how utterly opposed to the splendour of that sovereignty and perfect dominicality it would be*, by not carrying out His thousands of promises, to demonstrate - God forbid!- His impotence and ignorance.

You may make an analogy with these for grace and justice.

Thus, the Names of **Most Merciful**, **All-Just**, **All-Wise**, **Munificent**, and **Ruler** answer with the above truths the question we asked our Creator about the hereafter,

and prove it as indubitably and clearly as the sun.

#24

Moreover, we observe that prevailing over everything is a vast and comprehensive **preservation**

ve o hadsiz kemal-i hikmet, hadsiz kusurlu **abesiyete** ve faydasız israfata dönmesi

ve o gayet şirin inayet, gayet acı **ihanelere** değişmesi

ve o gayet mizanlı ve hakkaniyetli adalet, gayet şiddetli zulümlere kalbolması

ve o gayet derecede haşmetli ve kuvvetli saltanat-ı sermediye **sukut** etmesi

ve haşrin gelmemesiyle bütün **haşmeti** kalbolması ve kemalât-ı **rububiyeti** acz ve kusur ile lekedar olması,

hiçbir cihet-i imkânı yok; hiçbir akıl ihtimal vermez, yüz muhal içinde birden bulunur, daire-i imkân haricinde **bâtil** ve **mümteni**'dir.

Çünkü nazenin ve nazdar beslediği ve akıl ve kalb gibi cihazatla saadet-i ebediyeye ve âhirette beka-i daimiye iştihak hissini verdiği halde

onu ebedî i'dam etmek, *ne kadar gadirli bir merhametsizlik*

ve onun yalnız dimağına yüzer hikmetler ve faydalar taktığı halde

onu dirilmemek üzere bütün cihazatını ve binler faideleri bulunan istidadatını akibetsiz bir ölümle

faidesiz, neticesiz, hikmetsiz bütün bütün israf etmek *ne derece hilaf-ı hikmet*

ve binler va'd ü ahidlerini yerine getirmemek ile -hâşâ- aczini ve cehlini göstermek, *ne kadar o haşmet-i saltanata ve o kemal-i rububiyete zıddır, her zîşuur anlar.*

Bunlara kıyasen, inayet ve adaleti tatbik eyle.

İşte Hâlıkımızdan sorduğumuz âhirete dair sualimize **Rahman** ve **Hakim** ve **Adl** ve **Kerim** ve **Hâkim** isimleri mezkûr hakikatle cevab veriyorlar,

şeksiz şübhesiz, güneş gibi âhireti isbat ediyorlar.

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz: Öyle ihatalı ve azametli bir **hafiziyet** hükmeder ki,

which records in their seeds, on the tablets of the World of Similitudes, in their memories, which are tiny samples of the Preserved Tablet, and particularly in the faculty of memory, which is a tiny library in man's brain which is at the same time very large, and in other mirrors, physical and non-physical, in which they are reflected, the numerous forms of all living creatures and all things, and the notebooks of the duties they perform in accordance with their essential natures, and the pages of their deeds pertaining to the glorifications they perform towards the Divine Names through the tongues of their beings;

it inscribes them in these, and records and preserves them.

Then, when the time comes -every spring, which is a flower of Divine power- they display to us all those immaterial inscriptions in physical form,

proclaim to the universe with millions of tongues within that supreme flower, and with the strength of millions of examples, evidences, and samples, the wondrous truth of resurrection expressed in the verse:

When the pages are spread out .(Qur'an, 81:10)

It proves most cogently that foremost man, and all living beings and all things, were created not to topple over into nothingness, to fall into non-existence, to be annihilated,

but to win immortality through progressing, and permanence through being purified, and to take up the eternal duties required by their innate capacities.

Yes, we observe every spring that the innumerable plants which die in the doomsday of the autumn, and all the trees, roots, seeds, and grains in the resurrection of the spring

recite the verse

When the pages are spread out.

Expounding each in its own tongue one meaning of the verse, one facet of it, with examples of the duties it performed in previous years, they all testify to that vast preservation.

They display in everything the four vast truths of the verse,

He is the First, and the Last, the Evident, and the Inward, (Qur'an, 57:3)

and instruct us with the ease and certainty of the spring.

The manifestations of these four Names occur in all things from the most particular to the most universal.

For example, through manifesting the Name of First, a seed, the source of a tree,

zihayat her şeyin ve her hâdisenin çok suretlerini ve gördüğü fitrî vazifesinin defterini ve esma-i İlahiyeye karşı lisan-ı hal ile tesbihatına dair sahife-i a'malini misalî levhalarda ve çekirdeklerinde ve tohumcuklarında ve levh-i mahfuzun nümuncikleri olan kuva-yı hâfızalarında ve bilhâssa insanın dimağındaki pek büyük ve pek küçük kütübhanesi olan kuvve-i hâfızasında ve sair maddî ve manevî in'ikas âyinelerinde

kaydeder, yazdırır; zabtederek muhafaza altına alır.

Sonra mevsimi geldikçe bütün o manevî yazıları maddî bir tarzda da gözümüze gösterip

milyonlarla misaller ve deliller ve nünuneler kuvvetiyle

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

âyetindeki en acib bir hakikat-ı haşriyeyi, kudretin bir çiçeği olan her bahar, kendi çiçek-i ekberinde milyarlar dil ile kâinata ilân eder.

Ve başta insan olarak eşya, fenaya düşmek ve ademe sukut etmek ve hiçlikte mahvolmak ve başta nev'-i beşer olarak zihayatlar i'dam edilmek için yaratılmamışlar.

Belki bekaya terakki ile ve devama tasaffi ile ve sermedî vazifeye istidadıyla girmek için halk olunduklarını gayet kuvvetli isbat eder.

Evet her baharda müşahede ediyoruz ki: Güz mevsimi kıyametinde vefat eden hadsiz nebatat, bahar haşrinde herbir ağaç, herbir kök, herbir çekirdek, herbir tohum

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

âyetini okuyup

bir manasını, bir ferdini kendi diliyle, geçmiş senelerde gördüğü vazifenin misalleriyle tefsir ederek o azametli hafziyete şehadet eder.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ

âyetindeki dört muazzam hakikatları her şeyde gösterip,

hafziyeti a'zamî derecede ve haşri bahar kolaylığında ve kat'iyetinde bizlere ders verir.

Evet bu dört ismin cilveleri, en cüz'iden en küllîye kadar cereyan ederler.

Meselâ: Nasilki bu ağacın menşei olan bir çekirdek الْأَوَّلُ

ismine mazhariyetle

is a precise programme of it and a small receptacle containing the faultless systems of the tree's creation

and all the conditions of its formation, thus proving the **vastness** of Divine preservation.

Then, together with the tree's seeds, its fruit manifests the **Name of Last**;

they are **coffers** containing the indexes of all the duties the tree has performed in accordance with its nature and the principles of its **second life**,

thus testifying at a maximum level to Divine preservation.

#25

The tree's physical form, which manifests the **Name of Evident**,

is a finely **proportioned**, skilfully decorated garment. Like a **seventy-hued robe** of the houris which has been embroidered with gilded motifs,

it demonstrates visibly the vast power, perfect wisdom, and beautiful mercy within Divine preservation.

As for the machinery within the tree, which manifests the **Name of Inward**,

it is a regular, miraculous, faultless factory and workbench,

a balanced **cauldron of food** which leaves un nourished none of its branches, fruits, or leaves,

thus proving as brilliantly as the sun the perfect power, justice, and beautiful mercy and wisdom within Divine preservation.

Similarly, in respect of the **annual** seasons the globe is a tree.

Through the manifestation of the Name of First, all the seeds and grains entrusted to Divine preservation in the season of autumn

are **small collections** of the Divine commands concerning the **formation** of the tree of the face of the earth, which when it is enrobed in the garment of spring, puts forth millions of branches and **twigs**, and fruits and flowers.

So too those seeds are lists of the principles **proceeding from Divine Determining**, and the tiny pages of the tree's deeds of the previous summer, and **the notebooks of its tasks**,

which demonstrate self-evidently that they function through the infinite power, justice, wisdom, and mercy of a **Glorious and Munificent Preserver**.

Then the end of the annual tree of the earth is -in the second autumn, its depositing in those tiny containers all the duties it has performed,

o ağacın gayet mükemmel programını ve icadının noksansız cihazatını

ve teşekkülünün bütün şeraitini câmi' bir kutucuktur ki; hafziyetin **azametini** isbat eder.

وَالْآخِرُ ismine mazhar olan meyvesi ise,

çekirdekleriyle o ağacın işlediği bütün fitrî vazifelerinin fihristesini ve amellerinin listesini ve **hayat-ı sâniyesinin** düsturlarını ihtiva eden bir **sandukça**dır ki,

a'zamî derecede hafziyete şahadet eder.

وَالظَّاهِرُ ismine mazhar olan o ağacın suret-i cismaniyesi ise,

öyle **tenasüblü** ve san'atlı ve süslü bir hulle, bir libas ve ayrı ayrı nakışlar ve zînetler ve yaldızlı nişanlar ile tezyin edilmiş; güya **yetmiş renkli** bir huri **elbisesidir** ki,

hafziyet içinde azamet-i kudret ve kemal-i hikmet ve cemal-i rahmeti gözlere gösterir.

وَالْبَاطِنُ ismine âyine olan o ağacın içindeki makinesi ise,

öyle muntazam ve mükemmel ve mu'cizatlı bir fabrika, bir tezgâh, bir kimyahane

ve hiçbir dalı ve meyveyi ve yaprağı gıdasız bırakmayan mizanlı bir **kazan-ı erzaktır** ki;

hafziyet içinde kemal-i kudret ve adalet ve cemal-i rahmet ve hikmeti güneş gibi isbat eder.

Aynen öyle de, küre-i arz, **senevî** mevsimler cihetinde bir ağaçtır.

İsm-i Evvel cilvesiyle güz mevsiminde hafziyete emanet edilen bütün tohumlar ve çekirdekler,

bahar çarşafını giyen zemin yüzünün milyarlar dal, **budak**, meyve veren ve çiçek açan ağacının **teşkilâtına** dair İlahî emirlerin **mecmuacıkları**

ve **kaderden gelen** düsturların listeleri ve geçen yazın işlediği vazifelerin küçücük sahife-i amelleri ve **defter-i hidematıdır** ki,

bilbedahe bir **Hafiz-i Zülcelal-i Vel'ikram**'ın hadsiz kudret, adalet, hikmet, rahmet ile iş gördüğünü gösteriyor.

Ve senevî zemin ağacının âhiri ise, ikinci günde o ağacın gördüğü bütün vazifelerini

all the glorifications it has recited before the Divine Names in accordance with its creation,

and all the pages of its deeds that it will publish the following resurrection of spring,

- its handing them over to the hand of wisdom of the Glorious Preserver

and reciting the **Name of He is the Last** before the whole universe in innumerable tongues.

The evident face of the tree is, -by its opening three hundred thousand universal sorts of blossoms, which demonstrate three hundred thousand examples and signs of the resurrection of the dead;

and its spreading out innumerable tables of mercifulness, **providence**, compassionateness, and **munificence**; and its offering banquets to living beings,-

its reciting the **Name of He is the Evident** with tongues to the number of its fruits, flowers, and foods, and offering praise and laudation,

and showing as clearly as daylight the truth of **When the pages are spread out** .

The inner face of this majestic tree is a **cauldron** and **workbench** running precisely and in orderly fashion incalculable numbers of regular machines and finely balanced factories,

which cook thousands of pounds of food out of one ounce and offer it to the hungry.

It works with such precision and balance that it leaves no room for chance to interfere.

Like some angels **who glorify God** with a thousand tongues, with the inner face of the earth it proclaims the **Name of He is the Inward** in a hundred thousand ways, and proves it.

#26

Just as in respect of its annual life, the earth is a tree

and makes the Divine preservation within those four Names a key to the door of resurrection,

so in respect of its worldly life, it is again a well-ordered tree, whose fruits are sent to the market of the hereafter.

It is a place of manifestation of those four Names and mirror to them so broad, and road leading to the hereafter so lengthy, *our minds are incapable of comprehending and describing it*;

we can only say this much: As the hands of a weekly clock which count the seconds, minutes, hours, and days resemble each other and prove each other,

and one who sees the movement of the second hand is bound to **assent** to the movement of the others;

ve esma-i İlahiyeye karşı ettiği bütün fitrî tesbihatlarını

ve gelecek bahar haşrinde neşir olabilen bütün sahaif-i a'mallerini,

zerrecik ve küçücük kutucukların içine koyup, Hafız-i Zülcelal'in dest-i hikmetine teslim eder.

هُوَ الْآخِرُ ismini hadsiz dillerle kâinat yüzünde okur.

Ve bu ağacın zahiri ise, haşrin üçyüz bin misallerini ve emarelerini gösteren üçyüz bin küllî ve çeşit çeşit çiçekler açıp

hadsiz rahmaniyet ve **rezzakiyet** ve rahîmiyet ve **kerimiyet** sofralarını sererek zîhayatlara ziyafetler vermekle

هُوَ الظَّاهِرُ ismini meyveleri, çiçekleri, taamları sayısınca lisanlarıyla zikredip medh ü sena eder,

gündüz gibi **وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ** hakikatını gösterir.

Bu haşmetli ağacın bânını ise, hadsiz ve hesaba gelmez muntazam makineleri ve mizanlı fabrikaları kemal-i dikkat ve intizamla işlettiren öyle bir **kazan** ve **tezgâh**tır ki,

bir dirhemden bin batman taamları pişirir, açlara yetiştirir.

Ve öyle bir mizan ve dikkatle işler ki, zerre kadar tesadüfün karışmasına bir yer bırakmıyor.

هُوَ الْبَاطِنُ ismini zeminin içyüzüyle yüzbin dil ile **tesbih eden** bazı melaike gibi yüzbin tarzlarda ilân edip isbat eder.

Hem arz, senevî hayatı haysiyetiyle bir ağaç olduğu

ve o dört isim içinde hafziyeti ve onunla haşır kapısına bir anahtar yaptığı gibi,

aynen öyle de, dehrî ve dünya hayatı cihetiyle yine meyveleri âhiret pazarına gönderilen bir muntazam ağaçtır.

Ve o dört isme öyle bir mazhar, bir âyine ve âhirete giden bir yol açar ki, *genişliğini ihataya ve tabire aklımız kâfi gelmiyor*.

Yalnız bu kadar deriz: Nasilki bir saatin sâniyeleri ve dakikaları ve saatleri ve günleri sayan haftalık saatin milleri birbirine benzer, birbirini isbat eder.

Sâniyelerin hareketini gören, sair çarkların hareketlerini **tasdik** etmeğe mecbur olur.

so the days, which count the seconds of this world, which is a vast clock of **the Glorious Creator** of the Heavens and Earth,

and the years, which count its minutes, and the centuries, which show its hours,

and the ages, which make known its days, all resemble and prove each other.

So too the Name of Preserver and those of **He is the First, and the Last, the Evident, and the Inward** inform us through innumerable signs that **as certainly as the morning of this night will come, and this winter's spring,** so will the everlasting spring and eternal morning come of the dark winter of this transitory world,

thus answering with the above truths the question of resurrection concerning which we asked our Creator.

Also, since we see with our eyes and understand with our minds that

man is the final and most comprehensive fruit of the tree of the universe..

in respect of the Muhammadan (Peace and blessings be upon him) Reality is its original seed..

and **the supreme sign** of the Qur'an of the universe.. and he is its **Throne Verse bearing the Greatest Name**..

and the most honoured guest in the palace of the universe.. the most active **functionary empowered over the other inhabitants of the palace**..

the official charged with **overseeing the income and expenditure**, and the planting and cultivation of the gardens in the quarter of the earth in the city of the universe..

and is its most **noisy** and responsible **minister, equipped** with hundreds of sciences and thousands of arts..

and an **inspector** and sort of vicegerent of the Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity, **under His close scrutiny**, in the region of the earth in the country of the universe..

and one with disposal over it whose actions, particular and universal, are all recorded..

who has undertaken the Supreme Trust, from which the heavens and earth and mountains shrank..

and before whom are two roads, on one of which he is the most wretched of living beings, and on the other, the most fortunate..

#27

and he is a **universal bondsman** charged with most extensive worship..

the place of manifestation of the Greatest Name of the Monarch of the universe and a comprehensive mirror of all His Names..

Aynen öyle de; semavat ve arzın **Hâlık-ı Zülcelal**inin bir saat-ı ekberi olan bu dünyanın sâniyelerini sayan günler

ve dakikalarını hesap eden seneler ve saatlerini gösteren asırlar

ve günlerini bildiren devirler birbirine benzer, birbirini isbat eder.

Ve **bu gecenin sabahı ve bu kışın baharı kat'iyetinde** fâni dünyanın karanlıklı kışının bâki bir baharı ve sermedî bir sabahı geleceğini **hadsiz emarelerle** haber verir diye, Hafız ismi ile **هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ** isimleri,

biz Hâlıkımızdan sorduğumuz haşır mes'elesine, mezkûr hakikatla cevap veriyorlar.

Hem madem gözümüzle görüyoruz ve aklımızla anlıyoruz ki;

insan şu kâinat ağacının en son ve en cem'iyetli meyvesi

ve hakikat-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm cihetiyle çekirdek-i aslısı

ve kâinat Kur'anının **âyet-i kübrası** ve **ism-i a'zamı taşıyan âyet-ül kürsisi**

ve kâinat sarayının en mükerrem misafiri ve o **saraydaki sair sekenerde tasarrufa me'zun** en faal **memuru**

ve kâinat şehrinin zemin mahallesinin bahçesinde ve tarlasında, **vâridat ve sarfiyatına** ve zer' ve ekilmesine **nezarete** memur

ve yüzer fenler ve binler san'atlarla **techiz edilmiş** en **gürültülü** ve mes'uliyetli **nâzırı**

ve kâinat ülkesinin arz memleketinde, Padişah-ı Ezel ve Ebed'in **gayet dikkat altında** bir **müfettişi**, bir nevi halife-i arzı

ve cüz'î ve küllî harekâtı kaydedilen bir mutasarrıfı

ve sema ve arz ve cibalin kaldırmasından çekindikleri emanet-i kübrayı omuzuna alan

ve önüne iki acib yol açılan, bir yolda zîhayatın en bedbahtı ve diğerinde en bahtıyarı,

çok geniş bir ubudiyetle mükellef bir **abd-i küllî**

ve kâinat sultanının ism-i a'zamına mazhar ve bütün esmasına en câmi' bir âyinesi

a **special addressee** of His, with the best understanding of His Divine addresses and speech..

the most needy of the living beings of the universe..

and is a wretched living creature who has innumerable desires and goals, numberless enemies and things that harm him, despite his infinite poverty and impotence..

is the richest in regard to abilities and potentialities.. the most **suffering** in respect of the pleasures of life, **whose enjoyment is marred by ghastly pains**..

and **a wondrous miracle of the power of the Eternally Besought One and marvel of Divine power** who is the most needy and wanting, and worthy and deserving of immortality,

and seeks and beseeches eternal happiness with endless prayers,

and if all the pleasures of this world were given him, his desire for immortality would not be satisfied,

and who loves to the degree of worshipping Him the One Who bestows bounties on him, and **makes Him loved** and is **loved**..

and all of whose faculties, which encompass the universe, testify that he was created to go to eternity..

and through the above twenty universal truths is bound to Almighty God's Name of **Truth**;

and whose actions are continuously recorded by the All-Glorious Preserver's Name of **Preserver**, Who sees the most insignificant need of **the tiniest animate being**, hears it **plaint** and responds in action;

and being related to the whole universe whose deeds are written down by the "**noble scribes**" of that Name

and who more than anything else receives its attention..

As required by the above twenty truths, most certainly and without any doubt

there will be a resurrection and judgement for man,

and in accordance with the Name of Truth, he will receive reward for his above duties and punishment for his faults,

and in accordance with the Name of Preserver, he will be questioned and called to account **for his actions, all of which have been recorded**,

and the doors will be opened of **the feasting halls** of everlasting bliss in the eternal realm, and of the prison of **eternal misery**;

man, who has been an **officer with command over numerous species of beings in this world**, and has intervened in them and **sometimes thrown them into confusion**,

ve hitabat-ı Sübhaniyesine ve konuşmalarına en anlayışlı bir **muhatap-ı hâssı**

ve kâinatın zîhayatları içinde en ziyade ihtiyaçlısı

ve hadsiz fakırla ve aczi ile beraber hadsiz maksadları ve arzuları ve nihayetsiz düşmanları ve onu inciten zararlı şeyleri bulunan bir bîçare zîhayatı

ve istidadca en zengini ve lezzet-i hayat cihetinde en **müteallimi** ve **lezzetleri dehşetli elemlemlerle âlûde**

ve bekaya en ziyade müştak ve muhtaç ve en çok lâyük ve müstehak

ve devamı ve saadet-i ebediyeyi hadsiz dualarla isteyen ve yalvaran

ve bütün dünya lezzetleri ona verilse, onun bekaya karşı arzusunu tatmin etmeyen

ve ona ihsanlar eden zâti perestîş derecesinde seven ve **sevdiiren** ve **sevilen** çok **hârîka bir mu'cize-i kudret-i Samedaniye ve bir acube-i hilkat**

ve kâinatı içine alan ve ebede gitmek için yaratıldığına bütün cihazat-ı insaniyesi şehadet eden..

böyle yirmi küllî hakikatlar ile Cenab-ı Hakk'ın **Hak** ismine bağlanan

ve **en küçük zîhayatın** en cüz'î ihtiyacını gören ve **niyazını** işiten ve fiilen cevap veren Hafız-i Zülcelal'in **Hafız** ismiyle mütemediyen amelleri kaydedilen

ve kâinatı alâkadar edecek ef'alleri o ismin **kâtibîn-i kiramları**yla yazılan

ve her şeyden ziyade o ismin nazar-ı dikkatine mazhar bulunan bu insanlar,

elbette ve elbette ve her halde ve hiçbir şübhe getirmez ki; bu yirmi hakikatın hükmüyle,

insanlar için bir haşr u neşr olacak

ve Hak ismiyle evvelki hizmetlerinin mükâfatını ve kusurâtının mücazatını çekecek.

Ve Hafız ismiyle cüz'î-küllî **kayd altına alınan her amelinden** muhasebe ve sorguya çekilecek.

Ve dâr-ı bekada saadet-i ebediye **ziyafetgâhının** ve **şekavet-i daime** hapishanesinin kapıları açılacak.

Ve **bu âlemde çok taifelere kumandanlık yapan** ve karışan ve **bazan karıştıran** bir **zabit**,

will not enter the soil never to be questioned concerning his actions, nor lay down in concealment **not to be roused**.

For to hear the buzz of the fly and to answer it actively by giving it its **rights of life**,

and not to hear the prayers for eternity made through the tongues of the above twenty truths of innumerable **human rights**

which reverberate through the heavens and earth like thunder, and to transgress all those rights,

and for a wisdom **which as is testified to by the order of the fly's wing wastes not even such a wing**,

#28

to waste utterly man's abilities, which are bound by those truths, and his hopes and desires, which reach out to eternity,

and the many **bonds** and truths of the universe which nourish those abilities and desires,

would be such an injustice and so impossible and such a **tyrannical** ugliness that

all beings which testify to the Names of **Truth, Preserver, All-Wise, All-Beauteous**, and **All-Compassionate** reject it,

declaring it to be utterly impossible and precluded.

Thus, in reply to our question to our Creator about resurrection, the Names of Truth, Preserver, All-Wise, All-Beauteous, and All-Compassionate, say:

"Just as we are truth and reality, and the beings that testify to us are true, so the resurrection of the dead is true and certain."

And since... I was going to write more, but since the above is as clear as the sun, I have curtailed the discussion.

Thus, making an analogy with the matters in the above examples and "**sinces**," *through their manifestations* and reflections in beings,

all Almighty God's hundred, indeed a thousand, Names which look to the universe

prove **self-evidently** the one they signify;

so too do they demonstrate the resurrection of the dead and hereafter, and prove them definitively.

Also, just as through all His decrees and the scriptures **He has revealed**

and most of His Names, **by which he is described**, our Sustainer gives us sacred and decisive answers to the question we asked our Creator;

toprağa girip her amelinden sual olunmamak ve **uyandırılmamak** üzere yatıp saklanmayacaktır.

Yoksa sineğin sesini işitip **hak-ı hayatını** vermekle fiilen cevap verdiği halde,

gök gürültüsü kuvvetinde bekaya ait hadsiz **hukuk-u insaniyenin**, mezkûr yirmi hakikatlar lisanları ile edilen

ve **arşı ve ferşi çınlatan** dualarını işitmek ve o hadsiz hukuku zayi' etmek

ve **sinek kanadının intizamı şehadetiyle sinek kanadı kadar israf etmeyen** bir hikmet,

bütün o hakikatların bağlandıkları insanî istidadatı ve ebede uzanan emelleri ve arzuları

ve o istidad ve arzuları besleyen kâinatın pek çok **rabitalarını** ve hakikatlarını bütün bütün israf etmek

öyle bir haksızlıktır ve imkân haricinde ve **zalimane** bir çirkinliktir ki;

Hak ve **Hafiz** ve **Hakîm** ve **Cemil** ve **Rahîm** isimlerine şahadet eden bütün mevcudat onu reddeder.

Yüz derece muhal ve bin vecihle mümteni'dir derler.

İşte biz Hâlıkımızdan haşre dair sorduğumuz suale, Hak, Hafiz, Hakîm, Cemil, Rahîm isimleri cevap verip derler:

"Biz, hak ve hakikat olduğumuz gibi ve hem bize şahadet eden mevcudatın tahakkuku misillü, haşir hakır ve muhakkaktır."

Hem madem... Daha yazacaktım, fakat güneş gibi malûm olmasından kısa kestim.

İşte geçmiş misallerde ve **mademler**deki maddelere kıyasen,

Cenab-ı Hakk'ın yüz, belki bin esmasının kâinata bakan isimlerinin herbirisi,

nasılki mevcudattaki âyine ve **cilveleriyle** müsemmasını **bedahetle** isbat eder.

Aynen öyle de; haşri ve dâr-ı âhireti de gösterirler ve kat'iyetle isbat ederler.

Hem nasıl Hâlıkımızdan sorduğumuz sualimize, o Rabbimiz bütün fermanlarıyla ve **nâzil ettiği** bütün kitaplarıyla

ve **müsemma olduğu** ekser isimleriyle bize kudsî ve kat'î cevap veriyor.

so He causes it to be answered through His angels, and in another fashion through their tongue:

"There have been hundreds of incidents unanimously attested to since the time of Adam of your meeting both with spirit beings and with us,

and there are innumerable signs and evidences of our existence and **worship** and that of the spirit beings.

In agreement with each other, we have told your leaders

when we have met with them *that we travel through the halls of the hereafter and in some of its apartments*, and we always say this.

We have no doubt that the fine, eternal halls that we have wandered through, and the well-appointed decorated palaces and dwellings beyond them

await important guests, in order to **accommodate** them.

We give you certain news of this." They reply to our question thus.

Also, since our Creator appointed Muhammad the Arabian (Peace and blessings be upon him) as the greatest teacher, best master,

and truest guide, **who is neither confused nor confuses**, and sent him as His last envoy,

before anything, in order to progress and advance from the degree of **'knowledge of certainty'** to those of **'vision of certainty'** and **'absolute certainty'**,

we should ask this master the question we asked of our Creator.

#29

For just as that Being, through his thousand miracles, **which were mark of our Creator's confirmation**, and as a miracle of the Qur'an,

proved that the Qur'an is true and God's Word;

so, through its forty aspects of **miraculousness**, as a miracle of his, the Qur'an proves that he was true and God's Messenger.

The reality of resurrection which they prove **-one, the tongue of the Manifest World**, claimed it throughout his life, confirmed by all the prophets and saints,

and **the other, the tongue of the World of the Unseen**, claims it with thousands of its verses, confirmed by all the revealed scriptures and truths of the universe,-

is as certain as the sun and daylight.

Yes, a question like resurrection, which is the most strange and awesome matter and beyond the reason,

Aynen öyle de, melaikeleriyle ve onların diliyle daha başka bir tarzda dedirir:

"Sizin zaman-ı Âdem'den beri hem ruhanîlerle, hem bizimle görüşmenizin yüzer tevatür kuvvetinde hâdiseleri var

ve bizim ve ruhanîlerin vücudlarına ve **ubudiyetlerine** delalet eden hadsiz emare ve deliller var.

Ve biz âhiret salonlarında ve bazı dairelerinde gezdiğimizizi birbirimize mutabık olarak

sizin kumandanlarınız ile görüştüğümüz zaman söylemişiz ve daima da söylüyoruz.

Elbette bu gezdiğimiz bâki ve mükemmel salonlar ve bu salonların arkalarında tefriş ve tezyin edilmiş olan saraylar ve menziller, hiç şübhemiz yoktur ki,

gayet ehemmiyetli misafirleri o yerlerde **iskân etmek** üzere bekliyorlar.

Size kat'î beyan ediyoruz." diye sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem Hâlıkımız, bize en büyük muallim ve en mükemmel üstad

ve **şaşırmaz ve şaşırtmaz** en doğru rehber olarak Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâm'ı tayin etmiş. Ve en son elçi olarak göndermiş.

Biz dahi, **ilmelyakîn** mertebesinde **aynelyakîn** ve **hakkalyakîn** mertebelerine terakki ve tekemmül etmek üzere her şeyden evvel

bu üstadımızdan, Hâlıkımızdan sorduğumuz suali sormaklığımız lâzım geliyor.

Çünkü o zât, **Hâlıkımız tarafından herbiri birer nişane-i tasdik olan** bin mu'cizatiyla, Kur'anın bir mu'cizesi olarak

Kur'anın hak ve kelâmullah olduğunu isbat ettiği gibi;

Kur'an dahi, kırk nevi **i'caz** ile, o zâtın bir mu'cizesi olup, onun doğru ve resulullah olduğunu isbat ederek

ikisi beraber, **biri âlem-i şehadet lisanı** -bütün hayatında bütün enbiya ve evliyanın tasdikleri altında

- **diğeri âlem-i gayb lisanı** -bütün semavî fermanların ve kâinat hakikatlarının tasdikleri içinde- binler âyâtıyla iddia ve isbat ettikleri hakikat-ı haşriye,

elbette güneş ve gündüz gibi bir kat'iyettir.

Evet haşir gibi, en acib ve en dehşetli ve tavr-ı aklın haricinde bir mes'ele,

could only be solved through the instruction of two such wondrous masters, and understood.

The reason the early prophets did not explain resurrection in detail like the Qur'an was that

at that time mankind was still at a primitive stage of **nomadism**. There is little detailed explanation in **preliminary** instruction.

In summary: Since most of the Names of Almighty God requires and wants the Hereafter

certainly, all the proofs proving those Names, in one way prove the **realization** of the Hereafter too.

And since the angels inform us that they have seen the hereafter and the dwellings of the eternal realm,

evidences testifying to the existence and worship of the angels, spirits, and spirit beings,

are also indirect evidence for the existence of the hereafter.

And since **after Divine unity** the thing Muhammad (Peace and blessings be upon him) most constantly claimed and asserted throughout his life was the hereafter,

certainly all his miracles and proofs which point to his messengership and **veracity**

in one way testify indirectly to the existence of the hereafter and that it will come.

And since one quarter of the Qur'an is about resurrection and the hereafter

and it tries to prove it with thousands of its verses, and gives news of it,

all the proofs and evidences of the Qur'an's veracity

prove indirectly the existence of the hereafter, and its being thrown open.

Now see how firm and certain is this pillar of belief!

ancak ve ancak böyle hârika iki üstadın dersleriyle halledilir, anlaşılır.

Eski zaman peygamberleri ümmetlerine Kur'an gibi izahat vermediklerinin sebebi,

o devirler beşerin **bedeviyet** ve tufuliyet devri olmasıdır. **İbtidâî** derslerde izah az olur.

Elhasıl: Madem Cenab-ı Hakk'ın ekser isimleri âhireti iktiza edip isterler.

Elbette o isimlere delalet eden bütün hüccetler, bir cihette âhiretin **tahakkukuna** dahi delalet ederler.

Ve madem melaikeler âhiretin ve âlem-i bekanın dairelerini gördüklerini haber veriyorlar.

Elbette melaike ve ruhların ve ruhaniyatın vücud ve ubudiyetlerine şahadet eden deliller,

dolayısıyla âhiretin vücuduna dahi delalet ederler.

Ve madem Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'ın bütün hayatında **vahdaniyetten sonra** en daimî davası ve müddeası ve esası âhirettir;

elbette o zâtın nübüvvetine ve **sıdkına** delalet eden bütün mu'cizeleri ve hüccetleri,

-bir cihette, dolayısıyla- âhiretin tahakkukuna ve geleceğine şahadet ederler.

Ve madem Kur'anın dörtten birisi haşır ve âhirettir

ve bin âyâtıyla onun isbatına çalışır ve onu haber verir.

Elbette Kur'anın hakkaniyetine şahadet ve delalet eden bütün hüccetleri ve delilleri ve bürhanları,

dolayısıyla âhiretin vücuduna ve tahakkukuna ve açılmasına dahi delalet ve şahadet ederler.

İşte bak, bu rükn-ü imanî ne kadar kuvvetli ve kat'î olduğunu gör.

#30

A Summary of the Eighth Topic

[In the Seventh Topic, we questioned numerous levels of beings about the resurrection of the dead,

but curtailed the discussion because since the replies given by the Creator's Names afforded such powerful certainty,

they left no need for further questions.

Now in this Topic are summarized a hundredth of the benefits of belief in the hereafter, including those which result in **happiness** in this world and in the next.

Sekizinci Mes'elenin Bir Hülâsası

Yedinci'de haşır çok makamattan soracaktık.

Fakat Hâlıkımızın isimleriyle verdiği cevap o derece kuvvetli yakîn ve kanaat verdi ki;

daha başka sorgulara ihtiyaç bırakmadığından orada kısa kestik.

Şimdi bu mes'eledede, âhiret imanının, hem âhiretin saadetine, hem dünya **saadetine** dair temin ettiği faydeler ve neticelerinden yüzden biri hülâsa edilecek.

The Qur'an of Miraculous Exposition leaves no need for further explanation concerning the happiness of the hereafter, so we refer the subject to the Qur'an.

And leaving the **explanations** of worldly happiness to the Risale-i Nur,

here we shall describe in summary form three or four out of hundreds of results of belief in the hereafter which look to man's **individual life** and **social life**.]

The First: Just as, contrary to other living beings, man has relations with his home, so he has relations with the world,

and just as he has relations with his relatives, so by nature he has earnest relations with mankind.

And just as he desires **temporary permanence** in this world, so he passionately desires immortality in the realm of eternity.

And just as he strives to meet the need of his stomach for food,

so he is **by nature** compelled to strive to provide for the stomachs of his mind, heart, **spirit**, and humanity.

He has such hopes and desires that nothing apart from eternal happiness can **satisfy** them.

As is mentioned in the Tenth Word, even, when small, I asked my imagination:

"Do you want to live for a million years and rule the world but then cease to exist,

or to live for ever but have an **ordinary** and difficult existence?"

I saw that my imagination wanted the latter, feeling pain at the first,

and said: "I want to live for ever, even if in Hell!"

Thus, since the pleasures of this world do not satisfy **the imaginative faculty**, which is a servant of **human nature**,

man's **comprehensive** nature is certainly attached to eternity.

For man, therefore, who despite being afflicted with these boundless hopes and desires

as capital has only an insignificant **faculty of will** and absolute poverty,

belief in the hereafter is a treasury of such strength and **sufficiency**; is such a means of pleasure and happiness,

source of help, refuge, and **means of consolation** in the face of the endless sorrows of this world,

Saadet-i uhreviyeye ait kısmı, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın izahatı daha hiç bir beyana ihtiyaç bırakmamış, onu ona havale ederek

ve saadet-i dünyeviyeye ait kısmı **izah** cihetini Risale-i Nur'a bırakıp,

yalnız kısa bir hülâsa ile insanın **hayat-ı şahsiye** ve **hayat-ı içtimaiyesine** ait yüzer neticelerinden üç-dört tanesini beyan ederiz.

Birincisi: İnsan, sair hayvanata muhalif olarak, hanesiyle alâkadar olduğu misillü dünya ile alâkardır

ve akaribiyle münasebetdar olduğu gibi, nev'-i beşer ile de ciddî ve fitrî münasebetdardır.

Ve dünyada **muvakkat bekasını** arzuladığı gibi bir dâr-ı ebedîde bekasını, aşk derecesinde arzuluyor.

Ve midesinin gıda ihtiyacını temin etmeğe çalıştığı gibi

dünya kadar geniş, belki ebede kadar uzanan sofraları ve gıdaları, akıl ve kalb ve **ruh** ve insaniyet mideleri için tedarik etmeğe **fitraten** mecburdur, çabılıyor.

Ve öyle arzuları ve matlâbları var ki, ebedî saadetten başka hiçbir şey onları **tatmin** etmiyor.

Hattâ Onuncu Söz'de işaret edildiği gibi, bir zaman - küçüklüğümde- hayalimden sordum:

"Sana bir milyon sene ömür ve dünya saltanatı verilmesini, fakat sonra ademe ve hiçliğe düşmesini mi istersin?"

Yoksa bâki fakat **âdi** ve meşakkatli bir vücudu mu istersin?" dedim.

Baktım, ikincisini arzulayıp birincisinden "ah" çekti.

"Cehennem de olsa beka isterim" dedi.

İşte madem **mahiyet-i insaniyenin** bir hizmetkârı olan **kuvve-i hayaliye**yi bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor.

Elbette gayet **câmi'** mahiyet-i insaniye, ebediyetle fitraten alâkardır.

İşte bu hadsiz arzu ve emellere bağlı olduğu halde,

sermayesi bir cüz'î **cüz-ü ihtiyarî** ve fakr-ı mutlak bir insana,

âhirete iman ne derece kuvvetli ve **kâfi** ve vâfi bir hazine, bir medar-ı saadet ve lezzet,

bir **medar-ı istimdad**, bir merci' ve dünyanın hadsiz gamlarına karşı bir **medar-ı teselli** olduğu

and is such a fruit and benefit that if the life of this world were to be sacrificed on the way of gaining it, it would still be cheap.

öyle bir meyve ve faidedir ki; onu kazanmak yolunda dünya hayatını feda etse, yine ucuzdur.

www.risaleglobal.com

Its **second** fruit and benefit, which looks to man's personal life

This is a consequence of great importance which is explained in the Third Topic, and about which is a footnote in A Guide For Youth.

Man's greatest and most constant anxiety

is his entering the place of execution that is the graveyard, the same as his friends and relations have entered it.

Wretched man, who is ready to sacrifice his very soul for a single friend,

thinks of the thousands, millions, or thousands of millions of friends who have been eliminated and have parted for all eternity,

and suffers torments worse than Hell. Just at that point

belief in the hereafter comes, opens his eyes, and raises the veil. It tells him: "Look!" He looks with belief,

and seeing that those friends have been saved from eternal death and **decay**

and are awaiting him happily in a **luminous** world, he receives a *pleasure of the spirit that intimates the pleasures of Paradise.*

Sufficing with the explanations and proofs of this consequence in the Risale-i Nur, we cut this short here.

A third benefit pertaining to personal life

Man's superiority over other living beings and his high rank are

in respect of his elevated qualities, **comprehensive** abilities, universal worship, and his extensive spheres of existence.

However, the **virtues** he acquires like **zeal**, love, brotherhood, and humanity are to the extent of the fleeting present,

which is squeezed between the past and the future, which are both non-existent, and dead, and black.

For example, he loves and serves his father, brother, wife, nation, and country, whom he formerly did not know and after parting from them, will never see again.

He would **very rarely** be able to achieve complete loyalty and **sincerity**, and his virtues and perfections would diminish proportionately.

Then, just as because of his intelligence, he is about to fall **headlong** from being the highest of the animals to the lowest and most wretched,

İkinci meyvesi ve hayat-ı şahsiyeye bakan bir faidesi:

Üçüncü Mes'ele'de izah edilen ve Gençlik Rehberi'nde bir haşiye bulunan çok ehemmiyetli bir neticedir.

Evet her insanın, her zaman düşündüğü en ehemmiyetli endişesi,

mezaristana giren kendi dostları ve akrabaları gibi o i'damhaneye girmek keyfiyetidir.

Birtek dostu için, ruhunu feda eden o biçare insanın;

binler, belki milyonlar, milyarlar dostları ebedî bir müfakat içinde i'dam olmalarını tevehhüm edip

Cehennem azabından beter bir elem -o düşünmek ucundan- görüldüğü vakit,

âhirete iman geldi, gözünü açtırdı ve perdeyi kaldırdı. "Bak" dedi. O imanla baktı.

Cennet lezzetinden haber veren bir lezzet-i ruhaniyeyi o dostları ebedî ölümlerden ve çürümelerden kurtulup

mesrurane bir **nuranî** âlemde onu da bekliyorlar vaziyetinde müşahedesiyle aldı.

Risale-i Nur'da bu netice hüccetlerle izahına iktifaen kısa kesiyoruz.

Hayat-ı şahsiyeye ait **üçüncü bir faidesi**:

İnsanın sair zihayatlar üstündeki tefevvuku ve rütbesi ise;

yüksek seciyeleri ve **cem'iyetli** istidadları ve küllî ubudiyetleri ve geniş vücudî daireleri itibariyledir.

Halbuki o insan, **hem madum, hem ölü, hem karanlık olan geçmiş ve gelecek zamanların ortasında sıkışmış**

bir kısa zaman olan hazır vaktin mikyasıyla, ölçüsüyle; **hamiyeti**, muhabbeti, kardeşliği, insaniyeti gibi **seciyeler** alır.

Meselâ, eskiden tanımadığı ve ayrıldıktan sonra da hiç göremeyeceği babasını, kardeşini, karısını, milletini ve vatanını sever, hizmet eder.

Ve tam sadakata ve **ihlusa pek nâdir** muvaffak olabilir; o nisbette kemalâtı ve seciyeleri küçülür.

Değil hayvanların en ulvîsi belki **baş aşağı**, akıl cihetiyle en biçaresi ve aşağısı olmak vaziyetine düşeceği sırada,

belief in the hereafter comes to his assistance. It expands the present, *as constricting as the grave*, so that it encompasses the past and future

and is as broad as the world, and shows the bounds of existence to stretch from pre-eternity to post-eternity.

Thinking of his father being in *the realm of bliss and world of spirits*

and the *fraternity* of his brothers continuing to eternity,

and knowing that his wife will be a beautiful companion in Paradise also, he will love and respect them, be kindly and assist them.

#32

He will not exploit the important duties which are for relationships in that broad sphere of life and existence

for the worthless matters of this world, with its petty *hatreds* and *interests*.

His good qualities and attainments will advance to the degree he is *successful* in being earnestly loyal and truly sincere,

and his humanity will increase.

Although he does not receive the pleasure from life that a sparrow receives,

he becomes the most *eminent* and happy guest in the universe, superior to all the animals,

and the best loved and most acceptable servant of the universe's Owner.

This consequence has also been elucidated with proofs in the Risale-i Nur, so here we suffice with this.

A fourth benefit of belief in the hereafter, which looks to man's social life

A summary of this result is set forth in the Ninth Ray of the Risale-i Nur, it is as follows:

Children, which form a *quarter* of mankind, can live a human existence only through belief in the hereafter,

and sustain their human capacity.

They otherwise live only childish, empty existences, blunting their grievous pains with trifling playthings.

For the effect of the constant deaths around them of children like themselves

on their sensitive *minds*, and weak hearts which in the future will nurture *far-reaching desires*, and their *vulnerable* spirits,

makes their minds and lives into *instruments of torture*. But then, through instruction in belief in the hereafter,

âhirete iman imdada yetişir. *Mezar gibi dar* zamanını, geçmiş ve gelecek zamanları içine alan, pek geniş bir zamana çevirir.

Ve dünya kadar, belki ezelden ebede kadar bir daire-i vücud gösterir.

Babasını, *dâr-ı saadette* ve *âlem-i ervahta* dahi pederlik münasebetiyle

ve kardeşini, tâ ebede kadar *uhuvvetini* düşünmesiyle

ve karısını Cennet'te dahi en güzel bir refika-i hayatı olduğunu bilmesi haysiyetiyle sever, hürmet eder, merhamet eder, yardım eder.

Ve o büyük ve geniş daire-i hayatta ve vücuddaki münasebetler için olan ehemmiyetli hizmetleri,

dünyanın kıymetsiz işlerine ve cüz'î *garazlarına* ve *menfaatlerine* âlet etmez.

Ciddî sadakata ve samimî ihlâsa *muvaaffak* olarak, kemalâtı ve hasletleri, o nisbette -derecesine göre- yükselmeğe başlar.

İnsaniyeti teâlî eder.

Hayat lezzetinde serçe kuşuna yetişmeyen o insan;

bütün hayvanat üstünde, kâinatın en *müntehab* ve bahtiyar bir misafiri

ve Sahib-i Kâinat'ın en mahub ve makbul bir abdi olmasıdır.

Bu netice dahi Risale-i Nur'da hüccetlerle izahına iktifaen kısa kesildi.

Dördüncü bir faidesi ki, insanın hayat-ı içtimaiyesine bakıyor:

Risale-i Nur'dan Dokuzuncu Şua'da beyan edilen o neticenin bir hülâsası şudur:

Nev'-i insanın *dörtten birini* teşkil eden çocuklar, âhret imanı ile insanca yaşayabilirler

ve insaniyetin istidadlarını taşıyabilirler.

Yoksa elîm endişeler içinde, kendini uyutturmak ve unutturmak için çocukça oyuncaklarıyla, haylaz bir hayatla yaşayacak.

Çünkü her vakit etrafında onun gibi çocukların ölmesiyle

onun nazik *dimağında* ve ileride *uzun arzuları* taşıyan zaîf kalbinde ve *mukavemetsiz* ruhunda öyle bir tesir yapar ki;

hayatı ve akli o bîçareye *âlet-i azab* ve işkence edeceği zamanda, âhret imanının dersiyile,

in place of their **anxieties**, and the playthings behind which they hid so as not to see those deaths, they feel a joy and expansion, and say:

"My brother or my friend has died and become a bird in Paradise.

He is flying around and enjoying himself better than we are.

And my mother has died, but she has gone to Divine mercy.

She will again take me into her embrace in Paradise and I shall see her again."

They may live in a state **befitting** humanity.

It is only in belief in the hereafter that the elderly, who form another quarter of mankind,

can find **consolation**, in the face of the close **extinction** of their lives and their entering the soil, and their fine and lovable worlds coming to an end.

Those kindly, **venerable** fathers and **devoted**, tender mothers would otherwise feel such a **disturbance of the spirit** and **tumult of the heart** that

the world would become a despairing prison for them and life, a ghastly torture.

But then belief in the hereafter says to them: "Don't worry!

You have an immortal youth; a shining, endless life awaits you.

You will be joyfully reunited with the children and relatives you have lost.

All your good deeds have been preserved and you will receive your reward."

It affords them such solace and joy that

were they to experience old age a hundred times over all at the same time, it would not cause them despair.

#33

One third of mankind is formed by the youth.

With their turbulent emotions, the youths are not always able to control their **bold** intelligences and are overcome by their passions.

If then they lose their faith in the hereafter and do not recall the torments of Hell,

it puts in danger the property and honour of the upright people **in society**, and the peace and **self-respect** of the weak and elderly.

One youth may destroy the happiness of a **contented** home for one minute's pleasure,

görmemek için oyuncaklar altında onlardan saklandığı o **endişeler** yerinde, bir sevinç ve genişlik hissederek der:

"Bu kardeşim veya arkadaşım öldü, Cennet'in bir kuşu oldu.

Bizden daha iyi keyfeder, gezer.

Ve vâlidem öldü, fakat rahmet-i İlahiyeye gitti,

yine beni Cennet'te kucağına alıp sevecek

ve ben de o şefkatli anneciğimi göreceğim."

diye insaniyete **lâyık** bir tarzda yaşayabilir.

Hem insanın bir rub'unu teşkil eden ihtiyarlar;

yakında hayatlarının **sönmesine** ve toprağa girmelerine ve güzel ve sevimli dünyalarının kapanmasına karşı **teselli**yi, ancak ve ancak âhîret imanında bulabilirler.

Yoksa o merhametli **muhterem** babalar ve **fedakâr** şefkatli analar, öyle bir **vaveylâ-yı ruhî** ve bir **dağdağa-i kalbî** çekeceklerdi ki,

dünya onlara me'yusane bir zindan ve hayat işkenceli bir azab olurdu.

Fakat âhîret imanı onlara der: "Merak etmeyiniz.

Sizin ebedî bir gençliğiniz var, gelecek. Ve parlak bir hayat ve nihayetsiz bir ömür sizi bekliyor.

Ve zayı' ettiğiniz evlâd ve akrabalarınızla sevinçlerle görüşeceksiniz.

Ve ettiğiniz bütün iyilikleriniz muhafaza edilmiş, mükâfatlarını göreacaksınız."

diye, iman-ı âhîret onlara öyle bir teselli ve inşirah verir ki;

her birinin yüz ihtiyarlık birden başlarına toplansa, onları me'yus etmez.

Nev'-i insanın üçten birisini teşkil eden gençler,

hevesatları galeyanda, hissiyata mağlub, **cür'etkâr**, akıllarını her vakit başına almayan o gençler,

âhîret imanını kaybetseler ve Cehennem azabını tahattur etmezlerse;

hayat-ı içtimaiyede ehl-i namusun malı ve ırzı ve zaîf ve ihtiyarların rahatı ve **haysiyeti** tehlikede kalır.

Bazı bir dakika lezzeti için bir **mes'ud** hanenin saadetini mahveder

then pay the penalty in prison for four or five years, degenerating into a wild animal.

If belief in the hereafter comes to his assistance and he swiftly comes to his senses, saying:

"It's true **the government informers** can't see me and I can hide from them,

but the angels of a **Glorious Monarch** who has a prison like Hell see me and are recording all my evil deeds.

I am not free and independent; I am a traveller charged with duties.

One day I too will be old and weak."

He suddenly starts to feel a sympathy and respect for those he wanted to cruelly assault.

This too is explained with proofs in the Risale-i Nur, so deeming that sufficient, we here cut it short.

Another important section of mankind are the sick, the oppressed, the disaster-stricken like us, the poor and the life prisoners;

if belief in the hereafter does not come to their aid,

death, of which they are continuously reminded by illness,

unavenged wrongs, **the arrogant treachery of the oppressor**, from whom they cannot save their honour,

the terrible **despair** of having lost their property or children in serious disasters,

the **distress** at having to suffer the torments of prison for five or ten years because of a minute or two, or an hour or two, of **pleasure**

- these surely make the world into a prison for such **unfortunates**, and life into **agonizing** torment.

But if belief in the hereafter comes to their assistance, they suddenly breathe freely,

and **according to the degree of their belief**, their distress, despair, anxiety, anger, and desire for vengeance **abate**, sometimes partially, sometimes entirely.

I can even say that if **belief in the hereafter** had not helped me and some of my brothers

in this fearsome calamity of our being imprisoned for no reason,

to stand it for one day would have been as grievous as death and driven us to resign from life.

But endless thanks be to God, despite suffering the distress of my brothers, whom I love as much as my life, as well as my own,

ve bu gibi hapiste dört-beş sene azab çeker, canavar bir hayvan hükmüne geçer.

Eğer iman-ı âhiret onun imdadına gelse, çabuk aklını başına alır.

"Gerçi **hükûmet hafiyeleri** beni görmüyorlar ve ben onlardan saklanabilirim,

fakat Cehennem gibi bir zindanı bulunan bir **Padişah-ı Zülcelal**'in melaikeleri beni görüyorlar ve fenalıklarımı kaydediyorlar.

Ben başıboş değilim ve vazifedar bir yolcuym.

Ben de onlar gibi ihtiyar ve zaîf olacağım." diye

birden, zulmen tecavüz etmek istediği adamlara karşı bir şefkat, bir hürmet hissetmeye başlar.

Bu mananın dahi Risale-i Nur'da bürhanlarıyla izahına ihtifaen kısa kesiyoruz.

Hem nev'-i beşerin ehemmiyetli bir kısmı, hastalar ve mazlumlardan ve bizim gibi musibetzedeler ve fakirler ve ağır ceza alan mahpuslar;

eğer iman-ı âhiret onların imdadına yetişmezse,

her vakit hastalığın ihtarıyla gözü önüne gelen ölüm

ve intikamını alamadığı ve namusunu elinden kurtaramadığı **zalimin mağrurane ihaneti**

ve büyük musibetlerde boşboşuna malını, evlâdını kaybetmekle gelen elîm **me'yusiyeti**

ve bir-iki dakika veya bir-iki saat **keyif** yüzünden beş-on sene böyle bir hapis azabını çekmekten gelen kederli **sıkıntı**,

elbette o **bîçarelere** dünyayı zindan ve hayatı bir **işkenceli** azaba çevirir.

Eğer âhirete iman imdadlarına yetişse, birden onlar nefes alırlar;

sıkıntılarını, me'yusiyetleri ve endişeleri ve intikam hiddetleri **derece-i imanına göre** kısmen ve bazan tamamen **zâil olur**.

Hattâ diyebilirim ki: Benim ve bir kısım kardeşlerimin

bu sebepsiz hapsimizde ve dehşetli musibetimizde, eğer **iman-ı âhiret** yardım etmese idi,

bir gün dayanmak ölüm kadar tesir edip bizi hayattan istifa etmeğe sevkedecekti.

Fakat hadsiz şükür olsun, benim canım kadar sevdiğim pek çok kardeşlerimin bu musibetten gelen elemelerini de çektiğim

in addition to the weeping and sorrow of thousands of copies of the Risale-i Nur and my gilded, decorated, **valuable** books, **which I love as much as my eyes**,

and although I could never stand the slightest **insult** or to be dominated,

I swear that the light and strength of belief in the hereafter afforded me the patience, **endurance**, solace, and **steadfastness**;

indeed, it filled me with **enthusiasm** to gain greater reward in the **profitable**, instructive exertions of this **ordeal**,

for as I said at the beginning of this treatise,

#34

I knew myself to be in a good medrese or school worthy of the title of 'Medrese -i Yusufiye' (School of Joseph).

If it was not for the **occasional** sickness and irritability **arising from old age**,

I would have worked at my lessons even better and with greater ease of mind.

However, **we have strayed from the subject**; I hope it will be forgiven.

Also, everyone's home is a small world for him, and even a small Paradise.

If belief in the hereafter is not at the basis of the happiness of that home,

the members of the family will suffer anguish and anxiety to the extent of their compassion, love, and attachment.

Their paradise will either turn into Hell,

or it will numb their minds with amusements and **dissipation**.

Like the ostrich, who sees the hunter but can neither fly nor escape and sticks its head in the sand so as not to be seen,

they plunge their heads into heedlessness so that death, decline, and separation do not spot them.

They find a **way out** by temporarily blocking out their feelings **in lunatic fashion**.

Because, for example, the mother trembles constantly at seeing her children, for whom she would sacrifice her soul, exposed to dangers.

While the children all the time feel sorrow and fear at being unable to save their father and brother from **unceasing** calamities.

Thus, in the upheavals of this worldly life, **the supposedly happy life of the family** loses its happiness in many respects,

ve **gözüm kadar sevdiğim** binler Risale-i Nur risaleleri ve benim yaldızlı ve süslü ve **çok kıymetdar** kitablarımın ziya'ları ve ağırlıklarından teessüflerini çektiğim

ve eskiden beri az bir **ihaneti** ve tahakkümü kaldıramadığım halde,

sizi kasmle temin ederim ki: İman-ı bil'âhiret nuru ve kuvveti bana öyle bir sabır ve **tahammül** ve teselli ve **metanet**,

belki mücahidane, **kârlı** bir **imtihan** dersinde daha büyük mükâfatı kazanmak için bir **şevk** verdi ki;

ben bu risalenin başında dediğim gibi,

kendimi Medrese-i Yusufiye ünvanına lâayık bir güzel ve hayırlı medresede biliyorum.

Arasına gelen hastalıklar ve **ihiyarlıktan neş'et eden** titizlikler olmasa idi,

mükemmel ve rahat-ı kalb ile derslerime daha ziyade çalışacaktım.

Her ne ise.. bu makam münasebetiyle **saded harici girdi**, kusura bakılmasın.

Hem her insanın küçük bir dünyası, belki küçük bir cenneti dahi kendi hanesidir.

Eğer iman-ı âhiret o hanenin saadetinde hükmetmezse,

o aile efradı, herbiri şefkat ve muhabbet ve alâkadarlığı derecesinde elîm endişeler ve azablar çeker.

O cenneti, cehenneme döner.

Veyahut muvakkat eğlenceler ve **sefahet**lerle aklını tenvim edip uyutur.

(Devekuşu gibi avcıyı görür, kaçamıyor, uçamıyor. Başını kuma sokar, tâ görünmesin.)

Başını gaflete sokar, tâ ölüm ve zeval ve firak onu görmesin.

Divanece, muvakkat, ibtal-i his nev'inden bir **çare** bulur.

Çünkü meselâ: Vâlîde ruhunu feda ettiği evlâdını daima tehlikelere maruz gördükçe titrer.

Ve pederini ve kardeşini **eksik olmayan** belalardan kurtaramayan evlâdlar, daim bir keder, bir korkaklık hisseder.

Buna kıyasen, bu dağdağalı kararsız hayat-ı dünyeviyede **o mes'ud zannedilen aile hayatı** çok cihetlerle saadetini kaybeder

and the relations and **closeness** in this brief life do not result in true loyalty, heartfelt sincerity, disinterested service and love.

Good character declines proportionately, and is even lost.

Whereas if belief in the hereafter enters that home, it illuminates it completely,

and its members have sincere respect, love, and compassion for each other, are loyal and **disregard each other's faults, in the measure not of their relations, closeness, kindness, and love in this brief life,**

but of their continuation in the realm of the hereafter, in everlasting happiness,

and their good character increases accordingly.

The happiness of true humanity starts to **unfold** in that home.

Since this too is elucidated with proofs in the Risale-i Nur, we cut this short here.

Towns are also **households** for their inhabitants.

If belief in the hereafter does not govern among the members of that large family

vices like **malice**, self-interest, false pretences, selfishness, **artificiality**, hypocrisy, **bribery**, and deception will dominate, displacing sincerity, **cordiality**, virtue, **zeal**, self-sacrifice, seeking God's pleasure and the reward of the hereafter, **which are bases of good conduct and morality.**

Anarchy and **savagery** will govern under the superficial order and humanity, poisoning the life of the town.

The children will become troublemakers, the youth will take to drink, the strong will embark on **oppression**, and the elderly start to weep.

#35

By analogy, the country is also a household, and the **fatherland**, the home of the national family.

If belief in the hereafter rules in these broad homes,

true respect, earnest compassion, **disinterested love**, **mutual assistance**,

honest service and **social relations**,

unhypocritical **charity**, virtue,

modest greatness, and **excellence** will all start to develop.

It says to the children: "Give up messing around; there is Paradise to be won!",

and teaches them self-control through instruction in the Qur'an.

ve kısacık bir hayattaki münasebet ve **karabet** dahi, hakikî sadakatı ve samimî ihlası ve garazsız bir hizmeti ve muhabbeti vermez.

Ahlâk o nisbette küçülür, belki sukut eder.

Eğer âhirete iman o haneye girse, birden ışıklandıracak,

ortalarındaki münasebet ve şefkat ve karabet ve muhabbet kısacık bir zaman ölçüsüyle değil,

belki dâr-ı âhirette saadet-i ebediyede dahi o münasebetlerin devamı ölçüsüyle samimî hürmet eder, sever, şefkat eder, sadakat eder,

kusurlarına bakmaz gibi ahlâk yüksekenir.

Hakikî insaniyet saadeti o hanede başlar **inkışafa**.

Bu mana dahi hüccetlerle Risale-i Nur'da beyanına binaen kısa kesildi.

Hem herbir şehir kendi ahalisine geniş bir **hanedir**.

Eğer iman-ı âhîret o büyük aile efradında hükmetmezse;

güzel ahlâkın esasları olan ihlas, **samimiyet**, fazilet, **hamiyet**, fedakârlık, rıza-yı İlahî, sevab-ı uhrevî yerine **garaz**, menfaat, sahtekârlık, hodgâmlık, **tasannu**, riya, **rüşvet**, aldatmak gibi haller meydan alır.

Zahirî asayiş ve insaniyet altında, anarşistlik ve **vahşet** manaları hükmeder; o hayat-ı şehriye zehirlenir.

Çocuklar haylazlığa, gençler sarhoşluğa, kavîler **zulme**, ihtiyarlar ağlamağa başlarlar.

Buna kıyasen, memleket dahi bir hanedir ve **vatan** dahi bir millî ailenin hanesidir.

Eğer iman-ı âhîret bu geniş hanelerde hükmetse,

birden samimî hürmet ve ciddî merhamet ve **rüşvetsiz muhabbet** ve **muavenet**

ve hilesiz hizmet ve **muaşeret**

ve riyasız **ihsan** ve fazilet

ve enaniyetsiz büyüklük ve **meziyet** o hayatta inkışafa başlarlar.

Çocuklara der: "Cennet var, haylazlığı bırak."

Kur'an dersiyle temkin verir.

It says to the youth: "There is Hell-fire; give up your drunkenness!", and brings them to their senses.

It says to the oppressor: "There is severe torment; you will receive a blow!", and makes them bow to **justice**.

It says to the elderly: "Awaiting you is everlasting happiness in the hereafter far greater than all the happiness you have lost here,

and immortal youth; try to win them!"

It turns their tears into laughter.

It shows its favourable effects in every group, particular and universal, and illuminates them.

The sociologists and moralists, who are concerned with the social life of mankind, should take special note.

If the rest of the thousands of benefits and advantages of belief in the hereafter are compared with the five or six we have alluded to, it will be understood that

it is only belief that is the means of happiness in this world and the next, and in the lives of both.

Deeming sufficient the powerful replies to the **frail** doubts concerning bodily resurrection described in the Twenty-Eighth Word of the Risale-i Nur and in others of its treatises,

we merely make the following brief indication:

The most comprehensive mirror of the Divine Names lies in **corporeality**.

The richest and most active centre of the Divine aims in the creation of the universe lies in corporeality.

The greatest variety of the multifarious dominical bounties lies in corporeality.

The greatest multiplicity of the seeds of the supplications and thanks man offers to his Creator through the tongues of his needs again lies in corporeality.

And the greatest diversity of the seeds of the non-physical and spirit worlds also lies in corporeality.

By analogy with this, since hundreds of universal truths **are centred** in corporeality,

in order to multiply corporeality and make it manifest the above truths on the face of the earth,

with awesome activity and speed, **the All-Wise Creator** clothes the successive caravans of beings in existence and sends them to that **exhibition**.

Gençlere der: "Cehennem var, sarhoşluğu bırak." Akli başlarına getirir.

Zalime der: "Şiddetli azab var, tokat yiyeceksin." **Adalet**e başını eğdirir.

İhtiyarlara der: "Senin elinden çıkmış bütün saadetlerinden çok yüksek ve daimî bir uhrevî saadet

ve taze, bâki bir gençlik seni bekliyorlar. Onları kazanmağa çalış."

Ağlamasını gülmeye çevirir.

Bunlara kıyasen cüz'î ve küllî herbir taifede hüsn-ü tesirini gösterir, ışıklandırır.

Nev'-i beşerin hayat-ı içtimaiyesiyle alâkadar olan içtimaiyyun ve ahlâkiyyunların kulakları çınlasın!

İşte iman-ı âhiretin binler faidelerinden işaret ettiğimiz beş-altı nûmunelerine sairleri kıyas edilse kat'î anlaşılır ki;

iki cihanın ve iki hayatın medar-ı saadeti yalnız imandır.

Risale-i Nur'da Yirmisekizinci Söz'de ve başka risalelerinde, haşrin cismaniyeti cihetinde gelen **zaîf** şübhelere kuvvetli cevaplarına iktifaen

burada yalnız bir kısa işaretle deriz ki:

Esmâ-i İlahiyenin en cem'iyetli âyinesi **cismaniyet**tedir.

Ve hilkat-ı kâinattaki makasid-ı İlahiyenin en zengini ve faal merkezi cismaniyettedir.

Ve ihsanat-ı Rabbaniyenin en çok çeşitleri ve rengârenkleri cismaniyettedir.

Ve beşerin ihtiyacat dilleriyle Hâlık'ına karşı dualarının ve teşekküratının en kesretli tohumları yine cismaniyettedir.

Maneviyat ve ruhaniyat âlemlerinin en mütenevvi çekirdekleri yine cismaniyettedir.

Bunlara kıyasen, yüzer küllî hakikatlar cismaniyette **temerküz** ettiğinden,

Hâlık-ı Hakîm zemin yüzünde cismaniyeti çoğaltmak ve mezkûr hakikatlere mazhar eylemek için

öyle sür'atli ve dehşetli bir faaliyetle kabile kabile arkasına mevcudata vücut giydirir, o **meşhere** gönderir.

Then he discharges them and sends others in their place, constantly making the factory of the universe run.

Sonra onları terhis eder, başkalarını gönderir. Mütemediyen kâinat fabrikasını işletir.

Weaving corporeal products, He makes the earth into a **seed-bed** of the hereafter and Paradise.

In fact, in order to gratify man's physical stomach,

he listens to and accepts the prayer for immortality his stomach makes through the tongue of disposition, **affording it the greatest importance**,

and in order to answer it, prepares in corporeality incalculable numbers of innumerable sorts and kinds of **artistic foods** and **precious bounties**, all affording different pleasures.

This demonstrates self-evidently and without doubt that in the hereafter, the most numerous and **various** of the pleasures of Paradise will be corporeal,

and that the bounties of the eternal abode of bliss, *which everyone* wants and *is familiar with*, will be corporeal.

Is it at all possible that *the Most Compassionate All-Powerful One, the All-Knowing and Munificent One*, Who accepts the prayer offered through the tongue of disposition by the **common** stomach,

and gratifying it with infinitely miraculous physical foods,

always replies in fact, **intentionally** and without chance,

would not accept the numerous, general prayers of man - who is the most important result of the universe, **the Divine vicegerent on earth**, and the Creator's choice being and **worshipper**- which he offers through the **supreme stomach of humanity**

for universal, elevated corporeal pleasures in the eternal realm, which he always desires

and with which he is familiar and which by nature he wants;

that He should not respond in fact with bodily resurrection, and not gratify him eternally?

Should He hear **the buzz of the fly**, and not hear the crashing thunder?

Should He equip a common soldier to perfection, and ignore the army, giving it no importance?

To do so would be impossible and absurd.

Yes, in accordance with **the explicit statement** of the verse:

There will be there all that the souls could desire, all that the eyes could delight in, (Qur'an, 43:71)

Cismanî mahsulâtı **dokuyup**, zemini âhirete ve Cennet'e bir **fidanlık bahçesi** hükmüne getirir.

Hattâ insanın cismanî midisini memnun etmek için,

o midenin hal diliyle bekasına dair duasını **kemal-i ehemmiyetle** dinleyip kabul ederek

fiilen cevap vermek için, hadsiz ve hesabsız ve yüzbinler tarzlarda ve binler çeşit çeşit lezzetlerde gayet **san'atlı taamları** ve gayet **kıymetli nimetleri** cismaniyete ihzar etmek,

bedahetle ve şeksiz gösterir ki; dâr-ı âhirette Cennet'in en çok ve en **mütenevvi'** lezzetleri cismanîdir.

Ve saadet-i ebediyenin en ehemmiyetli ve *herkesin* istediği ve *ünsiyet ettiği* nimetleri cismanîdir.

Acaba hiçbir cihet-i ihtimali ve imkânı var mı ki; bu **âdi** midenin hal diliyle beka duasını kabul edip

nihayetsiz mu'cizatlı maddî taamlar ile onu minnetdar ederek,

her vakit tesadüf, **kasdî** olarak fiilen cevap veren bir **Kadir-i Rahîm**, bir **Alîm-i Kerim**,

kâinatın en ehemmiyetli neticesi ve **arzın halifesi** ve o Hâlık'ın güzidesi ve **perestîşkârı** olan nev'-i insanın **insaniyet mide-i kübrası** ile

küllî ve yüksek ve daima arzu ettiği

ve ünsiyet ettiği ve fitraten istediği cismanî lezzetleri, dâr-ı bekada verilmesine dair hadsiz umumî duaları kabul olmasın

ve haşr-i cismanî ile fiilen cevap verilmesin; onu ebedî minnetdar etmesin.

Âdeta **sineğin sesini** işitsin, gök gürültüsünü işitmesin.

Ve âdi bir neferin kemal-i ehemmiyetle techizatına baksın; orduya hiç bakmasın, ehemmiyet vermesin.

Bu yüz derece muhal ve bâtıldır.

Evet

و فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْأَعْيُنُ

âyetinin **sarahat-ı kat'iyesiyle**:

man will experience in Paradise in fitting form the physical pleasures with which he is most familiar and samples of which he has tasted in this world.

The rewards for the sincere thanks and particular worship each of his members, like the tongue, eye, and ear, offers,

will be given through physical pleasures particular to those members.

The Qur'an of Miraculous Exposition describes the physical pleasures so explicitly,

it is impossible not to accept the apparent meaning, and to make forced interpretations of them.

#37

The fruits and results of belief in the hereafter, then, show that

just as the reality and needs of the stomach, one of the human members, are decisive evidence for the existence of food;

so the reality and perfections of man, and his innate needs and desire for eternity,

and his abilities and potentialities, which demand the above-mentioned consequences and benefits of belief in the hereafter,

are certain evidence for the hereafter and Paradise and eternal physical pleasures, and they testify to their certain existence.

Similarly, the reality of the universe's perfections and its meaningful creational signs, and all its truths connected with the above human truths

are evidence for the certain existence of the realm of the hereafter, the resurrection of the dead, and the opening up of Heaven and Hell.

This has been proved so brilliantly in the Risale-i Nur, and particularly in the Tenth, Twenty-Eighth (both Stations), and Twenty-Ninth Words,

and the Ninth Ray, and the Supplication of the Third Ray, that they leave no room for doubt.

Referring readers to them, we cut short this long story here.

The Qur'anic descriptions of Hell are also so clear and explicit they leave no need for further description.

Only, referring to the Risale-i Nur detailed explanation of one or two points which dispel one or two flimsy doubts, we shall set forth a very brief summary.

First Point: The thought of Hell and the fear it induces does not dispel the pleasures of the above fruits of belief.

For boundless Divine mercy says to the fearful man: Come to me! Enter the door of repentance,

İnsan, en ziyade ünsiyet ettiği ve dünyada nümunesini tatmış olduğu cismanî lezzetleri Cennet'e lâayık bir tarzda görecek, tadacak.

Ve lisan, göz ve kulak gibi a'zaların ettikleri hâlis şükürler ve hususî ibadetlerin mükâfatları,

o uzuvlara mahsus cismanî lezzetler ile verilecektir.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan o derece cismanî lezzetleri sarîh bir surette beyan eder ki,

başka teviller ile mana-yı zahîrîyi kabul etmemek, imkân haricindedir.

İşte iman-ı âhiretin meyveleri ve neticeleri gösteriyorlar ki;

Nasıl ki a'za-yı insanîden midenin hakikatı ve ihtiyacı, taamların vücuduna kat'î delalet eder;

öyle de: İnsanın hakikatı ve kemalâtı ve fitrî ihtiyacı ve ebedî arzuları

ve iman-ı âhiretin mezkûr netice ve faidelerini isteyen hakikatları ve istidadları

daha kat'î olarak âhirete ve Cennet'e ve cismanî bâki lezzetlere delalet ve tahakkuklarına şehadet ettiği gibi,

bu kâinatın hakikat-ı kemalâtı ve manidar tekvinî âyâtı ve insaniyetin mezkûr hakikatlar ile alâkadar bütün hakikatları,

dâr-ı âhiretin vücuduna ve tahakkukuna ve haşrin gelmesine ve Cennet ve Cehennem'in açılmasına delalet ve şehadet ettiklerini,

Risale-i Nur eczaları ve bilhâssa Onuncu ve Yirmisekizinci (İki Makamı), Yirmidokuzuncu Sözler

ve Dokuzuncu Şua ve Münacat Risaleleri hüccetlerle, parlak ve şübhe bırakmaz bir tarzda isbat etmişler.

Onlara havale ederek bu uzun kıssayı kısa kesiyoruz.

Cehennem'e dair beyanat-ı Kur'aniye o kadar vâzih ve zahirdir ki başka izahata ihtiyaç bırakmamış.

Yalnız bir-iki zaîf şübheyi izale edecek iki-üç nükteyi, - tafsilini Risale-i Nur'a havale edip, gayet kısa bir hülâsasını- beyan edeceğiz.

Birinci Nükte: Cehennem fikri, geçmiş iman meyvelerinin lezzetlerini korkusuyla kaçırıyor.

Çünkü hadsiz rahmet-i Rabbaniye o korkan adama der: Bana gel, tövbe kapısıyla gir.

then the existence of Hell will not frighten you, but make known completely the pleasures of Paradise,

and avenge you and all creatures whose rights have been transgressed, and give you enjoyment.

If you are so submerged in **misguidance** you cannot extricate yourself,

the existence of Hell is still immeasurably better than eternal **annihilation**,

and is also a sort of kindness for the disbelievers.

For man, and even animals with young, receive pleasure at the pleasure and happiness of their relatives, offspring, and friends, and in one respect are happy.

Therefore, O atheist! Because of your misguidance, you will either **tumble into** non-being at your eternal **execution**, or you will enter Hell!

As for **non-existence**, *which is absolute evil*, since it consists of the annihilation together with yourself of all your relatives, **forbears and descendants**, whom you love and **at whose happiness** you are to an extent happy,

it causes pain to your spirit, heart, and inner nature severer than a thousand Hells.

For if there was no Hell, there would be no Paradise. Through your disbelief, everything falls into non-existence.

If you go to Hell and remain within **the sphere of existence**,

those you love and your relatives will be happy in Paradise, or will be the **recipients** of compassion in some respects within the spheres of existence.

This means you should support the idea of Hell existing.

To oppose it is to support non-existence, which is to support the elimination of innumerable friends' happiness.

#38

Yes, Hell is an awesome, **majestic**, existent land which performs the wise and just function of being **the place of incarceration** of the **Glorious Sovereign** of the sphere of existence, which is pure good.

It performs numerous other functions, besides that of prison, and fulfils many purposes

and carries out many duties connected with the eternal realm.

It is also the **awe-inspiring habitation** of many living creatures like the Angels of Hell.

Second Point: There is no **contradiction** between the existence and ghastly torments of Hell,

Tâ Cehennem'in vücudu değil korkutmak, belki sana Cennet'in lezzetlerini tam bildirsin

ve senin ve hukuklarına tecavüz edilen hadsiz mahlukatın intikamlarını alsın, sizi keyiflendirsın.

Eğer sen **dalalette** boğulup çıkamıyorsan yine

Cehennem'in vücudu, bin derece **i'dam**-ı ebedîden hayırlıdır

ve kâfirlere de bir nevi merhamettir.

Çünkü insan hattâ yavrulu hayvanat dahi, akrabasının ve evlâdının ve ahbabının lezzetleriyle ve saadetleriyle lezzetlenir, bir cihette mes'ud olur.

Şu halde sen ey mülhid, dalaletin itibariyle ya **i'dam**-ı ebedî ile ademe **düşeceksin** veya Cehennem'e gireceksin!

Şerr-i mahz olan adem ise, senin bütün sevdiklerin ve **saadetleriyle** memnun ve bir derece mes'ud olduğun umum akraba ve **asl u neslin** seninle beraber i'dam olmasından,

binler derece Cehennem'den ziyade senin ruhunu ve kalbini ve mahiyet-i insaniyeni yandırır.

Çünkü Cehennem olmazsa, Cennet de olmaz. Herşey senin küfrün ile ademe düşer.

Eğer sen Cehennem'e girsen, **vücut dairesinde** kalsan,

senin sevdiklerin ve akrabaların ya Cennet'te mes'ud veya vücut dairelerinde bir cihette merhametlere **mazhar** olurlar.

Demek herhalde Cehennem'in vücuduna taraftar olmak sana lâzımdır.

Cehennem aleyhinde bulunmak, ademe taraftar olmaktır ki, hadsiz dostlarının saadetlerinin hiç olmasına taraftarlıktır.

Evet Cehennem ise, hayr-ı mahz olan daire-i vücudun **Hâkim-i Zülcelalinin** hakîmane ve âdilane bir **hapishane** vazifesini gören dehşetli ve **celalli** bir mevcud ülkesidir.

Hapishane vazifesini de görmekle beraber, başka pek çok vazifeleri var.

Ve pek çok hikmetleri ve âlem-i bekaya ait hizmetleri var.

Ve zebani gibi pek çok zihayatın **celaldarane mesken**leridir.

İkinci Nükte: Cehennem'in vücudu ve şiddetli azabı,

and infinite mercy, true justice, and wisdom with its balance and absence of waste.

Indeed, mercy, justice, and wisdom require its existence.

For to punish a tyrant **who tramples the rights of a thousand innocents**

and to kill a savage animal who tears to pieces a hundred cowed animals,

is for the oppressed a thousandfold mercy within justice.

While to pardon the tyrant and leave the savage **beast** free,

is for hundreds of wretches a hundredfold pitilessness in place of that single act of misplaced mercy.

Similarly, among those who will enter Hell is **the absolute disbeliever**. For through his disbelief and denial he both transgresses the rights of **the Divine Names**,

and through denying the testimony of beings to those Names, he transgresses their rights,

and by denying the elevated duties of glorification of creatures before the Divine Names he violates their rights, and through denying their being mirrors to and responding with worship to **the manifestation of Divine dominicality**, which is the purpose of the universe's creation and a reason for its existence and continuance, he **transgresses their rights** in a way.

His disbelief is therefore a crime and wrong of such vast proportions it may not be forgiven,

and deserves the threat of the verse,

God forgives not [the sin of] joining other gods with Him . (Qur'an, 4:48, 116)

Not to cast him into Hell would comprise innumerable instances of mercilessness

to innumerable **claimants** whose rights had been transgressed, in place of a single misplaced act of mercy.

Just as those claimants demand the existence of Hell, so do Divine **dignity** and majesty, and **tremendousness** and perfection most certainly demand it.

Yes, if a worthless **rebel** who assaults the people says to the **proud** ruler of the place:

"You can't put me in prison!", affronting his dignity,

if there is not a prison in the town, the ruler will have one made just to throw the ill-mannered wretch into it.

#39

In just the same way, through his disbelief the absolute disbeliever affronts seriously the dignity of **Divine glory**,

hadsiz rahmete ve hakikî adalete ve israfsız, mizanlı hikmete **ziddiyeti** yoktur.

Belki rahmet ve adalet ve hikmet, onun vücudunu isterler.

Çünkü nasıl **bin masumların hukukunu çiğneyen** bir zalimi cezalandırmak

ve yüz mazlum hayvanları parçalayan bir canavarı öldürmek,

adalet içinde mazumlara bin rahmettir.

Ve o zalimi afvetmek ve **canavarı** serbest bırakmak,

bir tek yolsuz merhamete mukabil yüzer bîçarelere yüzer merhametsizliktir.

Aynen öyle de; Cehennem hapsine girenlerden olan **kâfir-i mutlak**, küfrüyle hem **esma-i İlahiyenin** hukukuna inkâr ile tecavüz,

hem o esmaya şehadet eden mevcudatın şehadetlerini tekzip ile hukuklarına tecavüz

ve mahlukatın o esmaya karşı tesbihkârane yüksek vazifelerini inkâr etmekle hukuklarına tecavüz

ve kâinatın gaye-i hilkatî ve bir sebep-i vücudu ve bekası olan **tezahür-ü rububiyet-i İlahiyeye** karşı ubudiyetlerle mukabelelerini ve âyinedarlıklarını tekzip ile **hukukuna** bir nevi **tecavüz** ettiği haysiyetiyle

öyle azîm bir cinayet, bir zulümdür ki afva kabiliyeti kalmaz.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

âyetinin tehdidine müstehak olur.

Onu Cehennem'e atmamak, bir yersiz merhamete mukabil,

hukuklarına taarruz edilen hadsiz **davacılar**a hadsiz merhametsizlikler olur.

İşte o davacılar Cehennem'in vücudunu istedikleri gibi, **izzet-i celal** ve **azamet-i kemal** dahi kat'î isterler.

Evet nasıl bir serseri **âsi** ve raiyete tecavüz eden bir adam, oranın **izzetli** hâkimine dese:

"Beni hapse atamazsın ve yapamazsın." diye izzetine dokunsa,

elbette o şehirde hapis olmasa da o edepsiz için bir hapis yapacak, onu içine atacak.

Aynen öyle de; kâfir-i mutlak, küfrüyle izzet-i **celaline** şiddetle dokunuyor.

and through his denial offends the splendour of His power,

and through his aggression disturbs the perfection of His dominicality.

Even if there were not many things necessitating the functions of Hell and many reasons for and instances of wisdom in its existence,

it is the mark of that dignity and glory to create a Hell for disbelievers such as that, and to cast them into it.

Moreover, even the nature of disbelief makes known Hell.

Yes, just as if the true nature of belief was to be embodied, it could with its pleasures take on the form of a private paradise,

and in this respect gives secret news of Paradise;

so, as is proved with evidences in the Risale-i Nur and is also alluded to in the previous Topics,

disbelief, and especially absolute disbelief, and dissembling, and apostasy, are the cause of such dark and awful pains and spiritual torment that

if they were to be embodied, they would become a private Hell for the apostate,

and in this way tell of the greater Hell in concealed manner.

The tiny truths in the seed-bed of this world produce shoots in the hereafter.

Thus, this poisonous seed indicates that particular tree of Zaqqum, saying: "I am its origin.

For the unfortunate who bears me in his heart, my fruit is a private sample of that Zaqqum-tree."

Since disbelief is aggression against innumerable rights,

it is certainly an infinite crime and deserves infinite punishment.

Human justice considers a sentence of fifteen years imprisonment (nearly eight million minutes)

to be justice for a one minute's murder, and conformable with general rights and interests.

Therefore, since one instance of disbelief is the equivalent of a thousand murders,

to suffer torments for nearly eight thousand million minutes for one minute's absolute disbelief, is in conformity with that law of justice.

A person who passes a year of his life in disbelief deserves punishment for close on two million million eight hundred eighty thousand million minutes,

Ve azamet-i kudretine inkâr ile dokunduruyor.

Ve kemal-i rububiyetine tecavüzüyle ilişiyor.

Elbette Cehennem'in pek çok vazifeler için pek çok esbab-ı mücibesi ve vücudunun hikmetleri olmasa da,

öyle kâfirler için bir Cehennem'i halketmek ve onları içine atmak, o izzet ve celalin şe'nidir.

Hem mahiyet-i küfür dahi Cehennem'i bildirir.

Evet nasıl ki imanın mahiyeti eğer teccüm etse, lezzetleriyle bir cennet-i hususiye şekline girebilir

ve Cennet'ten bu noktadan gizli haber verir.

Aynen öyle de: Risale-i Nur'da delilleriyle isbat ve baştaki mes'elelerde dahi işaret edilmiş ki;

küfrün ve bilhâssa küfr-ü mutlakın ve nifakın ve irtidadın öyle karanlıklı ve dehşetli elemleri ve manevî azabları var..

eğer teccüm etse, o mürted adama bir hususî cehennem olur.

Ve büyük Cehennem'den bu cihette gizli haber verir.

Ve bu fidanlı dünya mezraasındaki hakikatçikler âhirette sünbüller vermesi noktasından,

bu zehirli çekirdek, o zakkum ağacına işaret eder. "Ben onun bir mâyesiyim." der.

"Ve beni kalbinde taşıyan bedbaht için o zakkum ağacının bir hususî nümunesi, benim meyvem olur."

Madem küfür hadsiz hukuka bir tecavüzdür,

elbette hadsiz bir cinayettir. Öyle ise hadsiz bir azaba müstehak eder.

Madem bir dakika katl, onbeş sene cezada (sekiz milyona yakın dakikada) hapis azabını çekmesini

adalet-i beşeriye kabul edip maslahata ve hukuk-u âmmeye muvafık görür.

Elbette bir küfür bin katl kadar olması cihetiyle,

bir dakika küfr-ü mutlak, sekiz milyara yakın dakikalarda azab çekmesi, o kanun-u adaletle muvafık geliyor.

Bir sene ömrünü o küfürde geçiren, iki trilyon sekizyüzseksen milyara yakın dakikada azaba müstehak ve

and manifests the meaning of the verse,

They will dwell therein for ever .(Qur'an, 93:8)

However... The All-Wise Qur'an's miraculous descriptions of Heaven and Hell,

and the proofs of their existence in the Risale-i Nur, a *Qur'anic commentary which proceeds from the Qur'an*, leave no need for others.

#40

As is shown by numerous verses like,

They reflect on the creation of the heavens and earth, saying: "O our Sustainer! Indeed You have not created this in vain; glory be unto You; and protect us from the torment of the Fire!" (Qur'an, 3:191)

**O our Sustainer! Avert from us the torment of Hell; indeed its torment is a grievous affliction, * And evil it is as a resting-place and abode, (Qur'an, 25:65-6)*

and indicated by foremost God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and all the prophets and people of reality

always repeating in their supplications,

"Preserve us from Hell-fire! Deliver us from Hell-fire! Save us from Hell-fire!",

which due to their **revelations** and illuminations for them was certain,

the most momentous question facing mankind is to be saved from Hell.

Hell is also a vast, awesome, and supremely important truth of the universe

which some of *the people of illumination and witnessing and those who investigate the realities* have observed,

and seeing some of its **distillations** and shadows, have cried out in terror: "Preserve us from the Fire!"

Yes, **the confrontation** and **interpenetration** of good and evil in the universe, and pain and pleasure, **light and darkness**, **heat and cold**, beauty and ugliness, and guidance and misguidance

are for a vast instance of wisdom.

For if there was no evil, good would not be known. If there was no pain, pleasure would not be understood.

Light without darkness would lack all importance. The degrees of heat are realized through cold.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

sırrına mazhar olur.

Her ne ise... Kur'an-ı Hakîm'in Cennet ve Cehennem hakkındaki mu'cizane izahatı

ve *Kur'an'ın tefsiri ve ondan gelen* Risale-i Nur'un Cennet ve Cehennem'in vücudlarına dair hüccetleri, daha başka beyana ihtiyaç bırakmamışlar.

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

gibi pek çok âyetlerin

ve başta Resul-i Ekrem (A.S.M.) ve umum peygamberler ve ehl-i hakikatın,

her vakit dualarında, en ziyade

أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ

ve **vahy** ve **şuhuda** binaen onlarca kat'iyet kesbeden *Cehennem'den bizi hıfzıyla* demeleri gösteriyor ki;

nev'-i beşerin en büyük mes'elesi Cehennem'den kurtulmaktır.

Ve kâinatın pekçok ehemmiyetli ve muazzam ve dehşetli bir hakikatı Cehennem'dir ki;

bir kısım o *ehl-i şuhud ve keşif ve tahkik* onu müşahede eder.

Ve bir kısmı **tereşşuhatını** ve gölgelerini görür, dehşetinden feryad ederler. "Bizi ondan kurtar" derler.

Evet bu kâinatta hayır-şer, lezzet-elem, **ziya-zulmet**, **hararet-bürudet**, güzellik-çirkinlik, hidayet-dalalet **birbirine karşı gelmesi** ve **içine girmesi**,

pek büyük bir hikmet içindir.

Çünkü şer olmazsa, hayır bilinmez. Elem olmazsa, lezzet anlaşılmaz.

Zulmetsiz ziya, ehemmiyeti olmaz. Soğukla, hararetin dereceleri tahakkuk eder.

Through ugliness, a single instance of beauty becomes a thousand instances, and thousands of varying degrees of beauty [come into existence](#).

If there was no Hell, many of the pleasures of Paradise would remain concealed.

By analogy with these, in one respect everything may be known through its opposite and a single truth produce numerous [shoots](#) and become numerous truths.

Since these [intermingled beings](#) pour from this transitory realm into the eternal realm,

surely just as things like good, pleasure, light, beauty, and belief are poured into Paradise;

so harmful matters like evil, pain, darkness, ugliness, and disbelief flow into Hell,

and the floods of this continuously agitated universe are emptied into those two pools.

Referring you to the 'Allusive Points' at the end of the wondrous Twenty-Ninth Word, we curtail this discussion here.

My fellow students here in this School of Joseph!

The easiest way to be saved from that dreadful, everlasting prison

is to profit from our worldly prison, and besides being saved from the many sins we are bound to refrain from,

by repenting for our former sins and performing the obligatory worship,

to make every hour of our prison life here the equivalent of a day's worship.

This is the best opportunity we may have to be saved from that eternal prison and to win luminous Paradise.

Çirkinlik ile, hüsnün tek bir hakikatı, bin hakikat ve binler çeşit hüsn mertebeleri [vücut bulur](#).

Cehennem'siz Cennet'in pek çok lezzetleri gizli kalır.

Bunlara kıyasen, her şey bir cihette zıddıyla bilinebilir. Ve birtek hakikatı, [sünbül](#) verip çok hakikatlar olur.

Madem bu [karışık mevcudat](#) dâr-ı fâniden dâr-ı bekaya akıp gidiyor;

elbette nasilki hayır, lezzet, ışık, güzellik, iman gibi şeyler Cennet'e akar.

Öyle de şer, elem, karanlık, çirkinlik, küfür gibi zararlı maddeler Cehennem'e yağar.

Ve bu mütemadiyen çalkanın kâinatın selleri o iki havuza girer, durur.

Kerametli Yirmidokuzuncu Söz'ün âhirindeki remizli nüktelerine havale ederek kısa kesiyoruz.

Ey bu Medrese-i Yusufiyede benim ders arkadaşlarım!

Bu dehşetli haps-i ebedîden kurtulmanın kolayı, çaresi;

bu dünyevî hapsimizden istifade ederek elimiz mecburiyetle yetişmeyen çok günahlardan kurtulduğumuzla beraber,

eski günahlardan tövbe edip farzlarımızı eda ederek

herbir saat bu hapisteki ömrümüzü bir gün ibadet hükmüne getirmekle

o ebedî hapisten necatımız ve o nurani Cennet'e girmemiz için en iyi bir fırsattır.

If we miss this opportunity, our lives in the hereafter will weep the same as our lives here are weeping,

and we shall receive the slap of the verse,

He has lost this world and the hereafter. (Qur'an, 22:11)

It was the Feast of Sacrifices while this 'station' was being written

One fifth of mankind, three hundred million people, together declaring: "God is Most Great! God is Most Great! God is Most Great!" ;

and in relation to its size the globe broadcasting to its fellow **planets** in the skies the sacred words of God is Most Great !;

and the more than twenty thousand **pilgrims** performing the Hajj, on 'Arafat and **at the Festival**, together declaring: "God is Most Great!"

are all **a response** in the form of extensive, universal worship to the universal manifestation of Divine dominicality through God's sublime titles of *Sustainer of the Earth and Sustainer of All The Worlds*, and are **a sort of echo** of the God is Most Great! spoken and commanded one thousand three hundred years ago by God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and his Family and Companions.

This I imagined and felt and was certain about.

Then I wondered if the sacred phrase has any **connection** with our matter.

It suddenly occurred to me that foremost this phrase and many others of these marks of Islam like: **There is no god but God, All praise be to God!**, and **Glory be to God!**, which bear the title of "**enduring good works**,"

recall particular and universal points about the matter we are discussing, and infer its realization.

For example, one aspect of the meaning of God is Most Great! is that Divine power and knowledge are greater than everything;

nothing at all can quit the bounds of God's knowledge, nor escape or be saved from **the disposals of His power**.

He is greater than the things we fear most.

This means He is greater than bringing about the resurrection of the dead, saving us from non-existence, and bestowing eternal happiness.

He is greater than any strange or **unimaginable** thing, so that,

as explicitly stated by the verse,

Your creation and your resurrection are but as a single soul, (Qur'an, 31:28)

Bu fırsatı kaçırsak, dünyamız ağladığı gibi âhiretimiz dahi ağlayacak.

خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

tokadını yiyeceğiz.

Bu makam yazıldığı zaman Kurban Bayramı geldi.

"Allahü Ekber" "Allahü Ekber" "Allahü Ekber"ler ile nev'-i beşerin beşten birisine, üçyüz milyon insanlara birden "Allahü Ekber" dedirmesi;

koca küre-i arz, büyüklüğü nisbetinde o "Allahü Ekber" kelime-i kudsiyesini semavattaki **seyyarat** arkadaşlarına işittiriyor gibi,

yirmibinden ziyade **hacılar**ın Arafat'ta ve **id'de** beraber birden "Allahü Ekber" demeleri,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın binüçyüz sene evvel âl ve sahabeleriyle söylediği ve emrettiği "Allahü Ekber" kelâmının **bir nevi aks-i sadâsı** olarak rububiyet-i İlahiyenin "*Rabb-ül Ardı ve Rabb-ül Âlemîn*" azamet-i ünvanıyla küllî tecellisine karşı geniş ve küllî bir ubudiyetle **bir mukabeledir**,

diye tahayyül ve hiss ve kanaat ettim.

Sonra, acaba bu kelâm-ı kudsinin bizim mes'elemizle dahi **münasebeti** var mı diye tahattur ettim.

Birden hatıra geldi ki, başta bu kelâm olarak sair **bâkiyat-ı sâlihât** ünvanını taşıyan "**Sübhanallah**" ve "**Elhamdülillah**" ve "**Lâ ilahe illallah**" gibi şeairden çok kelâmlar,

cüz'î ve küllî mes'elemizi ihtar ve tahakkukuna işaret ederler.

Meselâ "Allahü Ekber"nin bir vech-i manası, Cenab-ı Hakk'ın kudreti ve ilmi her şeyin fevkinde büyüktür,

hiçbir şey daire-i ilminden çıkamaz, **tasarruf-u kudreti**nden kaçamaz ve kurtulamaz.

Ve korktuğumuz en büyük şeylerden daha büyüktür.

Demek haşri getirmekten ve bizi ademden kurtarmaktan ve saadet-i ebediyeyi vermekten daha büyüktür.

Her acib ve **tavr-ı aklın haricindeki** her şeyden daha büyüktür ki,

مَا خَلَقْتُمْ وَلَا بَعَثْتُمْ إِلَّا كَنْفِيسٍ وَاحِدَةٍ

âyetinin sarahat-ı kat'iyesi ile

the resurrection of mankind is as easy for His power as the creation of a single soul.

It is in connection with this meaning that

when faced by serious **disasters** or important **undertakings**, everyone says: "God is Most Great! God is Most Great!" ,

making it a source of consolation, strength, and support for themselves.

#42

As is shown in the Ninth Word, the above phrase and its two fellows, that is, *God is Most Great!*, and *Glory be to God !*, and *All praise be to God !*,

form the seeds and summaries of the ritual prayers -the index of all worship-

and in order to corroborate the meaning of the prayers, are repeated in the tesbihat following them.

They provide the powerful answers to the questions arising from the **wonderment**, pleasure, and **awe** man feels at the **strange**, beautiful, extraordinary things he sees in the universe, which cause him to offer thanks and to feel awe at their grandeur.

Moreover, at the end of the Sixteenth Word, it is described

how at the festival a private soldier and a **field marshal** enter the king's presence together,

whereas at other times the soldier has contact with the field marshal only through his **commanding officer**.

Similarly, somewhat resembling the saints, a person making the Hajj

begins to know God through His titles of **Sustainer of the Earth** and **Sustainer of All the Worlds**.

With its repetition, it is again God is Most Great that answers all the **feverish bewildered questions** that overwhelm his spirit **as the levels of grandeur unfold in his heart**.

Furthermore, at the end of the Thirteenth Flash, it is described

how it is again God is Most Great that replies most effectively to Satan's **cunning wiles**, cutting them at the root,

as well as answering **succinctly** but powerfully our question about the hereafter.

The phrase "All praise be to God" also **reminds** us of resurrection.

It says to us: "I would have no meaning if there was no hereafter.

nev'-i beşerin haşri ve neşri, birtak nefsin icadı kadar o kudrete kolay gelir.

Bu mana itibariyledir ki, darb-ı mesel hükmünde

büyük **musibetlere** ve büyük **maksadlara** karşı, herkes "Allah büyüktür, Allah büyüktür" der..

kendine teselli ve kuvvet ve nokta-i istinad yapar.

Evet nasıl ki Dokuzuncu Söz'de, bu kelime iki arkadaşıyla

bütün ibadatin fihristesi olan namazın çekirdekleri ve hülâsaları ve içinde

ve tesbihatında tekrar ile namazın manasını takviye için "Sübhanallah" "Elhamdülillah" "Allahü Ekber" üç muazzam hakikatlara

ve insanın kâinatta gördüğü medar-ı hayret, medar-ı şükran ve medar-ı azamet ve kibriya, **acib** ve güzel ve büyük, pekçok fevkalâde şeylerden aldığı **hayret** ve lezzet ve **heybetten** neş'et eden suallerine pek kuvvetli cevap verdiği gibi,

Onaltıncı Söz'ün âhırinde izah edilen şu:

Nasıl bir nefer, bayramda bir **müşir** ile beraber huzur-u padişaha girer;

sair vakitte, **zabitinin** makamı ile onu tanır.

Aynen öyle de; her adam hacda bir derece veliler gibi

Cenab-ı Hakk'ı "**Rabb-ül Ardı** ve **Rabb-ül Âlemîn**" ünvanı ile tanımağa başlar.

Ve o **kibriya mertebeleri kalbine açıldıkça**, ruhunu istila eden mükerrer ve **hararetli hayret suallerine** yine "Allahü Ekber" tekrarıyla umumuna cevap verdiği misillü;

Onüçüncü Lem'a'nın âhırinde izahı bulunan ki,

şeytanların en ehemmiyetli **desiselerini** köküyle kesip cevab-ı kat'î veren yine "Allahü Ekber" olduğu gibi;

bizim âhret hakkındaki sualimize de **kısa** fakat kuvvetli cevap verdiği misillü,

"Elhamdülillah" cümlesi dahi haşri **ihzar** edip ister.

Bize der: "Manam âhiresiz olmaz.

For I say: to God is due all the praise and thanks that have been offered **from pre-eternity to post-eternity**, **whoever they have been offered by and to whom**,

for the chief of all bounties and the only thing that makes bounty true bounty

and saves all **conscious creatures** from the endless calamities of non-existence, is **eternal happiness**;

it is only eternal happiness that can be equal to that universal meaning of mine."

Yes, every day all believers saying at least one hundred and fifty times after the obligatory prayers:

All praise be to God! All praise be to God!, as enjoined by the Shari'a,

and its being the expression of praise and thanks which extend from pre-eternity to post-eternity,

can only be the **advance price** and **immediate fee** for Paradise and eternal happiness.

They offer thanks since bounties are not **restricted** to the fleeting bounties of this world, **which are tainted by the pains of transience**,

and see them as the means to eternal bounties.

As for the sacred phrase, *Glory be to God!*; with its meaning of declaring God free of all **partner**, fault, **defect**, tyranny, impotence, **unkindness**, need, and deception,

and all faults opposed to His perfection, beauty, and glory,

it recalls eternal happiness and the realm of the hereafter and Paradise within it, which are the means to His glory and beauty and the majesty and perfection of His sovereignty; the phrase alludes to them and indicates them.

#43

For, as has been proved previously, if there was no eternal happiness,

both His sovereignty, and His perfection, glory, beauty, and mercy would be **stained** by fault and defect.

Like these three sacred phrases, In the Name of God and There is no god but God

and other blessed phrases are all seeds to the pillars of faith.

Like the meat essences and sugar concentrates that have been discovered recently,

they are summaries of both **the pillars of belief**, and the truths of the Qur'an.

The three mentioned above are both the seeds of the five daily prayers, and they are the seeds of the Qur'an,

Çünkü, **ezelden ebede kadar her kimden ve her kime karşı** bütün hamd ve şükür Ona mahsustur, ifade ettiğimden,

bütün nimetlerin başı ve nimetleri hakikî nimet yapan

ve bütün **zîşuuru** ademin hadsiz musibetlerinden kurtaran, yalnız **saadet-i ebediye** olabilir.

Ve benim o küllî manama mukabele eder."

Evet her mü'min namazlardan sonra, her gün hiç olmazsa yüzelliden ziyade

"Elhamdülillah" "Elhamdülillah" şer'an demesi

ve manası da ezelden ebede kadar bir hadsiz geniş hamd ü şükrü ifade etmesi,

ancak ve ancak saadet-i ebediyenin ve Cennet'in **peşin bir fiatı** ve **muaccel** bir **bahasıdır**.

Ve dünyanın kısa ve **fânî elemelerle âlûde olan** nimetlerine **münhasır** olmaz ve mahsus değil

ve onlara da ebedî nimetlere vesile olmaları cihetiyle bakar, şükreder.

"*Sübhânallah*" kelime-i kudsiyesi ise, Cenab-ı Hakk'ı **şerikten**, kusurdan, **noksaniyetten**, zulümden, aczden, **merhametsizlikten**, ihtiyaçtan ve aldatmaktan

ve kemal ve cemal ve celaline muhalif olan bütün kusurattan takdis ve tenzih etmek manasıyla,

saadet-i ebediyeyi ve celal ve cemal ve kemal-i saltanatının haşmetine medar olan dâr-ı âhireti ve ondaki Cennet'i ihtar edip delalet ve işaret eder.

Yoksa sâbıkan isbat edildiği gibi, saadet-i ebediye olmazsa

hem saltanatı, hem kemali, hem celal, hem cemal, hem rahmeti, kusur ve noksan lekeleriyle **lekedar** olurlar.

İşte bu üç kudsî kelimeler gibi, "Bismillah" ve "Lâ ilahe illallah"

ve sair kelimat-ı mübareke, herbiri erkân-ı imaniyenin birer çekirdeği

ve bu zamanda keşfedilen et hülâsası ve şeker hülâsası gibi,

hem **erkân-ı imaniyenin** hem Kur'an hakikatlarının hülâsaları

ve bu üçü namazın çekirdekleri oldukları gibi, Kur'anın dahi çekirdekleri

sparkling like brilliants at the beginning of a number of shining suras.

So too are they the true sources and bases of the Risale-i Nur, many of whose inspirations first came while I was reciting the tesbihat following the prayers; they are the seeds of its truths.

In respect of the **sainthood** and worship of Muhammad (Peace and blessings be upon him),

these phrases are the invocations of the Muhammadan (PBUH) way which, following each of the five daily prayers,

more than one hundred million believers repeat together in a vast **circle of remembrance**. Their beads in their hands,

they declare *Glory be to God!* thirty-three times, *All praise be to God!* thirty-three times, and *God is Most Great!* thirty-three times.

You have surely understood now the great value of reciting thirty-three times after the five daily prayers, in such a splendid circle for the remembrance of God, each of those three blessed phrases, which as explained above, are the summaries and seeds of both the Qur'an, and belief, and the prayers.

You have understood too the great reward they yield.

[The First Topic at the beginning of this treatise forms an excellent lesson about the obligatory five daily prayers.

Then, although I did not think of it, **involuntarily**

the end here became an important lesson about the tesbihat following the prayers.]

Praise be to God for His bounties.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32)

#44

The Ninth Topic

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The Messenger believes in what has been revealed to him from his Sustainer. As do the men of faith. Each one [of them] believes in God, His angels, His Books, and His Messengers. "We make no distinction [they say] between one and another of His Messengers..." (Qur'an, 2:285)

[to the end of the verse]

ve parlak bir kısım surelerin başlarında pırlanta gibi görünmeleri

ve çok sünuhatı tesbihatta başlayan Risale-i Nur'un dahi hakikî madenleri ve esasları ve hakikatlarının çekirdekleridirler.

Ve **velayet-i Ahmediye** ve ubudiyet-i Muhammediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) cihetinde,

öyle bir **daire-i zikirde**, namazdan sonraki tesbihatta bir tarikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) virdidirler ki,

her namaz vaktinde yüz milyondan ziyade mü'minler beraber, o halka-i kübra-yı zikirde, ellerinde tesbihler,

"*Sübhānallah*" otuzüç, "*Elhamdülillah*" otuzüç, "*Allahü Ekber*" otuzüç defa tekrar ederler.

İşte böyle gayet muhteşem bir halka-i zikirde, sâbıkan beyan ettiğimiz gibi hem Kur'an'ın, hem imanın, hem namazın hülâsaları ve çekirdekleri olan o üç kelime-i mübarekeyi namazdan sonra otuzüçer defa okumak ne kadar kıymetdar

ve sevablı olduğunu elbette anladınız.

Bu risalenin başında Birinci Mes'elesi namaza dair güzel bir ders olduğu gibi;

hiç düşünmediğim halde, âdeti **ihtiyarsız olarak**,

onun âhiri de namaz tesbihatına dair ehemmiyetli bir ders oldu.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ إِعْطَائِهِ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ

الْحَكِيمُ

Dokuzuncu Mes'ele

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ

بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ

رُسُلِهِ

ilâ âhir-il âye...

An awesome question and a state of mind arising from the unfolding of a vast Divine bounty were the causes of my explaining a universal, lengthy point about this comprehensive, elevated and sublime verse.

It was like this: it occurred to my spirit: why does one who denies a part of the truths of belief become a disbeliever,

and one who does not accept a part of them cannot be a Muslim?

Surely belief in God and the hereafter dispels the darkness like the sun.

Also, why does a person who denies one of the pillars and truths of belief become an apostate, falling into disbelief,

and by not accepting it, quit Islam?

Whereas if he believes in the other pillars of belief, it should save him from absolute disbelief?

The Answer: Belief is a single truth, which, composed of its six pillars, cannot be divided up.

It is a universal that cannot be separated into parts.

It is a whole that cannot be broken up.

For each of the pillars of belief proves the other pillars with the proofs that prove itself.

They are all extremely powerful proofs of each other.

In which case, an invalid idea that cannot shake all the pillars together with all their proofs,

cannot in reality negate any one of the pillars, or even a single of their truths, and cannot deny them.

Under the veil of non-acceptance one might only, by shutting his eyes, commit 'obstinate unbelief,'

he would by degrees fall into absolute disbelief and lose his humanity, and go to Hell, both physically and mentally.

In this station then, with God's grace, we shall explain this supreme matter in six Points in the form of brief summaries,

just as in the Fruits Of Belief when proving the resurrection of the dead,

the other pillars of belief's proofs of resurrection were propounded in the form of brief summaries.

#45

First Point:

Belief in God proves with its own proofs both the other pillars and belief in the hereafter,

Bu âyet-i ecma ve a'lâ ve ekber'in bir küllî ve uzun nüktelerini beyan etmeğe, bir dehşetli manevî sual ve bir azametli ve İlahî bir nimetin inkişafından neş'et eden bir hal sebebiyet verdiler.

Şöyle ki: Manen ruha geldi; neden bir cüz'î hakikat-ı imaniyeyi inkâr eden kâfir olur

ve kabul etmeyen müslüman olmaz?

Halbuki Allah ve âhirete iman bir güneş gibi o karanlığı izale etmek lâzım geliyor.

Hem neden bir rükün ve hakikat-ı imaniyeyi inkâr eden mürted olur, küfr-ü mutlaka düşer

ve kabul etmeyen İslâmiyetten çıkar?

Halbuki sair erkân-ı imaniyeye imanı varsa, onu küfr-ü mutlakdan kurtarmak lâzım geliyor?

Elcevab: İman altı rükünden çıkan öyle bir vahdanî hakikattir ki, tefrik kabul etmez.

Ve öyle bir küllîdir ki, tecezzi kaldırmaz.

Ve öyle bir külldür ki kabil-i inkısam olmazlar.

Çünkü herbir rükün-ü imanî, kendini isbat eden hüccetleriyle sair erkân-ı imaniyeyi isbat eder.

Herbiri herbirisine gayet kuvvetli bir hüccet-i a'zam olur.

Öyle ise bütün erkânı, bütün delilleriyle sarsmayan bir fikr-i bâtil,

hakikat nazarında bir tek rükünü, belki bir hakikatı ibtal edip inkâr edemez.

Belki adem-i kabul perdesi altında gözünü kapamakla, bir küfr-ü inadî yapabilir.

Gitgide küfr-ü mutlaka düşer, insaniyeti mahvolur. Hem maddî, hem manevî Cehennem'e gider.

İşte biz bu makamda, gayet muhtasar işaretlerle ve Meyve Risalesi'nde haşrin isbatında,

sair erkân-ı imaniye haşri de isbat ettiklerini kısacık hülâsalarla beyanı gibi,

bu makamda dahi mücmel fezleke ve muhtasar hülâsalarla -Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle- bu nükte-i a'zam altı noktada beyan edilecek.

Birinci Nokta:

İman-ı Billah, kendi hüccetleriyle hem sair rükünlerini, hem iman-ı bil'âhireti isbat eder ki;

as is shown clearly in the Seventh Topic of the Fruits Of Belief.

Yes, *is it at all possible and can reason accept that a pre-eternal everlasting sovereignty of dominicality, a post-eternal Divine rule*, which administers the boundless universe as though it was a palace, a city, or a country;

and makes it revolve in balanced and ordered fashion; and changes it with wisdom;

and equips and directs all together particles, planets, flies, and stars as though each was a regular army,

and continuously drills them within the spheres of command and will in a lofty manoeuvre; and employing them in duties makes them act, and causes them to roam

and travel, and to parade worshipfully;

-is it at all possible that that eternal, everlasting, enduring rule would not have an eternal seat,

a permanent and everlasting place of manifestation; that is, the hereafter? God forbid!

That means the sovereignty of Almighty God's dominicality and -as is described in the Seventh Topic-

most of His Names and the proofs of His necessary existence, require the hereafter and testify to it.

So see and understand what powerful support this pole of belief has, and believe in it as though seeing it!

Also, just as there could be no belief in God without the hereafter;

so -as is explained with brief indications in the Tenth Word-

is it at all possible and could reason accept that God, the True Object of Worship,

should create the universe, in order to manifest His Godhead and fitness to be worshipped, as an embodied book

every page of which expresses a book of meanings and every line of which states a page of meanings,

and as an embodied Qur'an

all the creational signs and words, and even points and letters of which are miracles,

and as a magnificent mosque of His mercy the inside of which is decorated with numberless inscriptions and adornments,

and in every corner of which are species of beings each preoccupied with the worship dictated by its nature – is it at all possible He should create it in this way

Meyve Risalesi'nin Yedinci Mes'lesinde güzelce göstermiş.

Evet bu hadsiz kâinatı bir saray, bir şehir, bir memleket gibi bütün levazımı ile idare eden

ve mizan ve intizam dairesinde çeviren ve hikmetlerle değiştiren

ve zerratı ve seygaratı ve sinekleri ve yıldızları birer muntazam ordu gibi beraber techiz ve idare eden

ve emir ve iradesi dairesinde mütemadiyen bir ulvî manevra içinde talim ve tazvifatla faaliyete ve seyr ü cevelana

ve ubudiyetkârane bir resm-i küşada ve seyahata getiren ezeli ve bâki bir saltanat-ı rububiyet ve ebedî ve daimî bir hâkimiyet-i uluhiyet, hiç mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi

ve hiçbir ihtimal var mı ki, o ebedî ve sermedî ve bâki ve daimî saltanatın bâki bir makarrı

ve daimî bir medarı ve sermedî bir mazharı olan dâr-ı âhiret olmasın? Bin defa hâşâ!

Demek Cenab-ı Hakk'ın saltanat-ı rububiyeti ve -Yedinci Mes'ele'de beyan edildiği gibi-

ekser isimleri ve vücub-u vücudunun hüccetleri, âhirete şehadet ederler ve isterler.

Ve bu kutb-u imanî ne kadar kuvvetli bir nokta-i istinadı var.. gör, bil, görür gibi inan.

Hem nasıl iman-ı billah âhiresiz olmaz,

öyle de, Onuncu Söz'de kısa işaretlerle beyan edildiği gibi,

hiçbir cihette mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki;

uluhiyet ve mabudiyetin tezahürü için bu kâinatı öyle bir mücessem kitab-ı Samedanî ki,

her sahifesi bir kitab kadar ve her satırı bir sahife kadar manaları ifade eder

ve öyle cismanî bir Kur'an-ı Sübhanî ki,

herbir âyet-i tekviniyesi ve herbir kelimesi, hattâ herbir noktası, herbir harfi birer mu'cize hükmündedir.

Ve öyle muhteşem ve içi hadsiz âyâtla ve manidar nakışlarla tezyin edilmiş bir mescid-i Rahmanîdir ki;

herbir köşesinde bir taife, bir nev' ibadet-i fitriye ile işgal eder bir şekilde halkeden bir Allah, bir Mabud-u Bilhak

and not send masters to teach the meanings of that vast book, and **commentators** to expound the verses of that Qur'an,

and not appoint prayer-leaders to that huge mosque to lead all those worshipping in their **myriad** ways,

and that He should not give decrees to those masters, commentators, and leaders of worship? God forbid, a hundred thousand times!

Also, *is it at all possible and could reason accept that the Most Compassionate and Munificent Maker*, Who in order to display to **conscious beings** the beauty of His mercy and the goodness of His compassion and the perfection of His dominicality,

#46

and in order to encourage them to praise and thank Him, creates the universe as a **banqueting hall, exhibition, and place of excursion**

in which are displayed infinite varieties of delicious bounties and priceless, wondrous arts,

is it at all possible that He should not speak with those conscious beings at the banquet

and not inform them by means of envoys of their **duties of thanks** for the bounties,

and their **duties of worship** in the face of the manifestations of His mercy and His making Himself loved? God forbid, a hundred thousand times!

Also, is it at all possible that although the Maker loves His art and wants others to love it,

and as is shown by His having taken into account the thousand pleasures of the mouth, wants it to be met with **appreciation** and **approval**,

and has adorned the universe with priceless arts in a way that shows He wants through all His arts both to make Himself known, and loved, and to display a sort of His transcendent beauty,

is it at all possible that He should not speak to men, the commanders of living beings in the universe, through some of the most eminent of them, and send them as envoys,

and that His fine arts should not be appreciated and the exquisite beauty of His Names not be valued, and His making Himself known and loved be **unreciprocated**? God forbid, a hundred thousand times!

Also, *is it at all possible or reasonable that* the **All-Knowing Speaker** Who answers clearly **by act and deed** through His infinite bounties and gifts, **which indicate intention, choice, and will**, at exactly the right time, all the supplications of living beings for their natural needs, and their desires and recourse through the tongue of disposition,

, o kitab-ı kebirin manalarını ders verecek üstadları ve o Kur'an-ı Samedani'nin âyetlerini tefsir edecek **müfessirleri** elçi olarak göndermesin..

ve o mescid-i ekberde **hadsiz** tarzlarda ibadet edenlere imamları tayin etmesin..

ve o üstâdlara ve müfessirlere ve imamlara fermanları vermesin? Hâşâ, yüzbin hâşâ!

Hem cemal-i rahmetini ve hüsn-ü şefkatini ve kemal-i rububiyetini **zîşuurlara** göstermek

ve onları şükre ve hamde sevk etmek için

bu kâinatı öyle bir **ziyafetgâh** ve bir **teşhîrgâh** ve öyle bir **seyrangâh** ki;

hadsiz çeşit çeşit, leziz nimetler ve gayet antika, hadsiz hârîka san'atlar içinde dizilmiş bir tarzda halkeden **bir Sâni'-i Rahîm ve Kerim**

hiç mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki; o ziyafetgâhtaki zîşuur mahluklar ile konuşmasın

ve onlara o nimetlere mukabil elçileri vasıtasıyla **vazife-i teşekkürîyeyi**

ve tezahür-ü rahmetine ve sevdirmesine karşı **vazife-i ubudiyeti** bildirmesin. Hâşâ, binler hâşâ!

Hem hiç mümkün müdür bir sâni' san'atını sever, beğendirmek ister;

hattâ ağızların bin çeşit zevklerini nazara alması delaletiyle, **takdir** ve **tahsin**lerle karşılanmak arzu eder

ve herbir san'atıyla kendini hem tanıttırmak, hem sevdirmek, hem bir çeşit manevî cemalini göstermek ister bir tarzda bu kâinatı antika san'atlarla süslendirdiği halde,

kâinattaki zîhayatın kumandanları olan insanlara onların büyüklerinden bir kısmı ile konuşup elçi olarak göndermesin?

Güzel san'atları takdirsiz ve fevkalâde hüsn-ü esması tahsinsiz ve tanıttırması ve sevdirmesi **mukabelesiz** kalsın. Hâşâ, yüzbin hâşâ!

Hem bütün zîhayatın ihtiyacat-ı fitriyeleri için dualarına ve hal dili ile edilen bütün ilticalara ve arzulara, vakti vaktine, **kasd ve ihtiyar ve iradeyi gösterir bir tarzda** hadsiz in'amlarıyla ve nihayetsiz ihsanatıyla **fiilen ve halen** sarîh bir surette konuşan **bir Mütekellim-i Alîm**; *hiç mümkün müdür, hiç akıl kabul eder mi*,

that He should speak by deed and by state with the most insignificant living creature and remedy its woes and heed its troubles **with His bounties**, and know its needs and meet them,

then not meet with the spiritual leaders of men, **who are the choicest result of the universe**, **His vicegerent on earth**, and the commanders of most of the creatures on the earth?

Although He speaks with them and with all living beings, should He not speak with men **verbally**

and send them scriptures, books, and **decrees**? God forbid, innumerable times!

That is to say, with its certainty and innumerable proofs, belief in God proves belief in the prophets and sacred scriptures.

Also, is it at all possible or reasonable that

in response to the One Who makes Himself known and loved through all His creatures and seeks thanks by deed and state,

Muhammad (Peace and blessings be upon him) should have known and made known,

loved and made loved **that Glorious Artist through the Qur'anic reality, which brings the the universe to tumult**,

#47

and with his declarations of "*Glory be to God!*" "*All praise be to God!*" and "*God is Most Great!*" should have caused the globe to ring out so that it could be heard by the heavens,

and have brought the land and seas to **ecstasy**;

and that in one thousand three hundred years he should have taken behind him **numerically** a fifth of mankind and **qualitatively** a half of it,

and responded with extensive, universal worship to all the manifestations of the Creator's dominicality;

that in the face of all the Divine **purposes** he should have called out with the Qur'an's suras to the universe and the centuries, and taught them and proclaimed them;

that he should have demonstrated the **honour**, value, and duties of man;

and that he should have been confirmed through his thousand miracles

- and that he should not have been the most choice creature, the most excellent of envoys, and the greatest prophet? Is this at all possible?

God forbid! A hundred thousand times, God forbid!

That is to say, with all its proofs, the truth of "**I testify that there is no god but God**"

en cüz'î bir zihayat ile fiilen ve halen konuşsun ve tam derdine derman yetiştiren **ihsanıyla** derdini dinlesin ve ihtiyacını görsün ve bilsin

ve bütün **kâinatın en müntehab neticesi** ve **arzın halifesi** ve ekser mahlukat-ı arziyenin kumandanları olan insanların manevî reisleri ile görüşmesin?

Onlarla, belki her zihayat ile fiilen ve halen konuştuğu gibi, onlar ile **kavlen** ve kelâmen konuşmasın

ve onlara **fermanları** ve suhuf ve kitabları göndermesin? Hâşâ, hadsiz hâşâ!

Demek iman-ı billah, kat'iyyetiyle ve hadsiz hüccetleriyle "ve bikütübihi ve rusülühi" yani peygamberlere ve mukaddes kitablara imanı isbat eder.

Hem hiç bir cihet-i imkânı var mı ve hiç akıl kabul eder mi ki;

bütün masnuatıyla kendini tanıttırana ve sevdirene ve teşekküratı fiilen ve halen isteyene mukabil;

kâinatı velveleye veren hakikat-ı Kur'aniye ile zülcelal o san'atkârı ekmele bir tarzda tanıyıp ve tanıttırıp

ve sevip ve sevdirep ve teşekkür edip ve ettirip

ve "*Sübhânallah*" "*Elhamdülillah*" "*Allahü Ekber*"ler ile küre-i arzı semavata işittirecek derecede konuşturup

ve kara ve denizleri **cezbe**ye getirecek bir vaziyetle,

bin üçyüz sene zarfında nev'-i beşerin **kemmiyeten** beşten birisini ve **keyfiyeten** ve insaniyeten yarısını arkasına alıp

o Hâlık'ın bütün tezahür-ü rububiyetine geniş ve küllî bir ubudiyetle mukabele eden

ve bütün **makasid-i İlahiyesine** karşı Kur'anın sureleriyle kâinata ve asırlara bağırın, ders veren, dellâllık eden

ve nev'-i insanın **şerefini** ve kıymetini ve vazifesini gösteren

ve bin mu'cizatıyla tasdik edilen Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm,

en müntehab mahluku ve en mükemmel elçisi ve en büyük resulü olmasın?

Hâşâ ve kellâ! Yüzbin defa hâşâ!

Demek "**Eşhedü en Lâ ilahe illallah**" hakikatı, bütün hüccetleriyle

proves the truth of "I testify that Muhammad is the Messenger of God."

Also, is it at all possible that the universe's Maker should cause creatures to speak with one another in myriad tongues,

and that He should listen to their speech, and know it, and Himself not speak? God forbid!

Also, is it at all reasonable that He should not proclaim through a decree the Divine purposes in the universe?

That He should not send a book like the Qur'an which will solve its riddles and provide the true answers to the three awesome universally-asked questions: "Where do they come from?", "Where are they going?", and "Why do they follow on caravan after caravan, stop by for a while, then pass on?" God forbid!

Also, is it at all possible that the Qur'an of Miraculous Exposition, which has illuminated thirteen centuries;

every hour is uttered with complete veneration by a hundred million tongues;

is inscribed through its sacredness in the hearts of millions of hafizes;

in effect governs through its laws the greater part of mankind

and trains, purifies, and instructs their souls, spirits, hearts, and minds;

and forty aspects of whose miraculousness is proved in the Risale-i Nur

and explained in the wondrous Nineteenth Letter, which demonstrates an aspect of its miraculousness towards each of forty classes of men,

and as one of the thousand miracles of Muhammad (Peace and blessings be upon him) is proved decisively to be the true Word of God;

-is it at all possible that it should not be the word and decree of the Pre-Eternal Speaker and Eternal Maker?

God forbid! A hundred thousand times, God forbid!

That is to say, with all its proofs, belief in God proves that the Qur'an is the Word of God.

#48

Also, is it all possible that the Glorious Monarch Who continuously fills and empties the earth with living beings

and inhabits this world of ours with conscious creatures in order to make Himself known and worshipped and glorified,

should leave the heavens and earth empty and vacant,

and not create inhabitants suitable to them and settle them in those lofty palaces,

"Eşhedü enne Muhammederresulullah" hakikatını isbat eder.

Hem hiç imkân var mı ki; bu kâinatın Sâni'i, mahlukatını yüzbin diller ile birbiriyle konuşursun

ve onların konuşmalarını işitsin ve bilsin ve kendisi konuşmasın? Hâşâ!

Hem hiç akıl kabul eder mi ki; kâinattaki makasid-i İlahiyesini bir ferman ile bildirmesin?

Ve muammasını açacak ve mahlukat ne yerden geliyorlar ve ne yere gidecekler ve ne için böyle kabile kabile arkasında buraya gelip bir parça durup geçiyorlar, diye üç dehşetli sual-i umumîye hakikî cevap verecek Kur'an gibi bir kitabı göndermesin? Hâşâ!

Hem hiç mümkün müdür ki; onüç asrı ışıklandırın

ve her saatte yüz milyon lisanlarda kemal-i hürmetle gezen

ve milyonlar hâfızların kalblerinde kudsiyetiyle yazılan

ve nev'-i beşerin keyfiyeten kısm-ı a'zamını kanunlarıyla idare eden

ve nefislerini ve ruhlarını ve kalblerini ve akıllarını terbiye ve tezkiye ve tasfiye ve talim eden

ve Risale-i Nur'da kırk vech-i i'cazı isbat edilen

ve kırk taife ve tabaka-i nâsa ve herbir tabakaya karşı bir nevi i'cazını gösterdiği kerametli ve hârikalı Ondokuzuncu Mektub'da beyan olunan

ve Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm bin mu'cizatıyla onun bir mu'cizesi olarak hak kelâmullah olduğu kat'î isbat edilen Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan

hiçbir cihette imkânı var mı ki, o Mütakellim-i Ezeli ve o Sâni'-i Sermedi'nin kelâmı ve fermanı olmasın?

Hâşâ, yüzbin defa hâşâ ve kellâ!

Demek iman-ı billah bütün hüccetleriyle, Kur'an'ın kelâmullah olduğunu isbat ediyor.

Hem hiç mümkün müdür ki; zeminin yüzünü mütemadiyen zihayatlarla doldurup boşaltan

ve kendini tanıttırmak ve ibadet ve tesbihat ettirmek için bu dünyamızı zîşuurlarla şenlendiren bir Sultan-ı Zülcelal,

semavatı ve yıldızları boş ve hâli bıraksın;

onlara münasib ahaliyi yaratıp, o semavî saraylarda iskân etmesin

that in His most extensive lands he should leave the sovereignty of His dominicality without servants, functionaries, envoys, and majesty, without lieutenants, supervisors, spectators, worshippers, and subjects?

God forbid! To the numbers of the angels, God forbid!

Also, is it at all possible that *the All-Wise Ruler, the All-Knowing and Compassionate One*, should write the universe in the form of a book;

inscribe the entire life-stories of trees in all their seeds,

and write in the seeds of grasses and plants all their vital duties,

and record precisely the lives of conscious beings in their memories, as tiny as mustard seeds,

and preserve with innumerable photographs all the actions and events in all His dominions and all the eras of His sovereignty,

and create mighty Heaven and Hell and the supreme scales of justice for the manifestation and realization of justice, wisdom and mercy, the basis of His dominicality,

then not have written down the acts of men connected with the universe,

nor have their deeds recorded so they may meet with reward or punishment,

nor write their good and bad deeds on the tablets of Divine Determining?

God forbid! To the number of letters inscribed on them.

That is to say, with its proofs, the truth of belief in God proves the truth of both belief in the angels, and belief in Divine Determining.

The pillars of belief prove each other as clearly as the sun shows the daylight, and daylight shows the sun.

Second Point:

All the teachings and claims of foremost the Qur'an, and all the revealed books and scriptures, and foremost Muhammad (Peace and blessings be upon him), and all the prophets,

are based on five or six points.

They have continually striven to teach and prove those basic teachings.

All the proofs and evidences which testify to their messengership and truthfulness look to those bases,

corroborating their veracity.

And those fundamentals are belief in God and belief in the hereafter and in the other pillars of belief.

ve saltanat-ı rububiyetini en büyük memleketinde hademesiz, haşmetsiz, memursuz, elçisiz, yaversiz, nâzırsız, seyircisiz, âbidsiz, raiyetsiz bıraksın?

Hâşâ, melekler sayısınca hâşâ!

Hem hiçbir cihette imkânı var mı ki; bu kâinatı öyle bir kitab tarzında yazar ki,

herbir ağacın bütün tarihçe-i hayatını bütün çekirdeklerinde kaydeden

ve herbir otun ve çiçeğin bütün vazife-i hayatiyesini bütün tohumlarında yazan

ve herbir zîşuurun bütün sergüzeşte-i hayatiyesini hardal gibi küçük kuvve-i hâfızasında gayet mükemmel yazdıran

ve bütün mülkünde ve devair-i saltanatında her ameli ve her hâdiseyi müteaddid fotoğraflarla alarak muhafaza eden

ve rububiyetin en ehemmiyetli bir esası olan adalet, hikmet ve rahmetin tecellileri ve tahakkukları için koca Cennet ve Cehennem'i ve Sırat ve mizan-ı ekberi yaratan bir Hâkim-i Hakîm ve bir Alîm-i Rahîm,

insanların kâinatı alâkadar eden amellerini yazdırmasını

ve mücazat ve mükâfat için fiillerini kaydettirmesin

ve seyyiat ve hasenatlarını kaderin levhalarında yazmasını?

Hâşâ, kaderin levh-i mahfuzunda yazılan harfleri adedince hâşâ!

Demek iman-ı billah hakikatı, hüccetleriyle hem melaikeye iman, hem kadere iman hakikatlarını dahi kat'î isbat eder.

Güneş gündüzü ve gündüz güneşi gösterdiği gibi, imanın rükünleri birbirini isbat ederler.

İkinci Nokta:

Başta Kur'an, bütün semavî kitablar ve suhurlar ve başta Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm olarak bütün peygamberler (Aleyhimüsselâm),

bütün davaları beş-altı esas üzerine dönüyorlar.

Mütemadiyen o esasları ders vermeye ve isbat etmeye çalışıyorlar.

Onların peygamberliklerine ve doğruluklarına şahadet eden bütün hüccetler ve deliller, o esaslara bakıyorlar.

Onların hakkaniyetlerine kuvvet veriyorlar.

O esaslar ise, iman-ı billah ve iman-ı bil'âhiret ve sair rükünlere imandır.

That is to say, it is not possible to separate the six pillars of belief.

Each proves all of them, and requires them, and necessitates them.

The six are a whole, a universal, which cannot be broken in parts and whose division is outside the bounds of possibility.

Like the Tuba-tree whose roots are in the heavens, each branch, fruit and leaf of that mighty tree relies on its universal, inexhaustible life.

A person unable to deny that powerful life which is as clear as the sun, cannot deny the life of a single of its leaves, attached to it.

#49

If he does deny it, the tree will refute him to the number of its branches, fruits, and leaves, and silence him.

Belief, with its six pillars, is similar to this.

At the beginning of this 'Station,' I intended to expound the six pillars of belief in thirty-six points, as six 'Points,' each with five sub-sections.

I also intended to reply to and explain the awesome question at the beginning.

But certain unforeseen circumstances did not permit this.

I reckon, the first Point being sufficient, for the intelligent no need remained for further explanation.

It was understood perfectly that if a Muslim denies one of the pillars of belief, he falls into absolute disbelief.

For in the face of the summary explanations of other religions, Islam expounds and elucidates them completely, and the pillars of belief are bound together.

A Muslim who does not recognize Muhammad (Peace and blessings be upon him) and does not assent to him,

will also not recognize God, or His attributes, and will not know the hereafter.

A Muslim's belief is based on such powerful, unshakeable and innumerable proofs that there is no excuse for denial;

they quite simply compel the reason to accept them.

Third Point:

One time, I said "All praise be to God!,"

and searched for a bounty that would be equal to its infinitely broad meaning.

Suddenly, the following sentence occurred to me:

Demek imanın altı rüknü birbirlerinden ayrılmaları mümkün değildir.

Herbirisi umumunu isbat eder, ister, iktiza eder.

O altı, öyle bir küll ve küllüdir ki, tecezzi kabul etmez ve inkısamı imkân haricindedir.

Nasıl ki kökü göklerde Tûbâ ağacı gibi.. herbir dalı, herbir meyvesi, herbir yaprağı; o koca ağacın küllü, tükenmez hayatına dayanıyor.

O kuvvetli ve güneş gibi zahir o hayatı inkâr edemeyen, birtek muttasıl yaprağın hayatını inkâr edemez.

Eğer etse; o ağaç, dalları ve meyveleri ve yaprakları sayısınca o münkiri tekzib edecek, susturacak.

Öyle de iman, altı rükünleriyle aynı vaziyettedir.

Bu makamın başında, altı nokta ve herbir nokta dahi beş nükte olarak, altı erkân-ı imaniyeyi otuzaltı nüktede beyan etmek niyet edilmişti.

Ve baştaki dehşetli suale izahat ile cevab vermek murad etmişim.

Fakat bazı ârızalar meydan vermediler.

Tahmin ederim ki, birinci nokta kâfi bir mikyasa olmasından daha zekilere ziyade izaha ihtiyaç kalmadı.

Ve tam anlaşıldı ki; bir müslüman bir hakikat-ı imaniyeyi inkâr etse, küfr-ü mutlaka düşer.

Çünkü başka dinlerin icmallarına mukabil, İslâmiyet'te tam izahat verilmiş,

rükünler birbiriyle zincirlenmiş.

Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'ı tanımayan, tasdik etmeyen bir müslüman,

Allah'ı da (sıfâtıyla) daha tanımaz ve âhireti bilmez.

Bir müslümanın imanı o kadar kuvvetli ve sarsılmaz hadsiz hüccetlere dayanıyor ki, inkârda hiçbir özür kalmıyor.

Âdeta akıl, kabulde mecbur oluyor.

Üçüncü Nokta:

Bir zaman "Elhamdülillah" dedim.

Onun hadsiz geniş manasına mukabil gelecek bir nimet aradım.

Birden bu cümle hatıra geldi:

"All praise be to God for belief in God, and for His unity, and necessary existence, and attributes, and Names, to the number of the manifestations of His Names from pre-eternity to post-eternity."

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَعَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَعَلَى
وَجُوبِ وُجُودِهِ وَعَلَى صِفَاتِهِ وَأَسْمَائِهِ حَمْدًا بَعْدَ
تَجَلِّيَاتِ أَسْمَائِهِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ

I looked and saw it was completely appropriate. As follows....

Ben de baktım; tam mutabıktır. Şöyle ki:.....

#50

The Tenth Topic

A Flower of Emirdag

[An extremely powerful reply to **objections** raised against **repetition** in the Qur'an.]

My Dear, Loyal Brothers!

Due to my wretched situation, this Topic is **confused** and **graceless**.

But I knew definitely that beneath the confused **wording** was a most valuable sort of **miraculousness**,

though unfortunately I was incapable of expressing it.

But however **dull** the wording, since it concerns the Qur'an,

it is both worship in the form of **reflection**, and the **shell** of a sacred, elevated, shining jewel.

The diamond in the hand should be looked at, not its torn clothes.

....

Also, I wrote it in one or two days during Ramadan while extremely ill, wretched, and without food, of necessity very **concisely** and briefly,

and including many truths and numerous proofs in a single sentence. Its deficiencies, then, should be overlooked!

As the Tenth Topic of the Fruits of Denizli Prison, it is a small, shining flower of Emirdag and of this month of Ramadan.

By explaining one instance of wisdom in the repetitions in the Qur'an, it dispels the poisonous, putrid illusions of the people of misguidance.

My True, Loyal Brothers!

While reading the Qur'an of Miraculous Exposition in Ramadan,

whichever of the thirty-three verses I came to that in the First Ray describe the allusions to the Risale-i Nur,

Onuncu Mes'ele

Emirdağı Çiçeği

[Kur'anda olan **tekrarata** gelen **itirazlara** karşı gayet kuvvetli bir cevabdır.]

Aziz sıddık kardeşlerim!

Gerçi bu mes'ele, perişan vaziyetimden **müşevveş** ve **letafetsiz** olmuş.

Fakat o müşevveş **ibare** altında çok kıymetli bir nevi **i'cazi** kat'î bildim.

Maatteessüf ifadeye muktedir olamadım.

Her ne kadar ibaresi **sönük** olsa da, Kur'ana ait olmak cihetiyle

hem ibadet-i **tefekkürîye**, hem kudsî, yüksek, parlak bir cevherin **sadefidir**.

Yırtık libasına değil, elindeki elmasa bakılsın.

Eğer münasib ise, "Onuncu Mes'ele" yapınız; değilse, sizin tebrik mektublarınıza mukabil bir mektub kabul ediniz.

Hem bunu gayet hasta ve perişan ve gıdasız, bir-iki gün Ramazanda, mecburiyetle gayet **mücmel** ve kısa

ve bir cümlede pek çok hakikatleri ve müteaddid hüccetleri dercederek yazdım. Kusura bakılmasın.

Denizli hapsinin meyvesine Onuncu Mes'ele olarak Emirdağı'nın ve bu Ramazan-ı Şerifin nurlu bir küçük çiçeğidir.

*Tekrarat-ı Kur'aniyenin bir hikmetini beyanla, ehl-i dalaletin **ufunetli** ve zehirli evhamlarını izale eder.*

Aziz sıddık kardeşlerim!

Ramazan-ı Şerifte Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı okurken

Risale-i Nur'a işaretleri Birinci Şua'da beyan olunan otuzüç âyetten hangisi gelse bakıyordum ki,

I saw that the page and story of the verse also look to the Risale-i Nur and its students

to some extent - in so far as they have a share in the story.

Particularly the Light Verses in Sura al-Nur, just as they point to the Risale-i Nur with ten fingers,

so the Darkness Verses following it point directly at those opposing it; these afford a further share.

Quite simply, I understood that this 'station' rises from particularity to universality

and that one part of that universality is the Risale-i Nur and its students.

Indeed, *in regard to the breadth, exaltedness, and comprehensiveness* that the Qur'an's address receives from firstly

the extensive station of the universal dominicality of [the Pre-Eternal Speaker](#),

and from the extensive station of the one addressed in the name of mankind, indeed of all beings,

o âyetin sahifesi ve yaprağı ve kıssası dahi Risale-i Nur'a ve şakirdlerine

kissadan hisse almak noktasında bir derece bakıyor.

Hususan Sure-i Nur'dan âyet-ün nur, on parmakla Risale-i Nur'a baktığı gibi,

arkasındaki âyet-i zulümat dahi muarızlarına tam bakıyor ve ziyade hisse veriyor.

Âdeta o makam, cüz'iyetten çıkıp külliyet kesbeder

ve bu asırda o küllînin tam bir ferdi Risale-i Nur ve şakirdleridir diye hissettim.

Evet Kur'anın hitabı, evvela

[Mütekellim-i Ezeli](#)'nin rububiyet-i âmmesinin geniş makamından,

hem nev'-i beşer, belki kâinat namına muhatab olan zâtın geniş makamından,

www.risaleglobal.com

and the most extensive station of all mankind's guidance in all the centuries,

and from the station of the most elevated **comprehensive** expositions of **the Divine laws** concerning the regulation of this world and the hereafter, and the heavens and the earth, and pre-eternity and post-eternity, and the dominicality of the Creator of the universe, and of all beings, this Address

displays such an elevated miraculousness and **comprehensiveness** that

both its apparent and simple level, *which flatters the simple minds of ordinary people*, the most numerous group the Qur'an addresses,

and its highest level, partakes of it.

Addressing every age and every class of people, in its stories and **historical narratives**, it does not recount one part or one lesson from them,

but points out elements of a **universal principle**, as though it was newly revealed.

Particularly its often repeated threats of "**the wrongdoers, the wrongdoers...**"

and its severe expositions of **calamities visited on the heavens and the earth**, the punishment for their wrongdoing

-through these and the retribution visited on the 'Ad and Thamud peoples and on Pharaoh it draws attention to the **unequaled** wrongs of this century,

and through the **salvation** of prophets like Abraham (PUH) and Moses (PUH) gives consolation to the oppressed believers.

Indeed, all past time and the departed ages and centuries, which in **the view of heedlessness and misguidance** form a fearsome place of non-existence and a grievous, ruined graveyard,

the Qur'an of Miraculous Exposition shows *to every century and class of people* in the form of living **instructive pages**, strange worlds, living and **endowed with spirits**,

and **existent** realms of the Sustainer which are connected with us.

With an elevated miraculousness, it sometimes conveys us to those times, and sometimes brings those times to us.

Infusing with life the universe, which in the view of misguidance

is lifeless, wretched, dead, and a limitless wasteland

hem umum nev'-i benî-âdemın bütün asırlarda irşadlarının gayet vüs'atlı makamından,

hem dünya ve âhiretin ve arz ve semavatın ve ezel ve ebedin ve Hâlık-ı Kâinat'ın rububiyetine ve bütün mahlukatın tedbirine dair **kavanin-i İlahiyenin** gayet yüksek ve **ihatalı** beyanatının geniş makamından aldığı **vüs'at ve ulviyet ve ihata cihetiyle** o hitab,

öyle bir yüksek i'caz ve **şümül** gösterir ki;

ders-i Kur'anın muhatablarından en kesretli taife olan **tabaka-i avamın** basit fehimlerini okşayan zahirî ve basit mertebesi dahi

en ulvî tabakayı da tam hissedar eder.

Güya kıssadan yalnız bir hisse ve bir **hikâye-i tarihiye**den bir ibret değil,

belki bir **küllî düstur**un efradı olarak her asra ve her tabakaya hitab ederek taze nâzil oluyor

ve bilhâssa çok tekrarla **الظَّالِمِينَ الظَّالِمِينَ** deyip

tehdidleri ve zulümlerinin cezası olan **musibet-i semaviye ve arziye**yi şiddetle beyanı,

bu asrın **emsalsiz** zulümlerine Kavm-i Âd ve Semud ve Firavun'un başlarına gelen azablar ile baktırıyor

ve mazlum ehl-i imana İbrahim (A.S.) ve Musa (A.S.) gibi enbiyanın **necat**larıyla teselli veriyor.

Evet **nazar-ı gaflet ve dalalette**, vahşetli ve dehşetli bir ademistan ve elîm ve mahvolmuş bir mezaristan olan bütün geçmiş zaman ve ölmüş karnlar ve asırlar;

canlı birer **sahife-i ibret** ve baştan başa **ruhlu**, hayatdar bir acib âlem

ve **mevcud** ve bizimle münasebetdar bir memleket-i Rabbaniye suretinde

sinema perdeleri gibi, kâh bizi o zamanlara, kâh o zamanları yanımıza getirerek

her asra ve her tabakaya gösterip **yüksek bir i'caz ile** ders veren **Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan** aynı i'cazla, nazar-ı dalalette

camid, perişan, ölü, hadsiz bir vahşetgâh olan

revolving amid **separation** and **decease**, with the same **miraculousness** this same **Qur'an of Mighty Stature**

raises to life those dead beings, makes them converse with one another as officials charged with duties

and hasten to the assistance of one another;

it instructs mankind, the jinn, and the angels in true, luminous, and pleasurable wisdom.

For sure, then, **it acquires sacred distinctions**, like there being ten merits in each of its letters, and sometimes a hundred, a thousand, or thousands of merits;

and if all men and jinn were to gather together, their being unable to produce the like of it;

and its speaking completely appropriately with all mankind and all beings;

and its all the time being inscribed with eagerness in the hearts of millions of hafizes;

and its not causing weariness through its frequent and numerous repetitions;

and despite its many obscure passages and sentences,

its being settled perfectly in the delicate and simple heads of children;

and its being agreeable like Zamzam water in the ears of the sick, the dying, and those distressed by a few words;

and its gaining for its **students** happiness in this world and the next.

#52

Its smoothness of style, which, observing exactly its interpreter's being unlettered,

allows for no bombast, **artificiality**, or affectedness,

and its descending directly from the heavens, demonstrate a fine miraculousness.

So too **it shows a fine miraculousness** in the grace and guidance of flattering the simple minds of ordinary people, the most numerous of the classes of men, **through the condescension in its expression**,

and mostly opening the clearest and most evident pages like the heavens and earth,

and teaching the wondrous miracles of power and meaningful lines of wisdom beneath those **commonplace things**.

By making known that it is also a book of prayer and summons, of invocation and Divine unity, **which require repetition**,

ve **fırak** ve **zevalde** yuvarlanan bu kâinatı bir kitab-ı Samedanî, bir şehri-i Rahmânî, bir meşher-i sun'-i Rabbanî olarak

o camdatı canlandırarak, birer vazifedar suretinde birbiriyle konuşturup

ve birbirinin imdadına koşturup

nev'-i beşere ve cinn ve meleğe hakikî ve nurlu ve zevkli hikmet dersleri veren bu **Kur'an-ı Azîmüşşan**

elbette her harfinde on ve yüz ve bazan bin ve binler sevab bulunması

ve bütün cinn ve ins toplansa onun mislini getirememesi

ve bütün benî-âdemle ve kâinatla tam yerinde konuşması

ve her zaman milyonlar hâfızların kalblerinde zevkle yazılması

ve çok tekrarlar ve kesretli tekrarlarıyla usandırmaması

ve çok iltibas yerleri ve cümleleriyle beraber

çocukların nazik ve basit kafalarında mükemmel yerleşmesi

ve hastaların ve az sözden müteessir olan ve sekeratta olanların kulağında mâ-i zemzem misillü hoş gelmesi gibi **kudsî imtiyazları kazanır**

ve iki cihanın saadetlerini kendi **şakirdlerine** kazandırır.

Ve tercümanının ümmiyet mertebesini tam riayet etmek sırrıyla

hiçbir tekellüf ve hiçbir **tasannu** ve hiçbir gösterişe meydan vermeden

selaset-i fitriyesini ve doğrudan doğruya semadan gelmesini

ve en kesretli olan tabaka-i avamın basit fehimlerini **tenezzülât-ı kelâmiye ile** okşamak hikmetiyle

en ziyade sema ve arz gibi en zahir ve bedihî sahifeleri açıp

o **âdiyat** altındaki hârikulâde mu'cizat-ı kudretini ve manidar sutur-u hikmetini ders vermeye lütf-u irşadda **güzel bir i'caz gösterir**.

Tekrarı iktiza eden dua ve davet, zikir ve tevhid kitabı dahi olduğunu bildirmek sırrıyla

it demonstrates a sort of miraculousness through **making understood** in a single sentence and a single story through its agreeable repetitions numerous different meanings

to numerous different classes of people.

Similarly, by making known that the most minor and unimportant things in ordinary, commonplace events

are within its compassionate view and the sphere of its will and regulation,

it demonstrates a sort of miraculousness in attaching importance to even the minor events involving the Companions of the Prophet in the **establishment of Islam** and **codification of the Shari'a**,

and both in those events being universal principles, and, in the establishment of Islam and the Shari'a, which are general, their producing most important fruits, **as though they had been seeds**.

With regard to repetition being necessary due to the repetition of need,

the repetition of certain verses which, as answers to numerous questions repeated over a period of twenty years,

instructs numerous different levels of people is not a fault, indeed, to repeat **certain sentences so powerful they produce thousands of results** and **a number of verses resulting from countless evidences**, which describe an infinite, awesome, all-embracing revolution that,

by destroying utterly the vast universe and changing its shape at Doomsday,

will remove the world and found the mighty hereafter in its place,

and will prove that all particulars and universals from atoms to the stars are in the hand and under the **disposal** of a single Being,

and will show *the Divine wrath* and *dominical anger* -on account of the result of the universe's creation- at mankind's wrongdoing, which brings to anger the earth and the heavens and the elements,

to repeat such verses is not a fault,

but most powerful miraculousness, and most elevated eloquence;

an eloquence and **lucid style** *corresponding exactly to the requirements of the subject*.

güzel, tatlı tekrarıyla birtek cümlede ve birtek kıssada ayrı ayrı çok manaları,

ayrı ayrı muhatap tabakalarına **tefhim etmekte**

ve cüz'î ve âdi bir hâdisede en cüz'î ve ehemmiyetsiz şeyler dahi

nazar-ı merhametinde ve daire-i tedbir ve iradesinde bulunmasını bildirmek sırrıyla

tesis-i İslâmiyette ve **tedvin-i Şeriatta** sahabelerin cüz'î hâdiselerini dahi nazar-ı ehemmiyete almasında;

hem küllî düsturların bulunması, hem umumî olan İslâmiyetin ve şeriatin tesisinde o cüz'î hâdiseler, **çekirdekler hükmünde** çok ehemmiyetli meyveleri verdikleri cihetinde de **bir nevi i'cazını gösterir**.

Evet ihtiyacın tekerrürüyle, tekrarın lüzumu haysiyetiyle,

yirmi sene zarfında pek çok mükerrer suallere cevap olarak

ayrı ayrı çok tabakalara ders veren

ve koca kâinatı parça parça edip kıyamette şeklini değiştirerek

dünyayı kaldırıp onun yerine azametli âhireti kuracak

ve zerrattan yıldızlara kadar bütün cüz'iyat ve külliyatı, tek bir zâtın elinde ve **tasarrufunda** bulunduğunu isbat edecek

ve kâinatı ve arz ve semavatı ve anasını kızdıran ve hiddete getiren nev'-i beşerin zulümlerine, kâinatın netice-i hilkatı hesabına **gazab-ı İlahî** ve **hiddet-i Rabbaniyeyi** gösterecek

hadsiz hârika ve nihayetsiz dehşetli ve geniş bir inkılabın tesisinde **binler netice kuvvetinde bazı cümleleri** ve **hadsiz delillerin neticesi olan bir kısım âyetleri** tekrar etmek; değil bir kusur,

belki gayet kuvvetli bir i'caz ve gayet yüksek bir belâgat

ve **mukteza-yı hale gayet mutabık** bir cezalettir ve **fesahattir**.

For example, as is explained in the Fourteenth Flash of the Risale-i Nur, the sentence, **In the Name of God, the Merciful, the Compassionate**, which constitutes a single verse and is repeated one hundred and fourteen times in the Qur'an,

is a truth which binds **the Divine Throne** and **the earth**, and illuminates the cosmos,

and for which everyone is in need all the time;

if it was repeated millions of times, there would still be need for it.

There is need and **longing** for it, not only every day like bread, but every moment like air and light.

And, for example, the verse,

And verily your Sustainer is Exalted in Might, Most Compassionate, (Qur'an, 26:9)

which is repeated eight times in **Sura Ta. Sin. Mim.**

Repeating on account of **the result of the universe's creation** and in the name of **universal dominicality**, the **salvation** of the prophets whose stories are told in the sura, and the punishments of their peoples,

in order to teach that that **dominical dignity** requires the torments of those wrongdoing peoples while **Divine compassion** requires the prophets' salvation,

is a **concise, miraculous**, and elevated miraculousness, for which, if repeated thousands of times, there would still be need and longing.

And, for example, the verse,

Then which of the favours of your Sustainer will you deny?, (Qur'an, 55:13)

which is repeated in Sura al-Rahman,

and the verse,

Woe that Day to the rejecters of truth!, (Qur'an 77:15)

in Sura al-Mursalat

shout out **threateningly** to mankind and the jinn **across the centuries and the heavens and the earth**, **the unbelief, ingratitude, and wrongdoing** of those who bring the universe and the heavens and earth to anger,

spoil the results of the world's creation,

and deny and respond slightly to the majesty of Divine rule, and violate the rights of all creatures.

If a general lesson thus concerned with thousands of truths and of the strength of thousands of matters

Meselâ: Birtek âyet iken yüz ondört defa tekerrür eden "**Bismillahirrahmanirrahîm**" cümlesi, Risale-i Nur'un Ondördüncü Lem'asında beyan edildiği gibi;

arşı ferşle bağlayan ve kâinatı ışıklandırır

ve her dakika herkes ona muhtaç olan öyle bir hakikattir ki,

milyonlar defa tekrar edilse yine ihtiyaç var.

Değil yalnız ekmek gibi her gün, belki hava ve ziya gibi her dakika ona ihtiyaç ve **iştiyak** vardır.

Hem meselâ: **Sure-i طسم** de sekiz defa tekrar edilen şu

إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

âyeti,

o surede hikâye edilen peygamberlerin **necatlarını** ve kavimlerinin azablarını, **kâinatın netice-i hilkatini** hesabına ve **rububiyet-i âmmenin** namına o binler hakikat kuvvetinde olan âyeti tekrar ederek,

izzet-i Rabbanîye o zalim kavimlerin azabını ve **rahîmiyet-i İlahîye** dahi enbiyanın necatlarını iktiza ettiğini ders vermek için

binler defa tekrar olsa yine ihtiyaç ve iştiyak var ve **i'cazlı** ve **îcazlı** bir ulvî belâgattir.

Hem meselâ: Sure-i Rahman'da tekrar edilen

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

âyeti ile

Sure-i Mürselât'ta

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

âyeti,

cinn ve nev'-i beşerin, kâinatı kızdıran ve arz ve semavatı hiddete getiren

ve hilkat-i âlemin neticelerini bozan

ve haşmet-i saltanat-ı İlahîyeye karşı inkâr ve istihfafla mukabele eden **küfür ve küfranlarını ve zulümlerini** ve bütün mahlukatın hukuklarına tecavüzlerini **asırlara ve arz ve semavata tehdidkârane** haykıran bu iki âyet,

böyle binler hakikatlarla alâkadar ve binler mes'ele kuvvetinde olan bir ders-i umumîde

is repeated thousands of times, there would still be need for it

and its **awe-inspiring** conciseness and **beautiful**, miraculous eloquence.

#54

And, for example, the repetition of the phrase,

Glory be unto You! There is no god but You: Mercy! Mercy! Save us, deliver us, preserve us, from Hell-fire!

in the supplication of the Prophet (PBUH) called **Jawshan al-Kabir**, which is a true and authentic supplication of the Qur'an and a sort of summary proceeding from it.

It contains the greatest truth and the most important of the three supreme duties of creatures in the face of dominicality, **the glorification and praise of God** and **declaring Him to be All-Holy**,

and **the most awesome question** facing man, his being saved from **eternal misery**,

and worship, the most necessary result of human impotence.

So if it is repeated thousands of times, it is still few.

Thus, repetition in the Qur'an looks to principles like these.

Sometimes on one page, even, with regard to **the requirements of the position** and **the need for explanation** and the demands of eloquence,

it expresses the truth of Divine unity perhaps twenty times, **explicitly and by implication**.

It does not cause boredom, but affords it a power, and eagerness.

It has been explained in the Risale-i Nur with proofs how appropriate, fitting,

and **acceptable in the eyes of rhetoric** are the repetitions in the Qur'an.

The wisdom and meaning of the Meccan and Medinan Suras in the Qur'an of Miraculous Exposition

being different in regard to eloquence, miraculousness, and **detail** and **brevity** is as follows:

In Mecca, the first line of those it was addressing and those opposed to it

were the idolators of the Quraysh and **untaught** tribesmen,

so a powerful and elevated rhetorical style was necessary, and a miraculous, **convincing**, **persuasive conciseness**.

And in order to establish it, repetition was required.

binler defa tekrar edilse yine lüzum var

ve **celalli** bir i'caz ve **cemalli** bir îcaz-ı belâgatır.

Hem meselâ: **Kur'anın hakikî ve tam bir nevi münacatı ve Kur'andan çıkan bir çeşit hülâsası olan Cevşen-ül Kebir** namındaki münacat-ı Peygamberîde yüz defa

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا وَ
أَجْرُنَا وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ

cümlesinin tekrarında

tevhid gibi kâinatça en büyük hakikat ve **tesbih** ve **takdis** gibi, mahlukatın rububiyete karşı üç muazzam vazifesinden en ehemmiyetli vazifesi

ve **şekavet-i ebediye**den kurtulmak gibi nev'-i insanın **en dehşetli mes'elesi**

ve ubudiyet ve acz-i beşerînin en lüzumlu neticesi bulunması cihetiyle

binler defa tekrar edilse yine azdır.

İşte tekrar-ı Kur'aniye bu gibi metin esaslara bakıyor.

Hattâ bazan bir sahifede **iktiza-yı makam** ve **ihtiyac-ı ifham** ve belâgat-ı beyan cihetiyle

yirmi defa **sarihan ve zımnen** tevhid hakikatını ifade eder.

Değil usanç, belki kuvvet ve şevk ve halavet verir.

Risale-i Nur'da, tekrar-ı Kur'aniye ne kadar yerinde ve münasib

ve **belâgatça makbul** olduğu hüccetleriyle beyan edilmiş.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Mekkiye sureleriyle Medeniye sureleri

belâgat noktasında ve i'caz cihetinde ve **tafsil** ve **icmal** vechinde birbirinden ayrı olmasının sırr-ı hikmeti şudur ki:

Mekke'de birinci safta muhatab ve muarızları,

Kureyş müşrikleri ve **ümmileri** olduğundan

belâgatça kuvvetli bir üslûb-u âlî ve îcazlı, **mukni'**, **kanaat verici** bir **icmal**

ve tesbit için tekrar lâzım geldiğinden

Thus, in most of the Meccan suras, repeating and expressing the pillars of belief and degrees in the affirmation of Divine unity

with a most powerful, elevated, and miraculous conciseness,

it proved so powerfully the first creation and the Resurrection, God and the hereafter,

not only in a single page, verse, sentence or word, but sometimes in a letter,

through grammatical devices like altering the positions of the words or sentences, making a word indefinite, and omissions and inclusions,

that the geniuses and leaders of the science of rhetoric met it with wonder.

The Risale-i Nur, and the Twenty-Fifth Word and its Addenda in particular, which prove in summary forty aspects of the Qur'an's miraculousness,

and the Qur'anic commentary, Isharat al-I'jaz, from the Arabic Risale-i Nur, which in wondrous fashion proves the aspect of the Qur'an's miraculousness in its word-order,

have demonstrated in fact that in the Meccan suras and verses are the highest styles of eloquence and the most elevated, concise miraculousness.

#55

As for the Medinan suras and verses, since the first line of those they were addressing and who opposed them

were the People of the Book, the Jews and Christians who affirmed God's existence,

what was required by eloquence and guidance

and for the discussion to correspond to the situation,

was not explanation of the high principles of religion and pillars of belief in a simple, clear, and detailed style,

but the explanation of particular matters in the Shari'a and its injunctions, which were the cause of dispute,

and the origins and causes of secondary matters and general laws.

Thus, in the Medinan suras and verses, through explanations in a detailed, clear, simple style,

in the matchless manner of exposition peculiar to the Qur'an,

it mostly mentions within those particular secondary matters,

a powerful and elevated summary - a conclusion and proof,

ekseriyetçe Mekkî sureleri erkân-ı imaniyeyi ve tevhidin mertebelerini

gayet kuvvetli ve yüksek ve i'cazlı bir îcaz ile ifade ve tekrar ederek

mebde' ve meadi, Allah'ı ve âhireti,

değil yalnız bir sahifede, bir âyette, bir cümlede, bir kelimede; belki bazan bir harfte

ve takdim - te'hir, tarif - tenkir ve hazf - zikir gibi heyetlerde öyle kuvvetli isbat eder ki,

ilm-i belâgatın dâhî imamları hayretle karşılamışlar.

Risale-i Nur ve bilhâssa Kur'anın kırk vech-i i'cazını icmalen isbat eden Yirmibeşinci Söz, zeyilleriyle beraber

ve nazımdaki vech-i i'cazı hârîka bir tarzda beyan ve isbat eden Arabî Risale-i Nur'dan "İşarat-ül İ'caz" tefsiri

bilfiil göstermişler ki, Mekkî sure ve âyetlerde en âlî bir üslûb-u belâgat ve en yüksek bir i'caz-ı îcazî vardır.

Amma Medine sure ve âyetlerinin birinci safta muhatab ve muarızları ise,

Allah'ı tasdik eden Yahudi ve Nasara gibi ehl-i kitab olduğundan

mukteza-yı belâgat ve irşad

ve mutabık-ı makam ve halin lüzumundan,

sade ve vazîh ve tafsilli bir üslûbla ehl-i kitaba karşı dinin yüksek usûlünü ve imanın rükünlerini değil,

belki medar-ı ihtilaf olan şeriâtın ve ahkâmın

ve teferruatın ve küllî kanunların menşe'leri ve sebepleri olan cüz'iyatın beyanı lâzım geldiğinden,

o sure ve âyetlerde ekseriyetçe tafsil ve izah ve sade üslûbla beyanat içinde

Kur'ana mahsus emsalsiz bir tarz-ı beyanla,

birden o cüz'î teferruat hâdisesi içinde

yüksek, kuvvetli bir fezleke, bir hâtime, bir hüccet

a sentence related to Divine unity, belief, or the hereafter which makes the **particular** matter of the Shari'a **universal** and **ensures** that it conforms to belief in God.

It illuminates the passage, and elevates it.

The Risale-i Nur has proved the qualities and fine points and elevated eloquence in the summaries and conclusions, **which express Divine unity and the hereafter**, and come mostly at the end of verses, like:

Indeed, God is powerful over all things .(Qur'an, 2:20)
**Verily God has knowledge of all things .(Qur'an, 29:62)*
**And He is the Mighty, the Wise .(Qur'an, 30:27) *And He is Exalted in Might, Most Compassionate .(Qur'an, 30:5)*

Explaining in the Second Beam of the Second Light of the Twenty-Fifth Word,

ten out of the many fine points of those summaries and conclusions,

it has proved to the **obstinate** that they contain a **supreme miracle**.

Yes, in expounding those **secondary matters of the Shari'a** and **laws of social life**,

the Qur'an at once raises the views of those it addresses to elevated, universal points,

and transforming a simple style into an **elevated** one

and instruction in the Shari'a to instruction in Divine unity,

it shows it is both a book of law and commands and wisdom,

and a book of the **tenets of faith** and belief, and of invocation and reflection and summons.

And through teaching many of the **aims** of Qur'anic guidance in every passage,

it displays a brilliant and miraculous eloquence different to that of the Meccan suras.

Sometimes in two words, for example, in **Sustainer of All the Worlds** and **Your Sustainer**,

through the phrase, **Your Sustainer**, it expresses **Divine oneness**,

and through, **Sustainer of All the Worlds**, **Divine unity**.

It expresses the Divine oneness within Divine unity.

In a single sentence even it sees and situates a particle in the **pupil** of an eye,

and with the same verse, the same **hammer**, it situates the sun in the sky, making it an eye to the sky.

ve o **cüz'î** hâdise-i şer'iyeyi küllîleştirir ve imtisalini iman-billah ile **temin** eden bir cümle-i tevhidiye ve esmaiye ve uhreviyeyi zikreder.

O makamı nurlandırır, ulvîleştirir, küllîleştirir.

Risale-i Nur, **âyetlerin âhirlerinde ekseriyetle gelen**

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

gibi **tevhidi veya âhireti ifade eden** fezlekeler ve hâtimelerde ne kadar yüksek bir belâgat ve meziyetler ve cezaletler ve nükteler bulunduğunu

Yirmibeşinci Söz'ün İkinci Şu'lesinin İkinci Nurunda

o fezleke ve hâtimelerin pekçok nüktelerinden ve meziyetlerinden on tanesini beyan ederek,

o hülâsalarda bir **mu'cize-i kübra** bulunduğunu **muannid**lere de isbat etmiş.

Evet Kur'an, o **teferruat-ı şer'iyeye** ve **kavanin-i içtimaiyenin** beyanı içinde

birden muhatabın nazarını en yüksek ve küllî noktalara kaldırıp,

sade üslûbu bir **ulvî** üslûba

ve şeriat dersinden tevhid dersine çevirerek

Kur'anı, hem bir kitab-ı şeriat ve ahkâm ve hikmet,

hem bir kitab-ı **akide** ve iman ve zikir ve fikir ve dua ve davet olduğunu gösterip

her makamda çok **makasid**-i irşadiye ve Kur'anîyeyi ders vermesiyle

Mekkiye âyetlerin tarz-ı belâgatlarından ayrı ve parlak mu'cizane bir cezalet izhar eder.

Bazan iki kelimedede meselâ **رَبُّ الْعَالَمِينَ** ve **رَبُّكَ** de,

رَبُّكَ tabiriyle **ehadiyeti**

ve **رَبُّ الْعَالَمِينَ** ile **vâhidiyeti** bildirir.

Ehadiyet içinde vâhidiyeti ifade eder.

Hattâ bir cümlede; bir zerreyi bir **gözbebeğinde** gördüğü ve yerleştirdiği gibi,

Güneş'i dahi aynı âyetle, aynı **çekile** göğün gözbebeğinde yerleştirir ve göğe bir göz yapar.

For example, after the verse,

Who created the heavens and the earth,

following the verse,

He merges the night into the day, and He merges the day into the night,

it says:

And He has full knowledge of all that is in [men's] hearts .33

It says: "Within the vast majesty of the creation of the earth and the skies, He knows and regulates the thoughts of the heart."

Through an exposition of this sort,

it transforms that simple, **unlettered level** and particular discussion which takes into account **the minds of ordinary people**,

into an elevated, **attractive**, and general **conversation** for the purpose of guidance.

A Question: Sometimes an important truth is not apparent to a **superficial** view,

and in some positions *the connection is not known*

when a **concise phrase expounding Divine unity** or a universal principle is drawn out from a **minor, ordinary** matter,

and it is imagined to be a fault.

For example, to mention the extremely elevated principle:

And over all endued with knowledge, One Knowing..

when Joseph (Peace be upon him) seized his brother through **subterfuge**,

does not appear to be in keeping with eloquence. What is its meaning and purpose?"

The Answer: In most of the long and middle-length suras, which are each small Qur'ans,

and in many pages and passages, not only two or three aims are followed,

for by its nature the Qur'an comprises many books and teachings, such as being a book of **invocation**, belief, and **reflection**,

and a book of law, wisdom, and **guidance**.

Meselâ:

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

âyetinden sonra

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

âyetinin akabinde

وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

der.

"Zemin ve göklerin haşmet-i hilkatinde kalbin dahi hatıratını bilir, idare eder." der,

tarzında bir beyanat cihetiyle

o sade ve **ümîyet mertebesini** ve **avamın fehmini** nazara alan o basit ve cüz'î muhavere,

o tarz ile ulvî ve **cazibedar** ve umumî ve irşadkâr bir **mükâlemeye** döner.

Ehemiyyetli Bir Soru: "Bazan bir hakikat, **sathî** nazarlara görünmediğinden

ve bazı makamlarda **cüz'î** ve **âdi** bir hâdiseden

yüksek bir **fezleke-i tevhidi** veya küllî bir düsturu beyan etmekte

münasebet bilinmediğinden, bir kusur tevehhüm edilir.

Meselâ: "Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm, kardeşini bir **hile** ile alması" içinde

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

diye gayet yüksek bir düsturun zikri,

belâgatça münasebeti görünmüyor. Bunun sırrı ve hikmeti nedir?"

Elcevab: Herbiri birer küçük Kur'an olan ekser uzun sure ve mutavassıtlarda

ve çok sahife ve makamlarda yalnız iki-üç maksad değil,

belki Kur'an mahiyeti, hem bir kitab-ı **zikir** ve iman ve **fikir**,

hem bir kitab-ı şariat ve hikmet ve **irşad** gibi, çok kitabları ve ayrı ayrı dersleri tazammun ederek

Thus, since it describes **the majestic manifestations** of Divine dominicality and its **encompassing** all things, as a sort of **recitation** of the mighty book of the universe, it follows many aims in every discussion and sometimes on a single page.

While instructing in **knowledge of God**, the degrees in Divine unity, and the truths of belief, with an apparently weak connection it opens another subject of instruction in the following passage,

joining powerful connections to the weak one.

It corresponds perfectly to the discussion and raises the level of eloquence.

#57

A Second Question: "What is the wisdom in and purpose of the Qur'an proving and drawing attention to the hereafter, Divine unity,

and man's reward and punishment thousands of times, **explicitly, implicitly, and allusively**,

and teaching them in every sura, on every page, and in every discussion?"

The Answer: In order to teach concerning the most momentous matters in **the sphere of contingency**, and the revolutions in **the universe's history**,

and the most important, most significant, most awesome matters related to man's duties, which -since he has undertaken **the supreme trust** and **vicegerency of the earth**- will lead to either his **perdition** or everlasting happiness,

and in order to **remove** his countless doubts

and to smash his violent denials and obduracy,

indeed, to make man confirm those awesome revolutions

and submit to those **most necessary** essential matters which are as great as the revolutions,

if the Qur'an draws his attention to them thousands, or even millions of times,

it is not **excessive**, for those discussions in the Qur'an are read millions of times,

and they do not cause boredom, nor does the need cease.

For example, since the verse,

For those who believe and do righteous deeds are gardens beneath which rivers flow; they will dwell there forever, (Qur'an, 5:85, etc)

announces the good news of eternal happiness,

rububiyet-i İlahiyenin her şeye **ihatasını** ve **haşmetli tecelliyatını** ifade etmek cihetiyle,

kâinat kitab-ı kebirinin bir nevi **kıraatı** olan Kur'an, elbette her makamda, hattâ bazan bir sahifede çok maksadları takiben

marifetullahtan ve tevhidin mertebelerinden ve iman hakikatlarından ders verdiği haysiyetiyle,

öbür makamda, meselâ zahirce zaîf bir münasebetle, başka bir ders açar

ve o zaîf münasebete çok kuvvetli münasebetler **iltihak** ederler.

O makama gayet mutabık olur, mertebe-i belâgatı yükselenir.

İkinci Bir Soru: "Kur'anda **sarihan ve zimnen ve işareten**, âhîret ve tevhidi

ve beşerin mükâfat ve mücazatını binler defa isbat edip nazara vermenin

ve her surede, her sahifede, her makamda ders vermenin hikmeti nedir?"

Elcevab: **Daire-i imkân**da ve **kâinatın sergüzeştine** ait inkılablarda

ve **emanet-i kübrayı** ve **hilafet-i arziyeyi** omuzuna alan nev'-i beşerin **şekavet** ve saadet-i ebediyeye medar olan vazifesine dair en ehemmiyetli, en büyük, en dehşetli mes'elelerinden en azametlilerini ders vermek

ve hadsiz şübheleri **izale** etmek

ve gayet şiddetli inkârları ve inadları kırmak cihetinde

elbette o dehşetli inkılabları tasdik ettirmek

ve o inkılablar azametinde büyük ve beşere **en elzem** ve en zarurî mes'eleleri teslim ettirmek için

Kur'an, binler defa değil, belki milyonlar defa onlara baktırsa

yine **israf** değil ki, milyonlar kerre tekrar ile o bahisler Kur'anda okunur,

usanç vermez, ihtiyaç kesilmez.

Meselâ:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

âyetinin gösterdiği müjde-i saadet-i ebediye hakikatı,

and "saves from the eternal extinction of death, which every moment shows itself to wretched man,

both himself, and his world, and all those he loves,

and gains for them an everlasting sovereignty,"

if it is repeated thousands of millions of times and given the importance of the universe,

it still is not excessive and does not lose its value.

Thus, in teaching innumerable, invaluable matters of this sort,

and endeavouring to persuade, convince, and prove the occurrence of the awesome revolutions **which will destroy the present form of the universe and transform it as though it was a house,**

the Qur'an of Miraculous Exposition certainly draws attention to these matters thousands of times **explicitly, implicitly, and allusively,**

and this is not excessive, but renews **the bounty** which is like an essential need, the same as **the essential needs** of bread, medicine, air, and light are renewed.

#58

And, for example, *as is proved decisively in the Risale-i Nur*, the wisdom in the Qur'an repeating severely, angrily, and forcefully, threatening verses like,

*For wrongdoers there is a grievous penalty .(Qur'an, 14:22) *But for those who reject [God] - for them will be the Fire of Hell .(Qur'an, 35:36)*

is that man's unbelief is such a transgression against the rights of the universe and most creatures that

it makes the heavens and earth angry

and brings the elements to anger

so that they deal blows on those wrongdoers with tempest and storm.

According to **the clear statement** of the verses,

*And when they are cast therein, they will hear the [terrible] drawing-in of its breath as it blazes forth * Almost bursting with fury, 38*

Hell so rages at those **iniquitous** deniers that

it almost disintegrates with fury.

Thus, *through the wisdom of showing*, not from the point of view of man's smallness and insignificance **before such a general crime and boundless aggression,**

bîçare beşere her dakika kendini gösteren hakikat-ı mevtin

hem insanı, hem dünyasını, hem bütün ahbabını i'dam-ı ebedîsinden kurtarıp

ebedî bir saltanatı kazandırdığından,

milyarlar defa tekrar edilse ve kâinat kadar ehemmiyet verilse

yine israf olmaz, kıymetten düşmez.

İşte bu çeşit hadsiz kıymetdar mes'eleleri ders veren

ve **kâinatı bir hane gibi değiştiren ve şeklini bozan** dehşetli inkılabları tesis etmekte iknaa ve inandırmaya ve isbata çalışın

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan elbette **sarihan** ve **zimmen** ve **işareten** binler defa o mes'elelere nazar-ı dikkati celbetmek;

değil israf, belki ekmeğe, ilâç, hava, ziya gibi birer **hacet-i zaruriye** hükmünde **ihsan**ını tazelerdir.

Hem meselâ:

الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ve إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ

gibi tehdid âyetlerini Kur'an gayet şiddetle ve hiddetle ve gayet kuvvet ve tekrarlarla zikretmesinin hikmeti ise; -*Risale-i Nur'da kat'î isbat edildiği gibi*-

beşerin küfrü, kâinatın ve ekser mahlukatın hukukuna öyle bir tecavüzdür ki,

semavatı ve arzı kızdırıyor

ve anasını hiddete getirip

tufanlar ile o zalimleri tokatlıyor.

Ve

إِذَا الْقُوفَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْعَيْظِ

âyetinin **sarahatıyla**

o **zalim** münkirlere Cehennem öyle öfkeleniyor ki,

hiddetinden parçalanmak derecesine geliyor.

İşte **böyle bir cinayet-i âmmeye ve hadsiz bir tecavüze karşı** beşerin küçüklük ve ehemmiyetsizliği noktasına değil,

but the importance of the rights of the Monarch of Universe's subjects before the greatness of the wrongful crime

and the awesomeness of the unjust aggression,

and the boundless ugliness in the unbelief and iniquity of those deniers -in accordance with the wisdom of showing this,

if repeating in His decree most wrathfully and severely the crime and its punishment,

thousands, millions, or even thousands of millions of times,

it still would not be excessive and a fault,

because for a thousand years thousands of millions of people

have read such verses every day, not with boredom, but with total eagerness and need.

Indeed, every day, all the time, for everyone, one world disappears

and the door of a new world is opened to them.

Through repeating **There is no god but God** a thousand times out of need and with longing in order to illuminate each of those transitory worlds,

it makes **There is no god but God** a lamp for each of those changing veils.

In the same way, *in accordance with the wisdom* of appreciating through reading the Qur'an the penalties of those crimes and the severe threats of *the Pre-Eternal Monarch*, which smash their obduracy, and of working to be saved from *the rebellion of the soul*, so as not to **obscure in darkness those multiple, fleeting veils and renewed travelling universes**,

and not to make ugly their images which are reflected in the mirrors of their lives,

and not to turn against them those guest views which may testify in favour of them,

the Qur'an repeats them in truly meaningful fashion.

Even Satan would shudder at imagining to be out of place these so powerful, severe, and repeated threats of the Qur'an.

It shows that the torments of Hell are pure justice for the deniers who do not heed them.

belki zalimane cinayetinin azametine

ve kâfirane tecavüzünün dehşetine karşı Sultan-ı Kâinat kendi raiyetinin hukuklarının ehemmiyetini

ve o münkirlerin küfür ve zulmündeki nihayetsiz çirkinliğini göstermek hikmetiyle

fermanında gayet hiddet ve şiddetle o cinayeti ve cezasını

değil bin defa, belki milyonlar ve milyarlar ile tekrar etse,

yine israf ve kusur değil ki,

bin seneden beri yüzer milyon insanlar

hergün usanmadan kemal-i iştiaqla ve ihtiyaçla okurlar.

Evet hergün, her zaman, herkes için bir âlem gider,

taze bir âlemin kapısı kendine açılmasından,

o geçici herbir âlemini nurlandırmak için ihtiyaç ve iştiaqla "**Lâ ilahe illallah**" cümlesini binler defa tekrar ile

o değişen perdelere ve âlemlere herbirisine bir "**Lâ ilahe illallah**"ı lâmba yaptığı gibi,

öyle de: **O kesretli, geçici perdeleri ve tazelenen seyyar kâinatları karanlıklandırmamak**

ve âyine-i hayatında in'ikas eden suretlerini çirkinleştirmemek

ve lehinde şahid olabilen o misafir vaziyetleri aleyhine çevirmemek için,

o cinayetlerin cezalarını ve *Padişah-ı Ezelî'nin* şiddetli ve inadları kıran tehditlerini, her vakit Kur'anı okumakla tahattur edip, *nefsin tuğyanı*ndan kurtulmaya çalışmak *hikmetiyle*, Kur'an gayet mu'cizane tekrar eder

ve bu derece kuvvet ve şiddet ve tekrarlarla tehdidat-ı Kur'aniye hakikatsiz tevehhüm etmekten, şeytan bile kaçır.

Ve onları dinlemeyen münkirlere Cehennem azabı ayn-ı adalettir, diye gösterir.

And, for example, in repeating many times the stories of Moses (Peace be upon him), which contain many instances of wisdom and benefits, like the story of his Staff, and of the other prophets (Peace be upon them),

it demonstrates that the prophethoods of all the other prophets are a proof of the veracity of the messengership of Muhammad (PBUH),

and that one who does not deny all of them cannot in truth deny his messengership.

For this purpose, and since everyone does not always have the time or capability to read the whole Qur'an,

it repeats those stories in the same way as the important pillars of belief, in order to make all the long and **middle-length** suras each like a small Qur'an.

To repeat them then is not excessive, it is required by eloquence,

and teaches that the question of Muhammad (PBUH) is the greatest question of mankind

and the most important matter of the universe.

It has been demonstrated decisively in the Risale-i Nur with many proofs and indications that through giving the highest position to the person of Muhammad in the Qur'an

and including him in four pillars of belief and holding **Muhammad is the Messenger of God** equal to the pillar of **There is no god but God,**

that the messengership of Muhammad (PBUH) is the greatest truth in the universe,

and that the person of Muhammad is the most noble of creatures,

and his universal collective personality and sacred rank, known as the Muhammadan Reality,

is the most radiant Sun of the two worlds. His worthiness for this extraordinary position has also been proved.

One of these proofs is this: According to the principle of *'the cause is like the doer,'*

with the equivalent of all the good works performed by all his community at all times entering his book of good works;

and the light which he brought illuminating all the truths of the cosmos;

and his making **grateful** not only the jinn, mankind, and animate beings,

but also the universe and the heavens and earth;

Hem meselâ: Asâ-yı Musa gibi çok hikmetleri ve faideleri bulunan kıssa-i Musa'nın (A.S.) ve sair enbiyanın kıssalarını çok tekrarında,

risalet-i Ahmediyenin hakkaniyetine bütün enbiyanın nübüvvetlerini hüccet gösterip

onların umumunu inkâr edemeyen, bu zâtın risaletini hakikat noktasında inkâr edemez hikmetiyle

ve herkes her vakit bütün Kur'anı okumaya muktedir ve muvaffak olamadığından

herbir uzun ve **mutavassıt** sureyi birer küçük Kur'an hükmüne getirmek için ehemmiyetli erkân-ı imaniye gibi

o kıssaları tekrar etmesi; değil israf belki mu'cizane bir belâgatır

ve hâdise-i Muhammediye bütün benî-Âdem'in en büyük hâdisesi

ve kâinatın en azametli mes'elesi olduğunu ders vermektir.

Evet Kur'anda Zât-ı Ahmediyeye en büyük makam vermek

ve dört erkân-ı imaniyeyi içine almakla "**Lâ ilahe illallah**" rûknüne denk tutulan "**Muhammedürresulullah**"

ve risalet-i Muhammediye kâinatın en büyük hakikatı

ve Zât-ı Ahmediye, bütün mahlukatın en eşrefi

ve hakikat-ı Muhammediye tabir edilen küllî şahsiyet-i maneviyesi ve makam-ı kudsîsi,

iki cihanın en parlak bir güneşi olduğuna ve bu hârika makama liyakatına pekçok hüccetler ve emareleri, kat'î bir surette Risale-i Nur'da isbat edilmiş.

Binden birisi şudur ki:

السَّبَبُ كَالْفَاعِلِ

düsturuyla,

bütün ümmetinin bütün zamanlarda işlediği hasenatın bir misli onun defter-i hasenatına girmesi

ve bütün kâinatın hakikatlarını, getirdiği nur ile nurlandırması,

değil yalnız cinn, ins, melek ve zîhayatı,

belki kâinatı, semavat ve arzı **minnetdar** eylemesi

and the supplications of plants, offered through **the tongue of disposition**, and the supplications of animals offered through the tongue of their **innate need**,

and **the righteous of his (PBUH) community**

every day bequeathing to him their benedictions and supplications for mercy and spiritual gains, **whose millions -and together with spirit beings, even, millions of millions- of unrejectable supplications are accepted**, as we actually witness with our eyes;

and since each of the three hundred thousand letters of the Qur'an

yield from a hundred to a thousand **merits**, only with regard to the **recitation** of the Qur'an by all his community,

with infinite numbers of lights entering the book of his deeds; - due to all these,

the One All-Knowing of the Unseen saw and knew that the Muhammadan (PBUH) Reality, which is his collective personality,

would in the future be like a **Tuba-tree of Paradise**,

and in accordance with that rank accorded him supreme importance in the Qur'an,

and in His Decree showed the **following** of him and receiving of his **intercession** through **adhering** to his Illustrious Sunna to be one of the most important matters concerning man.

And from time to time He took into consideration **his human personality** and **human state in his early life**, *which was a seed of the majestic Tuba-tree.*

#60

Thus, since the truths repeated in the Qur'an are of this value,

all **sound natures** will testify that in its repetitions is a powerful and extensive miracle.

Unless, that is to say, a person is **afflicted** with some **sickness** of the heart and **malady of the conscience** due to the plague of materialism,

and is included under the rule,

*A man denied the light of the sun due to his diseased eye,
His mouth denied the taste of water due to sickness.*

Two Additions, Which Form A Conclusion To The Tenth Topic

ve **istidad lisanı**yla nebatatın duaları ve **ihtiyac-ı fitrî** diliyle hayvanatın duaları, gözümüz önünde bilfiil kabul olmasının şهادetiyle

milyonlar, belki milyarlar fitrî ve reddedilmez duaları makbul olan suleha-yı ümmeti

her gün o zâta salât ü selâm ünvanıyla rahmet duaları ve manevî kazançlarını en evvel o zâta bağışlamaları

ve bütün ümmetçe okunan Kur'anın üçyüzbin harfinin herbirisinde

on sevabdan tâ yüz, tâ bin **hasene** ve meyve vermesinden yalnız **kıraat-ı** Kur'an cihetiyle

defter-i a'maline hadsiz nurlar girmesi haysiyetiyle

o zâtın şahsiyet-i maneviyesi olan hakikat-ı Muhammediye,

istikbalde bir **şecere-i tûbâ-i Cennet** hükmünde olacağını **Allâm-ül Guyub** bilmiş ve görmüş,

o makama göre Kur'anında o azîm ehemmiyeti vermiş

ve fermanında ona **tebaiyet**le ve sünnetine **ittiba** ile **şefaatine** mazhariyeti en ehemmiyetli bir mes'ele-i insaniye göstermiş

ve o haşmetli şecere-i tûbânın bir çekirdeği olan şahsiyet-i beşeriyetini ve bidayetteki vaziyet-i insaniyesini arasına nazara almasıdır.

İşte Kur'anın tekrar edilen hakikatları bu kıymette olduğundan,

tekraratında kuvvetli ve geniş bir mu'cize-i maneviye bulunmasına **fitrat-ı selime** şهادet eder.

Meğer maddiyyunluk taunuyla **maraz-ı kalbe** ve **vicdan hastalığına mübtela** ola...

قَدْ يُنْكِرُ الْمَرْءُ ضَوْءَ الشَّمْسِ مِنْ رَمَدٍ وَيُنْكِرُ الْفَمَّ
طَعَمَ الْمَاءِ مِنْ سَقَمٍ

kaidesine dâhil olur.

Bu Onuncu Mes'eleye bir hâtime olarak iki haşiyedir

THE FIRST: Twelve years ago I heard that

a fearsome and **obdurate atheist** had instigated a **conspiracy** against the Qur'an, which was to have it translated.

He said: "The Qur'an should be translated so that everyone can know just what it is."

That is, he hatched a dire plan with the idea of everyone seeing its unnecessary repetitions

and its translation being read in its place.

However, the **irrefutable** proofs of the Risale-i Nur proved decisively that

"A true translation of the Qur'an is not possible,

and other languages cannot preserve the Qur'an's qualities and fine points in place of **the grammatical language** of Arabic.

Man's trite and partial translations cannot be substituted for **the miraculous and comprehensive words** of the Qur'an, every letter of which yields from ten to a thousand merits;

they may not be read in its place in mosques."

Through spreading everywhere, the Risale-i Nur made the fearsome plan come to nothing.

I surmise that it was due to **the idiotic and lunatic attempts** of **dissemblers** to extinguish the Sun of the Qur'an on account of Satan by puffing at it like silly children **having taken lessons from that atheist**,

that I was inspired to write this Tenth Matter while under great constraint and in a most distressing situation.

But I do not know the reality of the situation since I have been unable to meet with others.

Second Addition: After our release from Denizli Prison,

I was staying on the top floor of the famous Shehir Hotel.

Birincisi: Bundan oniki sene evvel işittim ki,

{(*) :*Bu risalenin te'lifinden oniki sene evvel.*}

en dehşetli ve **muannid** bir **zındık** Kur'ana karşı **sû'-i kasdını** tercümesiyle yapmağa başlamış

ve demiş ki: "Kur'an tercüme edilsin, tâ ne mal olduğu bilinsin."

Yani, lüzumsuz tekrarı herkes görsün

ve tercümesi onun yerinde okunsun diye dehşetli bir plân çevirmiş.

Fakat Risale-i Nur'un **cerhedilmez** hüccetleri kat'î isbat etmiş ki:

Kur'anın hakikî tercümesi kabil değil

ve **lisan-ı nahvî** olan lisan-ı Arabî yerinde Kur'anın meziyetlerini ve nüktelerini başka lisan muhafaza edemez

ve herbir harfi, on adedden bine kadar sevab veren kelimat-ı Kur'aniyenin **mu'cizane ve cem'iyetli tabirleri** yerinde, beşerin âdi ve cüz'î tercümeleri tutamaz,

onun yerinde câmilerde okunmaz

diye Risale-i Nur her tarafta **intişarıyla** o dehşetli plânı akîm bıraktı.

Fakat o **zındıktan ders alan münafıklar**, yine şeytan hesabına Kur'an güneşini üflemeğe söndürmeğe, aptal çocuklar gibi **ahmakane ve divanecesine çalışmaları** hikmetiyle,

bana gayet sıkı ve sıkıcı ve sıkıntılı bir halette bu Onuncu Mes'ele yazdırıldı tahmin ediyorum.

Başkalarla görüşemediğim için hakikat-ı hali bilemiyorum.

İkinci Haşiye: Denizli hapsinden tahliyemizden sonra

meşhur Şehir Oteli'nin yüksek katında oturmuştum.

The subtle and graceful dancing of the leaves, branches, and trunks of the many poplar trees in the fine gardens opposite me

at the touching of the breeze, *each with a rapturous and ecstatic motion like a circle of dervishes,*

pained my heart, sorrowful and melancholy at being parted from my brothers and remaining alone.

Suddenly the seasons of autumn and winter came to mind

and a heedlessness overcame me.

I so pitied those *graceful* poplars and living creatures *swaying with perfect joyousness*

that my eyes filled with tears.

With this reminder of the *separations* and *non-being* beneath the ornamented veil of the universe,

the grief at a world-full of deaths and separations pressed down on me.

Then suddenly, the Light the Muhammadan (PBUH) Reality had brought came to my assistance

and transformed my grief and sorrow into joy.

Indeed, I am eternally *grateful* to the Muhammadan Being (PBUH) for *the assistance and consolation* which alleviated my situation at that time, only a single instance of the boundless *effulgence* of that Light for me, like for all believers and everyone.

It was like this: By showing those blessed and delicate creatures to be without function or purpose,

and their motion to be not out of joy,

but as though trembling on the brink of non-existence and separation and tumbling into nothingness,

that heedless view so touched the feelings in me of *desire for immortality*, *love of beautiful things*, and *compassion for fellow-creatures* and life that

it transformed the world into a sort of hell and my mind into an *instrument of torture*.

Then, just at that point, the Light Muhammad (Peace and blessings by upon him) had brought as a gift for mankind raised the veil;

it showed in place of *extinction*, non-being, *nothingness*, purposeless, futility, and separations,

meanings and instances of wisdom to the number of the leaves of the poplars,

and as is proved in the Risale-i Nur, results and duties which may be divided into three sorts:

Karşımda güzel bahçelerde kesretli kavak ağaçları *birer halka-i zikir tarzında* gayet latif tatlı bir surette hem kendileri, hem dalları, hem yaprakları,

havanın dokunmasıyla *cezbekârane ve cazibedarane hareketle raksları,*

kardeşlerimin müfakatlarından ve yalnız kaldığımdan hüznü ve gamlı kalbime ilişti.

Birden güz ve kış mevsimi hatıra geldi

ve bana bir gaflet bastı.

Ben, o *kemal-i neş'e ile cilvelenen* o *nazenin* kavaklara ve zihayatlara o kadar acıdım ki,

gözlerim yaşla doldu.

Kâinatın süslü perdesi altındaki *ademleri*, *firakları* ihtar ve ihsasıyla

kâinat dolusu firakların, zevallerin hüznüleri başıma toplandı.

Birden hakikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) getirdiği nur, imdada yetişti.

O hadsiz hüznüleri ve gamları, sürurlara çevirdi.

Hattâ o nurun, herkes ve her ehl-i iman gibi benim hakkımda milyon *feyzinden* yalnız o vakitte, o vaziyete temas eden *imdad ve tesellisi* için Zât-ı Muhammediyeye (A.S.M.) karşı ebediyen *minnetdar* oldum.

Şöyle ki: *Ol nazar-ı gaflet*, o mübarek nazeninleri; vazifesiz, neticesiz,

bir mevsimde görünüp, hareketleri neş'eden değil

belki güya ademden ve firaktan titreyerek hiçliğe düştüklerini göstermekle,

herkes gibi bendeki *aşk-ı beka* ve *hubb-u mehasin* ve muhabbet-i vücud ve *şefkat-i cinsiye* ve âlâka-i hayatiyeye medar olan damarlarıma o derece dokundu ki,

böyle dünyayı bir manevî cehenneme ve akli bir *tazib âletine* çevirdiği sırada,

Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşere hediye getirdiği nur perdeyi kaldırdı;

i'dam, adem, *hiçlik*, vazifesizlik, abes, firak, fânîlik yerinde

o kavakların herbirinin yaprakları adedince hikmetleri, manaları

ve Risale-i Nur'da isbat edildiği gibi, üç kısma ayrılan neticeleri ve vazifeleri var diye gösterdi:

The First Sort looks to the All-Glorious Maker's Names.

For example, if a master craftsman makes a wondrous machine,

everyone applauds him, saying: "What wonders God has willed! Blessed be God!"

Similarly, the machine congratulates the craftsman through the tongue of its disposition, through displaying perfectly the results intended from it.

All living beings and all things are machines such as that; they applaud their Craftsman through their glorifications.

The Second Sort of the Instances of Wisdom looks to the views of living creatures and conscious beings.

Beings each become an agreeable object of study, a book of knowledge.

They leave their meanings in the sphere of existence in the minds of conscious beings and their forms in their memories,

and on the tablets in the World of Similitudes, and in the notebooks of the World of the Unseen,

then they depart from the Manifest World and withdraw to the World of the Unseen.

That is, they leave behind an apparent existence,

but gain many existences pertaining to meaning, the Unseen, and knowledge.

#62

Yes, since God exists and His knowledge encompasses everything,

in the view of reality, in the world of believers there is surely no non-being, extinction, nothingness, annihilation, and transitoriness,

while the world of unbelievers is full of non-existence, separation, nothingness, and transience.

This is taught by the saying, which is on everyone's lips,

"For those for whom God exists, everything exists,

and for those for whom He does not exist, nothing exists; for them there is nothing."

In Short: Just as belief saves man from eternal extinction at the time of death,

so it saves everyone's private world from the darknesses of annihilation and nothingness.

Whereas unbelief, and especially if it is absolute unbelief,

Birinci kısım neticeleri, Sâni'-i Zülcelal'in esmasına bakar.

Meselâ: Nasilki bir usta hârîka bir makinayı yapsa;

onu takdir eden herkes o zâta "Mâşâallah, bârekâllah" deyip alkışlar.

Öyle de: O makina dahi, ondan maksud neticeleri tam tamına göstermesiyle, lisan-ı halîyle ustasını tebrik eder, alkışlar.

Her zîhayat ve her şey böyle bir makinadır, ustasını tebriklerle alkışlar.

İkinci kısım hikmetleri ise: Zîhayatın ve zîşuurun nazarlarına bakar.

Onlara şirin bir mütalaagâh, birer kitab-ı marifet olur.

Manalarını zîşuurun zihinlerinde ve suretlerini kuvve-i hâfızalarında

ve elvah-ı misaliyede ve âlem-i gaybın defterlerinde dairesi vücudda bırakıp,

sonra âlem-i şehadeti terkeder, âlem-i gayba çekilir.

Demek surî bir vücudu bırakır,

manevî ve gaybî ve ilmî çok vücudları kazanır.

Evet, madem Allah var ve ilmi ihata eder.

Elbette adem, i'dam, hiçlik, mahv, fena; hakikat noktasında ehl-i imanın dünyasında yoktur

ve kâfir münkirlerin dünyaları ademle, firakla, hiçlikle, fânîlikle doludur.

İşte bu hakikatı, umumun lisanında gezen bu gelen darb-ı mesel ders verip, der:

"Kimin için Allah var, ona her şey var

ve kimin için yoksa, her şey ona yoktur, hiçtir."

Elhasıl: Nasıl ki iman, ölüm vaktinde insanı i'dam-ı ebedîden kurtarıyor;

öyle de herkesin hususî dünyasını dahi i'damdan ve hiçlik karanlıklarından kurtarıyor.

Ve küfür ise, hususan küfr-ü mutlak olsa;

both sends man and his private world to non-existence with death,

and casts him into infernal darknesses.

It transforms the pleasures of life into bitter poisons.

Let the ears ring of those who prefer the life of this world to that of the hereafter!

Let them come and find a solution for this,

or else let them enter belief and be saved from these dreadful losses!

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32)

From your brother who is in much need of your prayers and misses you greatly,

Said Nursi

#63

A Letter From Husrevh to Üstad Bediuzzaman Said Nursi Concerning the Tenth Topic

My Dear and Esteemed Master,

Endless thanks be to Almighty God that *we have received 'A Flower of Emirdag,' the Tenth Topic of the Fruits of Denizli, which has ameliorated* our grief at our two months' *separation* and our distress at *having been unable to communicate*,

and *enumerates the virtues of the repetition of the Qur'an's glorious, august, merciful and compassionate verses, which infuse our hearts with fresh life and breathe into our spirits a fresh breeze*, and explains the necessity, significance, and reason for the repetitions, and is too a brilliant defence of the Risale-i Nur.

In truth, the more we receive the scent of this flower, *so deserving of praise and appreciation*, the *yearning* of our spirits for it increased.

Just as how in the face of the difficulties of our nine months' imprisonment,

the nine Topics of the Fruits Of Belief showed their beauty by contributing to our being released,

so through pointing out the wonders of the concise miraculousness of the Qur'an, the Tenth Topic, their Flower, again exhibited their beauty.

Yes, my beloved Master, like the *superb*, delicate beauty of the rose

makes the beholder forget the thorns on its stem,

hem o insanı, hem hususî dünyasını ölümle i'dam edip

manevî cehennem zulmetlerine atar.

Hayatının lezzetlerini acı zehirlere çevirir.

Hayat-ı dünyeviyeyi âhiretine tercih edenlerin kulakları çınlasın.

Gelsinler, buna ya bir çare bulsunlar

veya imana girsinler. Bu dehşetli hasarattan kurtulsunlar!

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

Duanıza çok muhtaç ve size çok müştak kardeşiniz
Said Nursî

Onuncu Mes'ele münasebetiyle Hüsrev'in üstadına yazdığı mektub

Çok sevgili üstadım efendim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükürler olsun, iki aylık *iftirak* üzüntülerini ve *muhaberesizlik* ızdıraqlarını *hafifletiren*

ve kalblerimize *taze hayat bahşeden ve ruhlarımıza yeni, safi bir nesim ihda eden Kur'anın celalli ve izzetli, rahmetli ve şefkatli âyetlerindeki tekraratın mehasinini ta'dad eden, hikmet-i tekrarının lüzum ve ehemmiyetini izah eden ve Risale-i Nur'un bir hârika müdafaası olan Denizli Meyvesinin Onuncu Mes'elesi namını alan "Emirdağ Çiçeği"ni aldık.*

Elhak *takdir ve tahsine çok lâayık olan* bu çiçeği kokladıkça ruhumuzdaki *iştihak* yükseldi.

Dokuz aylık hapis sıkıntısına mukabil,

Meyve'nin Dokuz Mes'elesi nasıl beraetimize büyük bir vesile olmakla güzelliğini göstermiş ise,

Onuncu Mes'elesi olan çiçeği de Kur'anın îcazlı i'cazındaki hârikaları göstermekle o nisbette güzelliğini göstermektedir.

Evet sevgili üstadım, gülün çiçeğindeki *fevkalâde* letafet ve güzellik,

ağacındaki dikenleri nazara hiç göstermediği gibi;

so this luminous Flower has made us forget the distress of those nine months; it has made it as nothing.

The manner of its writing does not cloy those studying it;

it astounds the mind. Of the many beauties it contains,

by showing fully the value of the repetitions in the face of the **treachery** of 'simplifying' the Qur'an in people's eyes by translating it,

it has set forth its universal **loftiness**.

The Qur'an of Miraculous Exposition being proved to be **as fresh as though it was newly revealed**, **its followers** adhering strongly to it every century and their perfect **obedience** to its commands and **prohibitions**;

and its severe, awesome, and repeated threats to the oppressor in every century,

and its compassionate and merciful regard for the oppressed;

among its threats which look to this century,

the tyrants being made to **cry out continuously** for the last six or seven years at **the heavenly hell** which recalls a sample of **deepest space**;

#64

and the Risale-i Nur students being at the head of the oppressed this century;

and their being delivered from their plights, personal and general, truly like the prophets of old found **deliverance**;

and its pointing out the blows dealt to the irreligious, its opponents, and **Hellish torments**;

and the Flower being concluded with two fine and subtle addenda;

all these prompted this wanting student of yours, Husrev, to joyfully offer endless thanks.

As I have mentioned to my dear Master, I have never experienced in my life the joy and happiness this beautiful Flower gives me,

as I have told my brothers on numerous occasions.

Almighty God placed on their feeble shoulders a great and **heavy load**.

May God be pleased with our beloved Master,

and may He make them smile eternally **by lightening** their load. Amen!

Yes, my dear Master! We are **forever pleased** at God, the Qur'an, His Beloved, the Risale-i Nur,

bu nurani çiçek de bize dokuz aylık hapis sıkıntısını unutturacak bir şekilde o sıkıntılarımızı da hiçe indirmiştir.

Mütalaasına doyulmayacak şekilde kaleme alınan

ve akılları hayrete sevkeden bu nurani çiçek, muhteveli olduğu çok güzelliklerinden

bilhâssa Kur'anın tercümesi suretiyle nazar-ı beşerde **âdileştirilmek** **ihanetine** mukabil; o tekrarın kıymetini tam göstermekle,

Kur'anın cihandeğer **ulviyetini** meydana koymuştur.

Sâliklerinin her asırda fevkalâde bir metanetle sarılmaları ile ve emir ve **nehyine** tamamen **inkıyad** etmeleriyle, **güya yeni nâzil olmuş gibi tazeliği** isbat edilmiş olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın,

bütün asırlarda, zalimlerine karşı şiddetli ve dehşetli ve tekrarlı tehditleri

ve mazlumlarına karşı şefkatli ve rahmetli mükerrer taltifleri,

hususıyla bu asrımıza bakan tehdidatı içinde

zalimlerine misli görülmemiş bir halette, sanki **feze'-i ekber**den bir nümuneyi andıran **semavî bir cehennemle** altı-yedi seneden beri **mütemadiyen feryad u figan** ettirmesi

ve keza mazlumlarının bu asırdaki küllî ferdleri başında Risale-i Nur talebelerinin bulunması

ve hakikaten bu talebeleri de ümem-i salifenin enbiyalarına verilen **necatlar** gibi pek büyük umumî ve hususî necatlara mazhar etmesi

ve muarızları olan dinsizlerin **cehennemî azabla** tokatlanmalarını göstermesi,

hem iki güzel ve latif haşiyelerle hâtime verilmek suretiyle çiçeğin tamam edilmesi,

bu fakir talebeniz Hüsrev'i o kadar büyük bir sürurla sonsuz bir şükre sevketti ki;

bu güzel çiçeğin verdiği sevinç ve süruru müddet-i ömrümde hissetmediğimi sevgili üstadıma arzettiğim gibi,

kardeşlerime de kerratla söylemişim.

Cenab-ı Hak, zaîf ve tahammülsüz omuzlarına pek azametli **bâr-ı sakil** tahmil edilen

siz sevgili üstadımızdan ebediyen razı olsun.

Ve yüklerinizi **tahfif etmekle** yüzlerinizi ebede kadar güldürsün âmîn.

Evet sevgili üstadım, biz Allah'tan, Kur'andan, Habib-i Zîşan'dan ve Risale-i Nur'dan

and at you, our beloved Master, who is **herald** of the Qur'an.

We in no way regret our following you.

We harbour absolutely no intention in our hearts to do harm;

we seek only God and His pleasure.

As time passes, **we increase** our **longing to meet** God within the bounds of His pleasure.

To refer to Almighty God **without exception** those who have done us evil and to forgive them,

and to do good to everyone including those tyrants

is a **mark of Islam** established in the hearts of the Risale-i Nur students.

We offer endless thanks to God, Who proclaims this without our asking.

Your very faulty student Husrev

#65

The Eleventh Topic

[Hundreds of the innumerable fruits, particular and universal, of the sacred tree of belief, one of which is Paradise, another, **eternal happiness**, and another, **the vision of God**,

have been set forth with proofs and explanations in the Risale-i Nur.

Referring further explanation of them to Siracü'n-Nur (The Illuminating Lamp), therefore,

here shall be set out a few examples of its particular and special fruits, rather than its **universal pillars**.]

One of these: One day while reciting in a supplication: "O My Sustainer! In veneration of Gabriel, Michael, Israfil, and Azra'il, and through their intercession,

preserve me from the evil of men and jinn,"

I experienced an exceedingly **pleasant and consoling state of mind** on mentioning the name of Azra'il, which generally makes people tremble in fear.

"**All praise be to God!**" I exclaimed, and began to feel earnest love for him.

I shall point out extremely briefly only one particular fruit of the many of this particular aspect of the pillar of belief in the **angels**.

Another: Everyone's most precious possession and the one over which they most tremble, is their **spirit**.

ve Kur'an **dellâli** siz sevgili üstadımızdan **ebediyen razıyız**.

Ve intisabımızdan hiçbir cihetle pişmanlığımız yok.

Hem kalbimizde zerre kadar kötülük etmek için niyet yok.

Biz ancak Allah'ı ve rızasını istiyoruz.

Gün geçtikçe, rızası içinde, Cenab-ı Hakk'a **vuslat iştiyaklarını** kalbimizde **teksif ediyoruz**.

Bilâ-istisna bize fenalık edenleri Cenab-ı Hakk'a terketmekle afvetmek

ve bilakis bize zulmeden o zalimler de dâhil olduğu halde, herkese iyilik etmek,

Risale-i Nur talebelerinin kalblerine yerleşen bir **şiar-ı İslâm** olduğunu,

biz istemeyerek ilân eden Hazret-i Allah'a hadsiz hududsuz şükürler ediyoruz.

Çok kusurlu talebeniz Hüsrev

Onbirinci Mes'ele

Meyve'nin Onbirinci Mes'elesinin başı; bir meyvesi Cennet ve biri **saadet-i ebediye** ve biri **rü'yetullah** olan iman şecere-i kudsiyesinin hadsiz, küllî ve cüz'î meyvelerinden yüzer nümuneleri

Risale-i Nur'da beyan ve hüccetlerle isbat edildiğinden,

izahını "Siracünnur"a havale edip;

küllî erkânının değil, belki cüz'î ve cüzlerin, cüz'î ve hususî meyvelerinden birkaç nümune beyan edilecek.

Birisi: Bir gün bir duada, "Yâ Rabbi! Cebrail, Mikâil, İsrail, Azrail hürmetlerine ve şefaatlerine,

beni cinn ve insin şerlerinden muhafaza eyle!" mealinde duayı dediğim zaman,

herkesi titreten ve dehşet veren Azrail namını zikrettiğim vakit gayet **tatlı ve tesellidar** ve sevimli bir **halet** hissettim.

Elhamdülillah dedim. Azrail'i cidden sevmeğe başladım.

Melaikeye iman rüknünün bu cüz'î ferdinin pek çok meyvelerinden yalnız bir cüz'î meyvesine gayet kısa bir işaret ederiz.

Birisi: İnsanın en kıymetli ve üstünde titrediği malı, onun **ruhudur**.

I felt sure that to surrender it to a strong and **trustworthy** hand thereby preserving it from **being lost** and annihilated and from aimlessness,

afforded a profound joy.

Then the angels who record men's actions came to mind;

I saw that they yielded numerous sweet fruits like the previous one.

Another: Everyone tries earnestly to preserve through writing, poetry, or even the cinema, a **worthwhile** saying or deed, in order to **immortalize** it.

Particularly if the deeds produce everlasting fruits in Paradise,

they are even more anxious to preserve them.

The recording angels hovering over men's shoulders so that they may show their deeds in eternal vistas

and continually gain their owners reward,

seemed so **agreeable** to me, I cannot describe it.

Then, when **'the worldly'** had isolated me from everything to do with social life

and **kept me from** all my books, friends, assistants,

and the things that console me,

and I was being crushed by the desolation of exile

and my empty world was tumbling down all around me,

one of the many fruits of belief in the angels came to my assistance.

#66

It cheered up the universe and my world,

filling it with angels and spirit beings,

and making my world laugh for joy.

It showed too that the worlds of **the people of misguidance** weep in desolation, emptiness, and darkness.

While enjoying the pleasures of this fruit,

my imagination plucked one of the numerous fruits of belief in the prophets,

which resembles it, and tasted it.

Then suddenly my belief that all the prophets of the past were as though living, and my assent to them,

lit up those times

and made my belief universal and expanded it,

Onu **zayi' olmaktan** ve fenadan ve başıboşluktan muhafaza etmek için kuvvetli ve **emin** bir ele teslimin

derin bir sevinç verdiğini kat'î hissettim.

Ve insanın amelini yazan melekler hatırıma geldi.

Baktım, aynen bu meyve gibi çok tatlı meyveleri var.

Birisi: Her insan **kıymetli** bir sözünü ve fiilini **bâkileştirmek** için iştıyakla kitabet ve şiir, hattâ sinema ile hıfzına çalışır.

Hususan o fiillerin Cennet'te bâki meyveleri bulunsa,

daha ziyade merak eder.

"**Kiramen Kâtibîn**" insanın omuzlarında durup onları ebedî manzaralarda göstermek

ve sahiblerine daimî mükâfat kazandırmak,

o kadar bana **şirin** geldi ki tarif edemem.

Sonra **ehl-i dünyanın**, beni hayat-ı içtimaiyedeki herşeyden tecrid etmek içinde

bütün kitabarımdan ve dostlarımdan ve hizmetçilerimden

ve teselli verici işlerden **ayrı düşülmeleriyle** beraber,

gurbet vahşeti beni sıkarken

ve boş dünya başıma yıkılırken,

melaikeye imanın pek çok meyvelerinden birisi imdadıma geldi.

Kâinatımı ve dünyamı şenlendirdi,

melekler ve ruhanîlerle doldurdu,

âlemimi sevinçle güldürdü.

Ve **ehl-i dalaletin** dünyaları vahşet ve boşluk ve karanlıkla ağladıklarını gösterdi.

Hayalim bu meyvenin lezzetiyle mesrur iken,

umum peygamberlere imanın pek çok meyvelerinden

buna benzer birtek meyvesini aldı, tattı.

Birden, bütün geçmiş zamanlardaki enbiyalarla yaşamış gibi onlara imanım ve tasdikim,

o zamanları ışıklandırdı

ve imanımı küllî yapıp genişlendirdi.

and set thousands of signatures to their teachings concerning belief in the Prophet of the End of Time (PBUH),

silencing the Satans.

Then, a question occurred to me the decisive answer to which is included in the Thirteenth Flash, about **the wisdom in seeking refuge with God from Satan.**

In meaning it asked me: "**The people of guidance** are assisted and strengthened by innumerable sweet fruits and benefits like these,

the fine results of good deeds,

and **the Most Merciful of the Merciful's** compassionate **succour** and **assistance**,

so why are they frequently defeated by the people of misguidance,

and sometimes twenty or a hundred of them are routed?"

While pondering over this,

I recalled the **mobilizations** and angels in the Qur'an in the face of Satan's feeble **machinations**, and **Almighty God's** sending assistance to the people of belief.

Since the Risale-i Nur has explained the purpose and wisdom of this with decisive proofs,

we shall here allude to it only briefly.

Yes, sometimes in the face of a single vandal trying to set fire to a palace

which a hundred men have made,

the palace **can remain standing** only through a hundred men protecting it

and **by having recourse** to the government and the king.

For its existence is possible only through the existence of all its conditions and causes,

but its non-existence and destruction may occur through the non-existence of a single condition.

Just as the palace may be burnt to the ground by a **layabout** with a single **match**,

so with some small actions, satans from among jinn and men

cause vast destruction and terrible non-physical **conflagrations.**

Yes, the basis and origin of all bad, evils and sins is non-existence, it is destruction.

The non-existence and destruction are concealed beneath apparent existence.

Ve âhîrzaman peygamberimizin imana ait olan davalarına binler imza bastırıldı,

şeytanları susturdu.

Birden "**Hikmet-ül İstiaze** Lem'ası"nda kat'î cevabı bulunan bir sual kalbime geldi ki:

"Bu meyveler gibi hadsiz tatlı semereler ve faydeler

ve hasenatın gayet güzel neticeleri ve menfaatleri

ve **Erhamürrahimîn**'in gayet merhametkârane **tevfikleri** ve **inayetleri** **ehl-i hidayete** yardım edip kuvvet verdikleri halde,

ehl-i dalalet neden çok defa galebe eder

ve bazan yirmisi, yüz tane ehl-i hidayeti perişan eder." diye, manen benden soruldu.

Ve bu tefekkür içinde,

şeytanın gayet zaîf **desiselerine** karşı Kur'anın büyük **tahşidatı** ve melaikeleri ve **Cenab-ı Hakk**'ın yardımını ehl-i imana göndermesi hatıra geldi.

Risale-i Nur'un onun hikmetini kat'î hüccetlerle izahına binaen,

o sualin cevabına gayet kısa bir işaret ederiz:

Evet bazan serseri ve gizli, muzır bir adamın bir saraya ateş atmağa çalışması yüzünden,

yüzer adamın yapması gibi;

yüzer adamın muhafazası ile

ve bazan devlete ve padişaha **iltica ile** o sarayın **vücudu devam edebilir.**

Çünkü onun vücudu, bütün şeraitin ve erkânın ve esbabın vücuduyla olabilir.

Fakat onun ademi ve harab olması birtek şartın ademiyle vaki'

ve bir **serserinin** bir **kibritiyle** yanıp mahvolduğu gibi,

ins ü cinn şeytanları az bir fiil ile

büyük tahribat ve dehşetli manevî **yangınlar** yaparlar.

Evet bütün fenalıklar ve günahlar ve şerhlerin mâyesi ve esasları ademdir, tahribdir.

Sureten vücudun altında, adem ve bozmak saklıdır.

Thus, relying on this point, satans from among jinn and men and **evil beings**

withstand an infinite force with an extremely weak force, driving the people of truth and reality to continually seek refuge at the Divine **Court**, and to flee to it.

The Qur'an therefore mobilizes great forces for their **protection**.

It gives for their use ninety-nine Divine Names, and commands them sternly to withstand those enemies.

#67

From this answer became apparent the tip of a vast truth and basis of an awesome matter. It was like this:

just as Paradise bears the crops of all the worlds of existence

and produces the eternal shoots of the seeds grown in this world;

so in order to display the **grievous** consequences of the innumerable terrible worlds of non-existence and nothingness,

Hell **scorches up** the products of that non-existence, and among its other functions, that terrible factory

cleanses the universe of existence of the **filth** of the world of non-existence.

For now we shall not open the door of this awesome matter;

God willing, it shall be elucidated later.

Another particular and example of the fruit of belief in the angels concerns the questioning angels, Munkar and Nakir; it is this:

in my imagination I entered my grave, telling myself: "I am bound to enter here, the same as everyone else."

While taking fright at the bleakness and despair of the lonely, dark, cold, narrow **solitary confinement** of the grave,

two blessed friends resembling Munkar and Nakir appeared.

They began to debate with me.

My heart and grave were broadened, illumined, and warmed;

windows were opened up onto the world of spirits.

İşte cinnî ve insî şeytanlar ve **şerirler** bu noktaya istinaden

gayet zâif bir kuvvetle hadsiz bir kuvvete karşı dayanıp, ehl-i hak ve hakikatı Cenab-ı Hakk'ın **dergâh**ına ilticaya ve kaçmaya her vakit mecbur ettiğinden,

Kur'an onları **himaye** için büyük tahşidat yapar.

Doksandokuz esma-i İlahiyeyi onların ellerine verir.

O düşmanlara karşı sebat etmelerine çok şiddetli emirler verir.

Bu cevabdan, birden pek büyük bir hakikatın ucu

ve azametli, dehşetli bir mes'elenin esası göründü. Şöyle ki:

Nasıl ki Cennet bütün vücud âlemlerinin mahsulâtını taşıyor

ve dünyanın yetiştirdiği tohumları bâkiyane sünbüllendiriyor,

öyle de; Cehennem dahi, hadsiz dehşetli adem ve hiçlik âlemlerinin çok **elîm** neticelerini göstermek için

o adem mahsulâtlarını **kavuruyor**

ve o dehşetli Cehennem fabrikası, sair vazifeleri içinde,

âlem-i vücud kâinatını âlem-i adem **pislik**lerinden temizlettiriyor.

Bu dehşetli mes'elenin şimdilik kapısını açmayacağız.

İnşâallah sonra izah edilecek.

Hem meleklerle iman meyvesinden bir cüz'ü ve Münker ve Nekir'e ait bir nümunesi şudur:

Herkes gibi ben dahi muhakkak gireceğim diye mezarıma hayalen girdim.

Ve kabirde yalnız, kimsesiz, karanlık, soğuk, dar bir **haps-i münferid**de bir tecrid-i mutlak içindeki tevahhuş ve me'yusiyetten tedehhüş ederken,

birden Münker ve Nekir taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler.

Benimle münazaraya başladılar.

Kalbim ve kabrim genişlediler, nurlandılar, hararetlendiler;

âlem-i ervaha pencereler açıldı.

I felt truly happy at that situation which I saw in the imagination then, and will see in reality in the future, and I offered thanks.

A medrese student who was studying Arabic grammar died

and in replying to Munkar and Nakir's question of "Who is your Sustainer?",

thought he was in his own medrese and said:

"'Who' is the subject, 'your Sustainer' is its predicate;

ask me something difficult; that's easy."

It made both the angels, and the spirits who were present, and a diviner of graves who witnessed the incident, laugh,

and brought a smile to Divine mercy.

Being delivered from torment,

the late Hafiz Ali, a martyr hero of the Risale-i Nur,

died in prison while writing out and enthusiastically studying the treatise of The Fruits of Belief.

Just as he replied in the grave to the questioning angels with the truths of The Fruits of Belief -as he had in court here-,

so I and the Risale-i Nur students shall reply to those questions

with the brilliant and powerful proofs of the Risale-i Nur,

in the future in fact and now in meaning,

and will cause the angels to confirm them and appreciate them and congratulate them; God willing.

Another small example of belief in the angels leading to worldly happiness is this:

an innocent child who had learnt his lesson from the Ilm-i Hal,

said to another child who was wailing at the death of his little brother:

"Don't cry, be thankful, because your brother has gone to heaven and is with the angels.

He is enjoying himself there and having a better time than us.

He is flying around like the angels, and taking a look at everything."

He turned his friend's woeful tears into happy smiles.

Ben de şimdi hayalen ve istikbalde hakikaten göreceğim o vaziyete bütün canımla sevindim ve şükrettim.

Sarf ve Nahiv ilmini okuyan bir medrese talebesinin vefat edip,

kabirde Münker ve Nekir'in: "Men Rabbüke"= "Senin Rabbin kimdir?" diye suallerine karşı,

kendini medresede zannedip Nahiv ilmi ile cevap vererek:

"(Men) mübtedadır. (Rabbüke) onun haberidir;

müşkil bir mes'eleyi benden sorunuz, bu kolaydır." diyerek,

hem o melaikeleri, hem hazır ruhları, hem o vakıyı müşahade eden orada bulunan bir keş-el kubur velisini güldürdü

ve rahmet-i İlahiyeyi tebessüme getirdi,

azabdan kurtulduğu gibi;

Risale-i Nur'un bir şehid kahramanı olan merhum Hâfız Ali,

hapiste Meyve Risalesi'ni kemal-i aşkla yazarken ve okurken vefat edip

kabirde melaike-i suale mahkemedeki gibi Meyve hakikatları ile cevap verdiği misillü;

ben de ve Risale-i Nur şakirdleri de, o suallere karşı

Risale-i Nur'un parlak ve kuvvetli hüccetleriyle

istikbalde hakikaten ve şimdi manen cevap verip

onları tasdike ve tahsine ve tebrike sevkedecekler inşâallah.

Hem meleklere imanın saadet-i dünyeviyeye medar cüz'î bir nümunesi şudur ki:

İlmihalden iman dersini alan bir masum çocuğun,

yanında ağlayan ve masum bir kardeşinin vefatı için vaveylâ eden diğer bir çocuğa:

"Ağlama, şükreyle.. senin kardeşin meleklerle beraber Cennet'e gitti;

orada gezer, bizden daha iyi keyfedecek,

melekler gibi uçacak, her yeri seyredebilir." deyip,

feryad edenin ağlamasını tebessüme ve sevince çevirmesidir.

Exactly like that weeping child,
in the grim situation of this **sorrowful** winter
I received news of two deaths.
One was my **nephew**, the late Fuad, who had both come
first in advanced schools, .
and had published the truths of the Risale-i Nur.

The second was my late sister, called Hanim, a scholar
who went on the Hajj and died **while circumambulating
the Ka'ba**.

These deaths of two relatives made me weep, like that of
the late Abdurrahman, which is described in the Treatise
For The Elderly.

Then, through the light of belief I saw in my heart that the
innocent Fuad and righteous Hanim

had as companions angels and houris in place of humans
and had been saved from the **perils** and sins of this world.

Feeling overwhelming joy instead of that searing sorrow,
I congratulated both them, and Fuad's father,
Abdülmeccid, and myself,

and I offered thanks to **the Most Merciful of the Merciful**.

This has been included here as a prayer for mercy for the
two departed.

All the comparisons and allegories in the Risale-i Nur
describe the fruits of belief that have as their
consequences happiness in this world and the next.

In respect of the happiness and pleasures of life they
display in this world, those universal and extensive fruits
give news that

they will gain for man everlasting happiness,

indeed, that they will produce shoots

and develop in that way.

Five of those numerous universal fruits have been written
at the end of the Thirty-First Word as fruits of the
Ascension,

and five are included as examples in the Fifth Branch of
the Twenty-Fourth Word.

We said at the beginning that each of the pillars of faith
have numerous different fruits,

even innumerable fruits, and that similarly,

a single fruit of the totality of the fruits is vast Paradise,

Ben de aynen bu ağlayan çocuk gibi,

bu **hazîn** kışta ve elîm bir vaziyetimde

gayet elîm iki vefat haberini aldım.

Biri, hem âlî mekteplerde birinciliği kazanan,

hem Risale-i Nur'un hakikatlarını neşreden, **biraderzadem**
merhum Fuad;

ikincisi, hacca gidip sekerat içinde **tavaf ederken**, tavaf
içinde vefat eden Âlime Hanım namındaki merhume
hemşirem.

Bu iki akrabamın ölümleri, İhtiyar Risalesi'nde yazılan
merhum Abdurrahman'ın vefatı gibi beni ağlatırken;

imanın nuruyla o masum Fuad, o sâliha Hanım

insanlar yerinde meleklerle, hurilere arkadaş olduklarını
ve bu dünyanın **tehlike** ve günahlarından kurtulduklarını
manen, kalben gördüm.

O şiddetli hüzün yerinde büyük bir sevinç hissedip

hem onları, hem Fuad'ın pederi kardeşim Abdülmeccid'i,
hem kendimi tebrik ederek

Erhamürrâhimîn'e şükrettim.

Bu iki merhumeye rahmet duası niyetiyle buraya yazıldı,
kaydedildi.

Risale-i Nur'daki bütün mizanlar ve müvazeneler,
imanın saadet-i dünyeviyeye ve uhreviyeye medar
meyvelerini beyan ederler.

Ve o küllî ve büyük meyveler, bu dünyada gösterdikleri
saadet-i hayatiye ve lezzet-i ömür cihetiyle

her mü'minin imanı ona bir saadet-i ebediyeyi
kazandıracak..

belki sünbül verecek

ve o surette inkişaf edecek diye haber verirler.

Ve o küllî ve pek çok meyvelerinden beş meyvesi, meyve-
i mi'rac olarak Otuzbirinci Söz'ün âhirinde

ve beş meyvesi Yirmidördüncü Söz'ün Beşinci Dal'ında
nümune olarak yazılmış.

Erkân-ı imaniyenin herbirinin ayrı ayrı pek çok

belki hadsiz meyveleri olduğu gibi,

mecmuunun birden çok meyvelerinden bir meyvesi, koca
Cennet

and another is eternal happiness,

while another and perhaps the sweetest is [the vision of God](#).

Also some of the fruits of belief yielding happiness in both worlds, this world and the hereafter, have been well described in the comparison at the end of the Thirty-Second Word.

Evidence that belief in Divine Determining yields precious fruits in this world is the fact that

the saying

"those who believe in Divine Determining are saved from unhappiness"

is widely known as a proverb.

Two universal fruits of belief in Divine Determining are explained in the fine comparison [at the end of the Treatise On Divine Determining](#), which is about two men who enter the lovely garden of a palace,

and I myself in my own life have experienced thousands of times and understood that

if one does not believe in Divine Determining, it destroys the happiness of this worldly life.

But whenever, in grievous [misfortunes](#), I looked from the point of view of Divine Determining,

I saw that they were greatly lightened,

and I would be astonished at how those who do not believe it can continue to live.

#69

One of the universal fruits of the pillar of belief in the angels

is alluded to in the Second Station of the Twenty-Second Word like this:

supplicating Almighty God, Azra'il (Peace be upon him) said:

"Your [servants](#) will be vexed at me and complain about me when I carry out my duty of [seizing the spirits of the dying](#)."

He was told in reply: "I shall make illnesses and calamities a veil to your duties,

so my servants' [complaints](#) will be directed at them and not at you."

Azra'il's duty is a veil in exactly the same way that the above are veils,

so that [unjustified](#) complaints are not directed at Almighty God.

ve biri de saadet-i ebediye

ve biri de belki en tatlısı da [rü'yet-i İlahiye](#)dir diye, başta demiştik.

Ve Otuzikinci Söz'ün âhirindeki müvazenede, imanın saadet-i dâreyne medar bir kısım semereleri güzel izah edilmiş.

İman-ı bil'kader rüknünün kıymetdar meyveleri bu dünyada bulunduğu bir delil,

umum lisanında

مَنْ آمَنَ بِالْقَدْرِ آمِنَ مِنَ الْكَدْرِ

darb-ı mesel olmuştur. Yani, "Kadere iman eden, gamlardan kurtulur."

[Risale-i Kader'in âhirinde](#) güzel bir temsil ile, iki adamın şahane bir sarayın bahçesine girmesiyle, bir küllî meyvesi beyan edilmiş.

Hattâ ben kendi hayatımda binler tecrübelerimle gördüm ve bildim ki;

kadere iman olmazsa hayat-ı dünyeviye saadeti mahv olur.

Elîm [musibetler](#)de, ne vakit kadere iman cihetine bakardım;

musibet gayet hafifleşiyor görüyordum.

Ve kadere iman etmeyen nasıl yaşayabilir diye hayret ederdim.

Melaikeye iman rüknünün küllî meyvelerinden birisine,

Yirmiikinci Söz'ün İkinci Makam'ında şöyle işaret edilmiş ki;

Azrail Aleyhisselâm Cenab-ı Hakk'a münacat edip demiş:

"[Kabz-ı ervah](#) vazifesinde senin [ibadın](#) benden küsecekler, şekva edecekler."

Ona cevaben denilmiş: "Senin vazifene hastalıkları ve musibetleri perde yapacağım;

tâ ibadımın [şekvaları](#) onlara gitsin, sana gelmesin."

Aynen bu perdeler gibi Azrail Aleyhisselâm'ın vazifesi de bir perdedir.

Tâ [haksız](#) şekvalar Cenab-ı Hakk'a gitmesin.

For not everyone can see the aspects of wisdom, mercy, beauty, and **advantage** in death;

they see its apparent face and start to **object** and complain.

Azra'il was made a veil so that these unjustified complaints are not directed at **the Absolutely Compassionate One**.

In exactly the same way, the function of all the angels, indeed of all apparent causes,

is to be veils to **the dignity of dominicality**,

so that the **dignity** and holiness of Divine power and **comprehensiveness** of Divine mercy are preserved in **things the beauty of which is not apparent and the wisdom of which is not understood**;

and they are not the target of objections,

and so that **in the superficial view** Divine power does not appear to be in **contact** with base, trivial, or cruel things.

For the Risale-i Nur has proved definitively with innumerable evidences that **the stamps of Divine unity** on all things show clearly that no cause has an actual effect or the ability to create.

Creation and the giving of existence are particular to Him.

Causes are merely a veil.

Conscious beings like angels can do nothing other than

a sort of voluntary duty in accordance with their natures and active worship which is called '**acquisition**,' and is insignificant and not creative.

*Yes, **dignity and grandeur** demand that in the view of the mind causes are veils to **the hand of power**.*

*While **unity and oneness** demand that causes abstain from having any **real effect**.*

Just as angels and the apparent causes **employed in good works** pertaining to existence

are all **means** of exonerating **dominical power** of fault and tyranny **in things the beauties of which are not known or seen**, and of hallowing it

and preserving it from the ascription of fault;

so too, satans from among jinn and men and **harmful matters**

being employed **in evil matters** pertaining to non-existence

is to **hallow** and glorify God by saving Divine power from being the target of **complaint** and wrongful accusations of cruelty.

It is to exonerate Him and declare Him free of all the faults in the universe.

Çünkü ölümdaki hikmet ve rahmet ve güzellik ve **maslahat** cihetini herkes göremez.

Zahire bakıp **itiraz** eder, şekvaya başlar.

İşte bu haksız şekvalar **Rahîm-i Mutlak**'a gitmemek hikmetiyle Azrail Aleyhisselâm perde olmuş.

Aynen bunun gibi bütün meleklerin, belki bütün esbab-ı zahiriyenin vazifeleri,

izzet-i rububiyetin perdeleridir.

Tâ **güzellikleri görünmeyen ve hikmetleri bilinmeyen şeylerde** kudret-i İlahiyenin **izzeti** ve kudsiyeti ve rahmetinin **ihatası** muhafaza edilsin,

itiraza hedef olmasın

ve hasis ve ehemmiyetsiz ve merhametsiz şeyler ile kudretin **mübaşeret-i nazar-ı zahîrde**- görünmesin.

Yoksa hiçbir sebebin hakikî tesiri ve icada hiç kabiliyeti olmadığını, her şeyde **tevhid sikkeleri** kat'î gösterdiğini, Risale-i Nur hadsiz delilleriyle isbat etmiş.

Halketmek, icad etmek ona mahsustur.

Esbab, yalnız bir perdedir.

Melaike gibi zîşuur olanların, yalnız

cüz-i ihtiyarıyla cüz'î, icadsız, **kesb** denilen bir nevi hizmet-i fitriye ve amelî bir nevi ubudiyetten başka ellerinde yoktur.

*Evet, **izzet ve azamet** isterler ki; esbab, perdedar-ı **dest-i kudret** ola aklın nazarında.*

***Tevhid ve ehadiyet** isterler ki; esbab, ellerini çeksinler **tesir-i hakikîden**.*

İşte nasıl ki melekler ve **umûr-u hayriye**de ve vücudiyede **istihdam** edilen zahîrî sebepler,

güzellikleri görünmeyen ve bilinmeyen şeylerde kudret-i Rabbaniyeyi kusurdan, zulümden muhafaza edip takdis

ve tesbih-i İlahîde birer **vesile**dirler.

Aynen öyle de: Cinnî ve insî şeytanlar ve **muzır** maddelerin

umûr-u şerriyede ve ademiye de istimalleri dahi,

yine kudret-i Sübhaniye yi gadirden ve haksız itirazlardan ve **şekvalara** hedef olmaktan kurtarmak ile **takdis** ve tesbihat-ı Rabbaniye ye

ve kâinattaki bütün kusurattan müberra ve münezzehiyetine hizmet ediyorlar.

For all faults arise from non-existence, or lack of ability, or destruction,

or the failure to perform duties, which are all non-existence

and acts **which are not existent** and **pertain to non-existence**.

The faults are ascribed to these satanic and evil veils,

the objections and complaints are **deservedly** directed at them,

and they are means of Almighty God **being pronounced free of all defect**.

In any event, strength or power are not necessary for evil destructive works pertaining to non-existence;

sometimes extensive non-existence or destruction may occur through some petty act or insignificant power, or even **the failure to perform a duty**.

It is supposed those doers of evil **possess power**,

but they have no effect other than non-existence

and no power other minor 'acquisition.'

But since the evils arise from non-existence,

the doers of evil are the true **agents**.

If they are **intelligent beings**, they deservedly pay the penalty.

That is to say, **in evils** the perpetrators are the true 'doers,'

but since good deeds and acts are existent,

those who 'do' them are not the true **'doers'** and do not have an actual effect.

They are **recipients** rather, receiving **the Divine effulgence**;

the All-Wise Qur'an states that their reward too is purely a **Divine favour**,

and says:

Whatever good happens to you is from God but whatever evil befalls you is from yourself. (Qur'an, 4:79)

In Short: While the universes of existence and the innumerable worlds of non-existence clash,

producing fruits like Paradise and Hell;

and all the worlds of existence declare: **"All praise be to God! All praise be to God!"**

Çünkü bütün kusurlar ademden ve kabiliyetsizlikten ve tahribden

ve vazife yapmamaktan -ki birer ademdirler-

ve **vücutî olmayan ademî** fiillerden geliyor.

Bu şeytanî ve şerli perdeler, o kusurata merci olup

itiraz ve şekvaları **bi'l-istihkak** kendilerine alarak

Cenab-ı Hakk'ın **takdisine** vesile oluyorlar.

Zâten şerli ve ademî ve tahribçi işlerde kuvvet ve iktidar lâzım değil;

az bir fiil ve cüz'î bir kuvvet, belki **vazifesini yapmamak** ile bazan büyük ademler ve bozmaklar oluyor.

O şerir fâiller, **muktedir** zannedilirler.

Halbuki ademden başka hiç tesirleri

ve cüz'î bir kesbden hariç bir kuvvetleri yoktur.

Fakat o şerler ademden geldiklerinden,

o şerirler hakikî **fâil**dirler.

Bil-istihkak, eğer **zîşuur** ise cezayı çekerler.

Demek **seyyiatta** o fenalar fâildirler;

fakat haseneler ve hayırlarda ve amel-i sâlihte vücud olmasından,

o iyiler hakikî **fâil** ve müessir değiller.

Belki **kabil**dirler; **feyz-i İlahî**yi kabul ederler

ve mükâfatları dahi sırf bir **fazl-i İlahî**dir diye, Kur'an-ı Hakîm

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

ferman eder.

Elhasıl: Vücud kâinatları ve hadsiz adem âlemleri birbirleriyle çarpışırken

ve Cennet ve Cehennem gibi meyveler verirken

ve bütün vücud âlemleri **"Elhamdülillah Elhamdülillah"**

and all the worlds of non-existence declare: "Glory be to God! Glory be to God!";

and while through an all-encompassing law of contest

angels and satans, and instances of good and instances of evil,

as far as the inspirations and satanic whisperings of the heart, all struggle against each other;

a fruit of belief in the angels is suddenly manifested, solving the matter and illuminating the universe.

Showing us one of the lights of the verse,

God is the Light of the heavens and the earth, (Qur'an, 24:35)

it shows us just how sweet is this fruit.

ve bütün adem âlemleri "Sübhanallah Sübhanallah" derken

ve ihatalı bir kanun-u mübareze ile

melekler şeytanlarla ve hayırlar şerlerle,

tâ kalbin etrafındaki ilham, vesvese ile mücadele ederken;

birden meleklerle imanın bu meyvesi tecelli eder, mes'eleyi halledip karanlık kâinatı ışıklandırır.

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

âyetinin envârından bir nurunu bize gösterir

ve bu meyve ne kadar tatlı olduğunu tattırır.

www.risaleglobal.com

The Twenty-Fourth and Twenty-Ninth Word -the latter of which demonstrates the marvels of the 'alifs' - point out a second universal fruit,

and prove in brilliant fashion the existence and functions of the angels.

Yes, in everything in the universe, particular and universal, in every realm of being,

is a compassionate, splendid dominicality which makes itself known and loved.

Most certainly it is necessary to respond to that splendour, that compassion, that making known and loved,

with thanks and comprehensive, conscious worship, declaring them to be free of all fault.

And it is only countless angels that can perform the duty on behalf of unconscious inanimate creatures and the great elements,

and can represent the wise, majestic activity of the sovereignty of that dominicality everywhere on the earth, on the Pleiades, in the foundations of the earth, and outside it.

Through this fruit, for example, the creation of the earth and its natural duties, which the soulless laws of philosophy show to be dark and desolate,

are placed in luminous familiar fashion

on the shoulders of, that is, under the supervision of, two angels called Thawr (the Bull) and Hut (the Fish).

And a truth, a substance of the hereafter called sakhra is sent as an everlasting foundation stone of the transitory earth,

that is, as a sign that in the future part of it will be transformed into eternal Paradise,

and is made a point of support for the angels Thawr and Hut.

This was narrated by the old prophets of the Children of Israel, and also by Ibn 'Abbas.

Unfortunately, in the course of time, this sacred meaning and allegory

was taken literally by the ordinary people

and acquired a form outside the bounds of reason.

Since the angels travel through earth and rock and the centre of the earth the same as they do through the air,

they, and the earth, surely have no need of physical rocks and a fish and ox to support them.

İkinci bir küllî meyvesine "Yirmidördüncü" ve "elif"ler kerametini gösteren "Yirmidokuzuncu Söz"ler işaret edip

parlak bir surette meleklerin vücudunu ve vazifesini isbat etmişler.

Evet kâinatın her tarafında, cüz'î ve küllî her şeyde, her nevide,

kendini tanıttırmak ve sevdirmek içinde merhametkârane bir haşmet-i rububiyet,

elbette o haşmete, o merhamete, o tanıttırmaya, o sevdirmeye karşı

şükür ve takdis içinde bir geniş ve ihatalı ve suurkârane bir ubudiyetle mukabele etmesi lâzım ve kat'îdir.

Ve şuursuz cemadat ve erkân-ı azîme-i kâinat hesabına o vazifeyi, ancak hadsiz melekler görebilir

ve o saltanat-ı rububiyetin her tarafta, serada süreyyada, zeminin temelinde, dışında hakîmane ve haşmetkârane icraatını onlar temsil edebilirler.

Meselâ, felsefenin ruhsuz kanunları pek karanlık ve vahşetli gösterdikleri hilkat-ı arziye ve vaziyet-i fitriyesini, bu meyve ile

nurlu, ünsiyetli bir tarzda

Sevr ve Hut namlarındaki iki meleğin omuzlarında, yani nezaretlerinde

ve Cennet'ten getirilen ve fâni küre-i arzın bâki bir temel taşı olmak,

yani ileride bâki Cennet'e bir kısmını devretmeğe bir işaret için Sahret namında uhrevî bir madde, bir hakikat gönderilip

Sevr ve Hut meleklerine bir nokta-i istinad edilmiş

diye Benî-İsrail'in eski peygamberlerinden rivayet var ve İbn-i Abbas'tan dahi mervîdir.

Maatteessüf bu kudsî mana, mürur-u zamanla bu teşbih,

avamın nazarında hakikat telakki edilmekle,

aklın haricinde bir suret almış.

Madem melekler havada gezdikleri gibi toprakta ve taşta ve yerin merkezinde de gezerler;

elbette onların ve küre-i arzın, üstünde duracak cismanî taş ve balığa ve öküze ihtiyaçları yoktur.

Also for example, since the globe utters *Divine glorifications* to the number of its realms of beings,

with tongues to the number of the members of those species,

and to the parts, leaves, and fruits of those members,

surely there will be an appointed angel with forty thousand heads and forty thousand tongues in each head, each of which will utter forty thousand Divine glorifications, which will know that splendid, unconscious, innate worship, represent it consciously, and offer it to the Divine Court,

as the Bringer of Sure News informed us absolutely correctly.

Also, the existence and extraordinary nature of angels like Gabriel (Peace be upon him), who conveys and announces the dominical relations with man, the most important result of the universe's creation;

and Israfil (Peace be upon him) and Azra'il (Peace be upon him), who merely represent the Creator's most awesome actions in the world of animate beings, which are raising to life and giving of life,

and the release from duties with death, and they supervise them in worshipful manner;

#72

and Michael (Peace be upon him) who besides supervising the bounties of the Most Merciful in food, which is the most extensive and most pleasurable mercy in the sphere of life,

consciously represents unconscious thanks -

the existence and extraordinary nature of angels like these,

and the immortality of their spirits, are necessitated by the sovereignty and splendour of dominicality.

Their existence and that of their own species

is as certain and free of doubt as the existence of the sovereignty and splendour that are to be seen in the universe as clearly as the sun.

Comparisons may be made with this for other matters concerning the angels.

Yes, the All-Powerful One of Glory and Beauty created four hundred thousand species of living beings on the earth,

and created beings with spirits in great abundance, even out of common and rotting substances,

filling everywhere with them.

Hem meselâ küre-i arz, küre-i arzın neveleri adedince başlar

ve o nevelerin ferdleri sayısınca diller

ve o ferdlerin a'za ve yaprak ve meyveleri mikdarınca tesbihatlar yaptığı için

elbette o haşmetli ve şuursuz ubudiyet-i fitriyeyi bilerek, şuurdarane temsil edip dergâh-ı İlahiyeye takdim etmek için kırkbin başlı ve her başı kırkbin dil ile ve herbir dil ile kırkbin tesbihat yapan bir melek-i müekkeli bulunacak ki,

ayn-ı hakikat olarak Muhbir-i Sadık haber vermiş.

Ve hilkat-ı kâinatın en ehemmiyetli neticesi olan insanlarla münasebat-ı Rabbaniyeyi tebliğ ve izhar eden Cebrail (A.S.)

ve zîhayat âleminde en haşmetli ve en dehşetli olan diriltmek ve hayat vermek

ve ölümlü terhis etmekteki Hâlık'a mahsus olan icraat-ı İlahiyeyi yalnız temsil edip ubudiyetkârane nezaret eden Israfil (A.S.) ve Azrail (A.S.)

ve hayat dairesinde rahmetin en cem'iyetli, en geniş, en zevkli olan rızıktaki ihsanat-ı Rahmaniyyeye nezaretle beraber

şuursuz şükürleri şuur ile temsil eden Mikâil (A.S.) gibi meleklerin

pek acib mahiyette olarak bulunmaları ve vücudları

ve ruhların bekaları, saltanat ve haşmet-i rububiyetin muktezasıdır.

Onların ve herbirinin mahsus taifelerinin vücudları,

kâinatta güneş gibi görünen saltanat ve haşmetin vücudu derecesinde kat'îdir ve şübhesizdir.

Melaikeye ait başka maddeler bunlara kıyas edilsin.

Evet küre-i arzda dörtüzbün neveleri zîhayattan halkeden,

hattâ en âdi ve müteaffin maddelerden zîruhları çoklukla yaratan

ve her tarafı onlarla şenlendiren

In the face of the miracles of His art

He causes them to declare: "What wonders God has willed! How great are God's blessings! Glory be to God!",

and before the gifts of His mercy:

"All praise be to God! All thanks be to God! God is Most Great!"

Most certainly and without doubt

therefore He created inhabitants and spirit beings suitable for the vast heavens, who never rebel and perform constant worship.

Not leaving the heavens empty, He populated them with these beings.

He created too countless different sorts of angels, far greater in number than the animal species.

Some in tiny form, mount raindrops and snowflakes and applaud the Divine art and mercy in their own tongues.

Others mount the travelling stars and on their journeys through space,

through their Divine exaltations and pronouncements of Divine Unity, proclaim to the world their worship before the grandeur, splendour and dignity of dominicality.

The agreement of all the revealed scriptures and religions since the time of Adam

concerning the existence and worship of the angels, and the numerous unanimous reports in all ages of conversations and meetings of men with the angels, proves that

their existence is as certain as the existence of the people of America, whom we have never seen, and that they are concerned with us.

Now come and taste through the light of belief this second universal fruit;

see how it fills the universe from end to end, making it beautiful

and transforming it into a vast mosque and place of worship.

In the face of science and philosophy showing it to be cold, lifeless, dark, and desolate,

it shows it to be full of life and light, conscious, familiar, and agreeable,

allowing the people of belief to experience a manifestation of the pleasures of immortal life according to their degree, while still in this world.

ve mu'cizat-ı san'atına karşı,

onlara dilleriyle "Mâşâallah, Bârekâllah, Sübhanallah" dediren

ve ihsanat-ı rahmetine mukabil

"Elhamdülillah, Veşşükrü-lillah, Allahüekber" o hayvancıklara söylettiren bir Kadîr-i Zülcelali ve'l-Cemal,

elbette, bilâşek velâ-şübhe,

koca semavata münasib, isyansız ve daima ubudiyette olan sekeneleri ve ruhanîleri yaratmış,

semavatı şenlendirmiş, boş bırakmamış.

Ve hayvanatın taifelerinden pekçok ziyade ayrı ayrı nevileri meleklerden icad etmiş ki,

bir kısmı küçücük olarak yağmur ve kar katrelerine binip san'at ve rahmet-i İlahiyeyi kendi dilleriyle alkışlıyorlar;

bir kısmı, birer seyyar yıldızlara binip feza-yı kâinatta seyahat içinde

azamet ve izzet ve haşmet-i rububiyete karşı tekbir ve tehlil ile ubudiyetlerini âleme ilân ediyorlar.

Evet zaman-ı Âdem'den beri bütün semavî kitablar ve dinler,

meleklerin vücudlarına ve ubudiyetlerine ittifakları

ve bütün asırlarda melekler ile konuşmalar ve muhavereler, kesretli tevatür ile insanlar içinde vukubulduğunu nakil ve rivayetleri ise;

görmediğimiz Amerika insanların vücudları gibi meleklerin vücudlarını ve bizimle alâkadar olduklarını kat'î isbat eder.

İşte şimdi gel, iman nuruyla bu küllî ikinci meyveye bak ve tat;

nasıl kâinatı baştan başa şenlendirip, güzelleştirip

bir mescid-i ekbere ve büyük bir ibadethaneye çeviriyor.

Ve fen ve felsefenin soğuk, hayatsız, zulmetli, dehşetli göstermelerine mukabil;

hayatlı, şuurulu, ışıklı, ünsiyetli, tatlı bir kâinat göstererek

bâki hayatın bir cilve-i lezzetini ehl-i imana derecesine göre dünyada dahi tattırır.

Conclusion: Since through the mysteries of Divine unity and oneness,

the same power, the same Names, the same wisdom, and the same art are found in every part of the universe,

the Creator's unity, disposal, giving of existence, dominicality, creativity, and sacredness

are proclaimed through the tongues of disposition of all creatures, particular and universal.

So too He created the angels,

and caused the glorifications which all creatures offer unconsciously through the tongues of their beings

to be offered consciously through the worshipful tongues of the angels.

None of the angels' actions are in any respect contrary to the Divine command.

Apart from pure worship, they do nothing; they bring nothing into being, can intervene in nothing unless commanded, and cannot intercede even, without permission.

They manifest to the utmost the meaning of:

*They are [but] servants raised to honour. * They speak not before He speaks, and they act [in all things] by His command. (Qur'an, 21:26-7)*

#74

CONCLUSION

[This forms a brief indication to a lengthy truth concerning a subtle point of miraculousness of great importance

which was imparted to me after sunset

and demonstrates clearly miraculous predictions of Sura al-Falag concerning the Unseen]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

*Say: I seek refuge with the Sustainer of the rising dawn * From the evil of aught that He has created * And from the evil of the black darkness whenever it descends * And from the evil of the envious when he envies. (Qur'an, 113:1-5)*

Commanding God's Messenger (PBUH) and his community to "Protect yourselves from the evil beings and satans among jinn and men who strive in the universe on account of the worlds of non-being"

Tetimme: Nasilki vahdet ve ehadiyet sırıyla

kâinatın her tarafında aynı kudret, aynı isim, aynı hikmet, aynı san'at bulunmasıyla

Hâlîk'ın vahdet ve tasarrufu ve icad ve rububiyeti ve hallakiyet ve kudsiyeti,

cüz'î-küllî herbir masnu'un hal dili ile ilân ediliyor.

Aynen öyle de; her tarafta melekleri hakedip

her mahlukun lisan-ı hal ile şuursuz yaptıkları tesbihatı,

meleklerin ubudiyetkârane dilleriyle yaptırıyor.

Meleklerin hiçbir cihette hilaf-ı emir hareketleri yoktur.

Hâlis bir ubudiyetten başka hiçbir icad ve emirsiz hiçbir müdahale, hattâ izinsiz şefaathı dahi olmaz.

Tam

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

sırrına mazhardırlar.

HÂTİME

[Gayet ehemmiyetli bir nükte-i i'caziyeye dair,

birden ihtiyarsız, mağribden sonra kalbe ihtar edilen

ve sure-i قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ in zahir bir mu'cize-i gaybiyesini gösteren uzun bir hakikata kısa bir işarettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

İşte yalnız mana-yı işarı cihetinde bu sure-i azîme-i hârika: "Kâinatta adem âlemleri hesabına çalışan şerirlerden ve insî ve cinnî şeytanlardan kendinizi muhafaza ediniz." Peygamberimize ve ümmetine emrederek,

this mighty, wondrous verse looks to all ages, and *through its allusive meaning* looks to a greater degree to our strange age,

even *explicitly*, and calls on the Qur'an's servants to *seek refuge with God*.

This *miraculous prediction about the Unseen* will be explained briefly in five signs, as follows:

All the verses of this sura have numerous meanings.

Only in respect of its allusive meaning,

its repeating the word "evil" four times in five sentences ; and with a powerful relation and in four ways

its *pointing the finger* with the same date to the four unparalleled, ghastly, stormy evils, material and immaterial, of this age, with its revolutions and *clashes*,

and its implicitly giving the command: "withdraw from these;"

is certainly *guidance from the Unseen* in a way befitting the Qur'an's miraculosity.

For example, the sentence

Say: I seek refuge with the Sustainer of the dawn

'*coincides*' with the date 1352 or 1354 according to abjad and jafr reckoning,

alluding to the Second World war, which was brewing up then erupted *due to the prevalent ambition and greed of mankind and the First War*,

and in effect saying to the community of Muhammed (PBUH):

"Do not enter this war, but seek refuge with your Sustainer."

With another of its *allusive meanings*, as a *special favour* to the Risale-i Nur students, who are servants of the Qur'an,

it hints to them that they were to be saved around the same date from Eskişehir Prison and an awesome evil,

and that the plans to eliminate them would come to nothing.

It was as though commanding them symbolically to seek refuge with God.

her asra baktığı gibi *mana-yı işaret* ile bu acib asrımıza daha ziyade,

belki *zahir bir tarzda* bakar; Kur'an'ın hizmetkârlarını *istiaze*ye davet eder.

Bu *mu'cize-i gaybiye*, beş işaretle kısaca beyan edilecek. Şöyle ki:

Bu surenin herbir âyetinin manaları çoktur.

Yalnız *mana-yı işaret* ile

beş cümlesinde dört defa "şerr" kelimesini tekrar etmek ve kuvvetli münasebet-i maneviye ile beraber dört tarzda

bu asrın emsalsiz dört dehşetli ve fırtınalı maddî ve manevî şerlerine ve inkılablarına ve *mübarezelerine* aynı tarihiyle *parmak basmak*

ve manen "Bunlardan çekiniz" emretmek,

elbette Kur'an'ın i'cazına yakışır bir *irşad-ı gaybî*dir.

Meselâ: Başta

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

cümlesi,

bin üçyüz elliiki veya dört (1352-1354) tarihine hesab-ı ebcedî ve cifrîyle *tevafuluk* edip

nev'-i beşerde en geniş hürs ve hasedle ve birinci harbin sebebiyle vukua gelmeye hazırlanan ikinci harb-i umumîye işaret eder.

Ve ümmet-i Muhammediyeye (A.S.M.) manen der:

"Bu harbe girmeyiniz ve Rabbinize iltica ediniz."

Ve bir *mana-yı remzi*yle, Kur'an'ın hizmetkârlarından olan Risale-i Nur şakirdlerine *hususî bir iltifat* ile

onların Eskişehir hapsinden, dehşetli bir şerden aynı tarihiyle kurtulmalarına

ve haklarındaki imha plânının akîm bırakılmasına remzen haber verir;

manen "İstiaze ediniz" emreder gibi bir remz verir.

And for example, the sentence

From the evil of aught that He has created

makes 1361 -the doubled ra is not counted-

and points the finger through both the Rumi and Hijri dates at the cruel, tyrannical destruction of this unmatched war.

'Coinciding' too with the Risale-i Nur students, who work with all their strength to serve the Qur'an,

being delivered from **an extensive plan to eliminate** them and from a grievous calamity and Denizli Prison,

it looks with an allusive meaning to them too.

With a concealed sign it says: "Protect yourselves from the evil of creatures."

And for example, making 1328 if the doubled letters are not counted

and 1358 if the doubled lâm is counted, the sentence *"the blowers on knots"*

'coincides' with the dates when due their **ambition and greed** the Europeans tyrants who caused the who World Wars, instigated a change of sultan and the Balkan and Italian Wars with the idea of spoiling the consequences of the Constitutional Revolution, which favoured the Qur'an;

then with the outbreak of the First World War, through the political diplomats blowing **their evils, material and immaterial**

and their sorcery and poison into everyone's heads through the tongue of the radio

and their inculcating their covert plans into the heart of **human destiny**,

they prepared the evils that would savagely destroy a thousand years of **the progress of civilization**,

which corresponds exactly with the meaning of *the blowers on knots*.

And for example, the sentence

And From the evil of the envious when he envies

makes 1347 -the doubled ra and *tanwin* are not counted-

Hem meselâ

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

cümlesi -şedde sayılmaz- bin üçyüz altmış bir (1361) ederek

bu emsalsiz harbin merhametsiz ve zalimane tahribatına rumi ve hicri tarihiyle parmak bastığı gibi;

aynı zamanda bütün kuvvetleriyle Kur'anın hizmetine çalışan Nur şakirdlerinin

geniş bir imha plânından ve elim ve dehşetli bir beladan ve Denizli hapsinden kurtulmalarına tevafukla,

bir mana-yı remzî ile onlara da bakar.

"Halk'ın şerrinden kendinizi koruyunuz" gizli bir îma ile der.

Hem meselâ: **الْتَفَاتٍ فِي الْعُقَدِ** cümlesi -şeddeler sayılmaz- bin üçyüz yirmisekiz (1328);

eğer şeddedeki (lâm) sayılsa, bin üçyüz ellisekiz (1358) adediyle

bu umumî harbleri yapan ecnebi gaddarların, **hırs ve hased** ile bizdeki Hürriyet İnkılabı'nın Kur'an lehindeki neticelerini bozmak fikri ile

tebeddül-ü saltanat ve Balkan ve İtalyan Harbleri ve Birinci Harb-i Umumî'nin patlamasıyla **maddî ve manevî şerlerini**,

siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemeyle

ve **mukadderat-ı beşerin** düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle

bin senelik **medeniyet terakkiyatını** vahşiyane mahveden şerhlerin vücuda gelmeye hazırlanmaları tarihine tevafuk ederek,

الْتَفَاتٍ فِي الْعُقَدِ in tam manasına tetabuk eder.

Hem meselâ:

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

cümlesi

-şedde ve tenvin sayılmaz- yine bin üçyüz kırkyedi (1347) edip,

and *concides exactly, and corresponds in meaning*, with the significant **upheavals** which occurred in this country **due to enforced European treaties**,

and the **changes** that took place in this religious nation due to the **oppression** of philosophy,

and the awesome **envy**, rivalry and clashes in various countries **which paved the way for Second World war**.

These are surely flashes of this sacred sura's miraculous predictions concerning the Unseen.

A Reminder: All Qur'anic verses have numerous meanings.

And all the meanings are universal;

they have significations in every century.

Those discussed here are only its level of **allusive meaning** which looks to our century.

Within that universal meaning our age is one signification.

Bat it **has gained particularity**, and looks to it and its date.

Since these last four years I have known neither the stages of the war, nor its results,

nor whether or not peace has been declared, and I have not asked,

I have not knocked on the door of this sacred sura to learn how many allusions it contains to this century and its wars.

#76

It has however been proved and explained in various parts of the Risale-i Nur, and especially in Rumuzat-i Semaniye (The Eight Symbol), that this treasury contains many more **mysteries**,

so referring readers to those, I am cutting this short.

The answer to a question that might occur to one

In this flash of miraculousness,

in the *from the evil of aught that He has created* at the beginning,

both the **from (min)** and **the evil (sharr)** being counted,

and in *and from the evil of the envious when he envies* at the end,

only the word evil (sharr) being counted, and from (wa min) not being counted,

and in neither of these words being counted in *and from the evil of the blowers on knots (wa min sharr al-naffâthât fi'l'uqad)*

aynı tarihte, **ecnebi muahedelerin icbarıyla** bu vatanda ehemmiyetli **sarsıntılar**

ve felsefenin **tahakküm**üyle bu dindar millette ehemmiyetli **tahavvüller** vücuda gelmesine

ve aynı tarihte, devletlerde **ikinci harb-i umumîyi ihzar eden** dehşetli **hasedler** ve rekabetlerin çarpışmaları tarihine bu mana-yı işaret ile *tam tamına tevafuku ve manen tetabuku*,

elbette bu kudsi surenin bir lem'a-i i'caz-ı gaybîsidir.

Bir İhtar: Herbir âyetin müteaddid manaları vardır.

Hem herbir mana küllîdir.

Her asırda efradı bulunur.

Bahsimizde bu asırımıza bakan yalnız **mana-yı işaret** tabakasıdır.

Hem o küllî manada, asrımız bir ferddir.

Fakat **hususiyet kesbetmiş** ki, ona tarihiyle bakar.

Ben dört senedir, bu harbin ne safahatını ve ne de neticelerini

ve ne de sulh olmuş olmamış bilmediğimden ve sormadığımdan,

bu kudsi surenin daha ne kadar bu asra ve bu harbe işareti var diye daha onun kapısını çalmadım.

Yoksa bu hazinede daha çok **esrar** var olduğu; Risale-i Nur'un eczalarında, hususan Rumuzat-ı Semaniye Risalelerinde beyan ve isbat edildiğinden

onlara havale edip kısa kesiyorum.

Hatıra gelebilen bir sualin cevabıdır:

Bu lem'a-i i'caziyede,

baştaki **مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** da

hem **مِنْ** hem **شَرِّ** kelimeleri hesaba girmesi

ve âhirde **وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ**

yalnız **شَرِّ** kelimesi girmesi, **وَمِنْ** girmemesi

ve **وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ** ikisi de hesab edilmemesi

is a sign indicating an extremely subtle relationship.

For there is no need for the good as well as evil in people (khalq),

and not all evil is visited on everyone.

Alluding to this, *from (min)* and *evil (sharr)*, which are partitive, are counted.

But the envier is altogether evil when he envies,

so there is no need for the partitive.

And according to the allusion of *the blowers on knots*,

there is no need for the word *evil* to be counted here, for all the works of those casters of spells and *sorcerer* diplomats who have set the globe ablaze for their own benefits are *pure evil*.

An addendum to a point about the miraculousness of this sura

Just as with four of its five sentences, this sura

looks with is allusive meaning to the four largest evil revolutions and storms this century;

so, with its allusive meaning and according to jafr reckoning, by its repeating four times the phrase *from the evil of (min sharri)*- the doubling is not counted,

it looks to and points the finger at the century of the *dissension* of Jenghiz Khan and Hulagu

and the time of the fall of the 'Abbasid dynasty,

which was the most fearsome calamity experienced by the Islamic world.

Yes, without doubling, *the evil (sharri)* makes 500, and *from (min)* is 90.

Numerous verses which look to the future,

as well as Iman 'Ali (May God be pleased with him) and Ghawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), who alluded to both our century and those times in their predictions of the future,

saw both our century and that century and made predictions in exactly the same way,

With *ghasiq* making 1161 and *idha waqab* making 810, the words (*ghasiq idha waqab*) look not to these times,

but to the significant material and immaterial evils of those times.

If they are counted together, they make 1971,

gayet ince ve latif bir münasebete îma ve remz içindir.

Çünkü, halklarda şerden başka hayırlar da var.

Hem bütün şer herkese gelmez.

Buna remzen, bazıyeti ifade eden *مِنْ* ve *شَرِّ* girmişler.

Hâsîd hased ettiği zaman bütün şerdir,

bazıyete lüzum yoktur.

Ve *التَّفَاتَاتِ فِي الْعَقْدِ* remziyle,

kendi menfaatleri için küre-i arza ateş atan üfleyicilerin ve *sihirbaz* o diplomatların tahribata ait bütün işleri *ayn-ı şer*dir diye, daha *شَرِّ* kelimesine lüzum kalmadı.

Bu Sureye Ait Bir Nükte-i İ'caziyenin Haşiyesidir:

Nasıl bu sure, beş cümlesinden dört cümlesi ile

bu asrımızın dört büyük şerli inkılablarına ve fırtınalarına mana-yı işarî ile bakar;

aynen öyle de, dört defa tekraren *مِنْ شَرِّ* -şedde sayılmaz- kelimesiyle

âlem-i İslâmca en dehşetli olan Cengiz ve Hülâgu *fitnesinin*

ve Abbasi Devleti'nin inkıraz zamanının asrına,

dört defa mana-yı işarî ile ve makam-ı cifrî ile bakar ve parmak basar.

Evet -şeddesiz- *شَرِّ* beşyüz (500) eder; *مِنْ* doksan (90)dır.

İstikbale bakan çok âyetler,

hem bu asrımıza hem o asırlara işaret etmeleri cihetinde, istikbalden haber veren İmam-ı Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam (K.S.) dahi,

aynen hem bu asrımıza, hem o asra bakıp haber vermişler.

غَاسِقِ إِذَا وَقَبَ kelimeleri bu zamana değil, belki *غَاسِقِ*

binyüz altmışbir (1161) *إِذَا وَقَبَ* ve sekizyüzon (810) ederek,

o zamanlarda ehemmiyetli maddî manevî şerlere işaret eder.

Eğer beraber olsa, Miladi bin dokuzyüz yetmişbir (1971) olur.

and give news of some ghastly evil at that date.

If the crops of the seeds of the present are not rectified, the blows will certainly be terrible.

#77

A Supplement to the Addendum of the Eleventh Topic

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The verse, *Let there be no compulsion (in religion; Truth stands out)* from error, 49 which is the complement of the Throne Verse, makes 1350;

whoever rejects evil makes 1929 or 1928;

and believes in God has grasped makes 946, corresponding to the name 'Risaletü'n-Nur;'

the most trustworthy handhold makes 1347;

*that never breaks, and God is All-Seeing, All-Knowing * (God) (is the Protector of those who have faith)*

if counted together makes 1012,

and if not counted together 945,

with one doubling not being counted;

from (the depths of darkness) He will lead them forth into the light makes 1372, without doubling;

while those who do not believe, their patrons are (the evil ones) makes 1417;

from the light (they will lead them forth into) the depths of darkness makes 1338, the doubling is not counted;

they will be the companions of the Fire, to dwell therein for ever makes 1295, the doubling is counted.

It was imparted to me that with their allusive meanings, these verses 'coincide' exactly and twice with both the name of the Risaletü'n-Nur and [the form of its striving](#);

and with the date the people of unbelief were attempting to extinguish the light of the World of Islam with the war of 1293 (1876-77);

O tarihte dehşetli bir şerden haber verir.

Yirmi sene sonra, şimdiki tohumların mahsulü ıslah olmazsa, elbette tokatları dehşetli olacak.

Onbirinci Mes'elenin Haşiyesinin Bir Lâhikasıdır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Âyet-ül Kürsî'nin tetimmesi olan *لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ*

تَبَيَّنَ الرُّشْدُ) مِنَ الْغَيِّ bin üçyüz elli (1350);

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ bin dokuzyüz yirmidokuz (1929) veya (1928)

وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ dokuzyüz kırkaltı (946)

"Risalet-ün Nur ismine muvafık";

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى bin üçyüz kırkyedi (1347);

لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (اللَّهُ) (وَلِيُّ الَّذِينَ (آمَنُوا)

-eğer beraber olsa- bin oniki (1012);

-eğer beraber olmazsa- dokuzyüz kırkbeş (945)

(bir şedde sayılmaz);

يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ bin üçyüz yetmişiki (1372) -şeddesiz-

(وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ) (الطَّاغُوتِ) bin dörtyüz onyeddi (1417)

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ bin üçyüz otuzsekiz (1338) -şedde sayılmaz-;

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ bin ikiyüz doksanbeş (1295) -şedde sayılır- eder.

Risalet-ün Nur'un hem iki kerre ismine, hem [suret-i mücahedesine](#), hem tahakkukuna ve te'lif ve tekemmül zamanına tam tamına tevafukuyla beraber

ehl-i küfrün bin ikiyüz doksanüç (1293) harbiyle âlem-i İslâm'ın nurunu söndürmeye çalışması tarihine

and with the date the terrible **treaties** were signed in 1338 taking advantage of the First World War and in order to cast it into darkness in fact.

It was imparted to me too that light and darkness are repeatedly contrasted in these verses,

and in this **immaterial struggle** a Light proceeding from the Qur'an's light

would become a point of support for the people of belief.

I was compelled to set this down in writing.

Then I saw that the relationship of its meaning with this century was so powerful that

even had there been no **sign** through the '**coincidences**,'

I would still have been certain that these verses were speaking with us through their allusive meanings, just as they look to all centuries.

Yes, firstly, the sentence at the beginning, *Let there be no compulsion (in religion; Truth stands out)* from error

points through abjad and jafr reckoning to the date 1350 [if Rumi, 1934, or if Hijri, 1931-2],

and through its allusive meaning, says:

#78

By the matters of religion being separated from those of this world on that date,

freedom of conscience, which is opposed to **force and compulsion in religion**, and to **religious struggle** and armed jihad for religion,

was accepted as a fundamental rule and political principle by governments,

and this State became a 'secular republic.'

In view of this, jihad will be a non-physical religious jihad with the sword of certain, verified belief.

Because it shows a **flash of miraculousness** indicating that a **light** will emerge from the Qur'an *which will make known and set forth clearly proofs so powerful they will demonstrate almost visibly the guidance and truths of religion.*

Furthermore, as far as the word *khalidun -to dwell therein for ever,*

by repeating the contrast between light and darkness, and belief and darkness *-the source and origin of all the comparisons in the Risale-i Nur and just like them-* is a concealed sign that

ve Birinci Harb-i Umumî'den istifade ile bin üçyüz otuzsekiz (1338)de bil'fiil nurdan zulümata atmak için yapılan dehşetli **muahedeler** tarihine tam tamına tevafuku

ve içinde mükerreren nur ve zulümat karşılaştırılması

ve bu **mücadele-i maneviyede** Kur'anın nurundan gelen bir nur,

ehl-i imana bir nokta-i istinad olacağını mana-yı işaret ile haber veriyor diye kalbime ihtar edildi.

Ben de mecbur oldum, yazdım.

Sonra baktım ki; manasının münasebeti bu asrımıza o kadar kuvvetlidir ki,

hiç **tevacuk emaresi** olmasa da

yine bu âyetler her asra baktığı gibi mana-yı işaret ile bizimle de konuşuyor kanaatım geldi.

Evet evvelâ: Başta **لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ** cümlesi,

makam-ı cifrî ve ebcedî ile bin üçyüz elli (1350) tarihine parmak basar

ve mana-yı işaret ile der:

Gerçi o tarihte, dini dünyadan tefrik ile

dinde ikraha ve icbara ve **mücadele-i diniyeye** ve din için silâhla cihada muarız olan **hürriyet-i vicdan**,

hükümetlerde bir kanun-u esasî, bir düstur-u siyasî oluyor

ve hükümet lâik cumhuriyete döner.

Fakat ona mukabil manevî bir cihad-ı dinî,

iman-ı tahkikî kılıncıyla olacak.

Çünkü *dindeki rüşd ü irşad ve hak ve hakikatı gözlere gösterecek derecede kuvvetli bürhanları izhar edip tebyin ve tebeyyün eden bir nur* Kur'an'dan çıkacak diye haber verip, bir **lem'a-i icaz** gösterir.

Hem tâ **خَالِدُونَ** kelimesine kadar

Risale-i Nur'daki bütün müvazenelerin aslı, menbaı olarak aynen o müvazeneler gibi mükerreren nur ve zulümat ve iman ve karanlıkları karşılaştırmasıyla gizli bir emaredir ki,

a great hero in the **contest** of the 'mânevî jihad ' at that date is the Risale-i Nur, which bears the name of light.

For its immaterial sword has solved hundreds of the mysteries of religion,

leaving no need for physical swords.

Yes, countless thanks be to God,

for twenty years the Risale-i Nur has demonstrated this prediction and flash of miraculousness **in fact**.

It is due to this mighty mystery that

Risale-i Nur students do not interfere in the politics and political currents of the world and their material struggles,

nor attach importance to them, nor **condescend** to any involvement with them.

Its true students say to their most fearsome enemies in the face of their insults and aggression:

"You wretch! I am trying to save you from eternal annihilation

and to raise you from the **basest** and most grievous level of ephemeral animality

to the happiness of immortal humanity,

while you are working for my death and execution.

Your pleasures in this world are very few and fleeting

and the penalties and torments you will suffer in the hereafter will be very great and very longlasting.

For me, death will be a discharge from duties.

Go away! I am not going to bother with you, do whatever you like!"

They feel not anger at their enemies,

but pity and compassion.

They try to reform them, in the hope they shall be saved.

Secondly: *And believes in God has grasped the most trustworthy handhold.*

These two sacred sentences have a powerful relationship,

and according to abjad and jafr reckoning

the first corresponds exactly with the name Risaletü'n-Nur,

and the second corresponds in meaning, and according to jafr reckoning with its being realized and perfected and its brilliant conquests.

o tarihte bulunan cihad-ı manevî **mübarezesinde** büyük bir kahraman; Nur namında Risale-i Nur'dur ki,

dinde bulunan yüzer tılsımları keşfeden onun manevî elmas kılıncı,

maddî kılınçlara ihtiyaç bırakmıyor.

Evet hadsiz şükürler olsun ki,

yirmi senedir Risale-i Nur bu ihbar-ı gaybı ve lem'a-i i'cazı **bil'fiil** göstermiştir.

Ve bu sırr-ı azîm içindir ki;

Risale-i Nur şakirdleri dünya siyasetine ve cereyanlarına ve maddî mücadelelerine karışmıyorlar

ve ehemmiyet vermiyorlar ve **tenezzül** etmiyorlar

ve hakikî şakirdleri en dehşetli bir hasmına ve hakaretili tecavüzüne karşı ona der:

"Ey bedbaht! Ben seni i'dam-ı ebedîden kurtarmaya

ve fâni hayvaniyetin **en süflî** ve elîm derecesinden

bir bâki insaniyet saadetine çıkarmaya çalışıyorum.

Sen benim ölümüne ve i'damına çalışıyorsun.

Senin bu dünyada lezzetin pek az, pek kısa

ve âhirette ceza ve belaların pek çok ve pek uzundur.

Ve benim ölümüm bir terhistir.

Haydi defol; senin ile uğraşmam, ne yaparsan yap." der.

O zalim düşmanına hiddet değil,

belki acıyor, şefkat ediyor,

keşki kurtulsa idi diyerek ıslahına çalışır.

Sâniyen: (وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ) (بِالْعُرْوَةِ)

(الْوُثْقَى)

Bu iki kudsî cümleler, kuvvetli münasebet-i maneviye ile beraber

makam-ı cifrî ve ebedî hesabıyla,

birincisi Risalet-ün Nur'un ismine,

ikincisi onun tahakkukuna ve tekemmülüne ve parlak fütuhatına manen ve cifren tam tamına tetabukları

These correspondences are an indication that this century at this date, the Risaletü'n-Nur is a **most trustworthy handhold** .

That is, it is an unbreakable chain of great strength and a "rope of God (hablullah) ."

They inform through their allusive meanings that those who lay hold of it and cling onto it will be saved.

#79

Thirdly: Both in meaning and according to jafr reckoning, the sentence *God is the Protector of those who have faith*

makes an allusion to the Risaletü'n-Nur, as follows....

(The curtain descended here and permission was not given to write it. It has been postponed to another time.)

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us. Indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 96:6)

NOTE: The reason permission was not given to write the remainder of this point for now is that

it touches to an extent on politics and this world,

and we are prohibited from considering these.

Yes, the verse, Man is indeed overweening (Qur'an, 96:6) looks to this 'taghut ' and draws attention to it...

Said Nursi

#80

Part of a letter from Husrev, the hero of the Risale-i Nur, in connection with the Eleventh Topic of the Fruits of Belief

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

May the peace and mercy and blessings of God be upon you!

My Beloved and Esteemed Master!

With the great good it contains for this nation and country,

with its Ninth Topic The Fruits of Belief

was not only the means of salvation of its students while in the midst of their greatest enemies and the awesomely rebellious,

bir emaredir ki; Risalet-ün Nur bu asırda, bu tarihte bir "urvet-ül vüska"dır.

Yani çok muhkem, kopmaz bir zincir ve bir "hablullah"tır.

Ona elini atan, yapışan necat bulur diye mana-yı remziyle haber verir.

Sâlisen: *اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا* cümlesi hem mana, hem cifr ile

Risalet-ün Nur'a bir remzi var. Şöyle ki:.....

(Bu makamda perde indi. Yazmaya izin verilmedi. Başka zamana te'hir edildi.)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

(Haşiye): Bu nüktenin bâki kısmı şimdilik yazdırılmadığının sebebi,

bir derece dünyaya, siyasete temasıdır.

Biz de bakmaktan memnuuz.

Evet إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ bu taguta bakar ve baktırr.

Said Nursî

[Risale-i Nur kahramanı Hüsrev'in "Meyve'nin Onbirinci Mes'elesi" münasebetiyle yazdığı mektubun bir parçasıdır.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Çok mübarek, çok kıymetdar, çok sevgili üstadımız efendimiz!

Millet ve memleket için çok büyük güzellikleri ihtiva eden

"Meyve" "Dokuz Mes'ele"si ile,

dehşetli bir zamanda, müdhiş âsiler içinde en büyük düşmanlar arasında hayretfeza bir surette şakirdlerine necat vermeye vesile olmakla kalmamış,

but also with its Tenth and Eleventh Topics,

it applauded the Risale-i Nur students in particular on the ways of reality.

Moreover, concerning the circumstances of the grave, which we are certain to enter,

by making familiar that place under the earth, which makes everyone tremble

and is a source of terror for the heedless in particular,

where we will meet and speak with the angels;

it made us happy at their companionship,

and dispelled our terrible fears about that first stopping-place,

letting us breathe freely.

In the hands of those like me who have not seen that luminous life,

it resembles an electric lamp whose rays penetrate hundreds of thousands of years.

It also resembles a model flower-garden, the scents of which are ever a source of delight.

Yes, I suggest to our beloved Master that

like students who everyday recite their lessons to their teacher,

we should always describe to our beloved Master the effulgence we receive from the Risale-i Nur.

But for now our beloved Master is refraining from speaking.

My Dear Master! The reality of the Risale-i Nur, the beauty of the Fruits, and effulgence of its flowers

have driven me to utter a few words, gratefully, in the name of my country,

and have breathed life into many hearts which speak like mine.

But now, due to the "flower" of the Eleventh Fruit of Belief, the steps taken against the Risale-i Nur in our area and the hands raised against it,

have become harsher and stronger, and have been stirred into action.

Your humble student, Husrev

Onuncu ve Onbirinci Mes'eleleri ile

hususuyla Nur'un şakirdlerini hakikat yollarında alkışlamış

ve gidecekleri hakikî mekânları olan kabirdeki ahvallerinden

ve herkesi titreten

ve bilhâssa ehl-i gaflet için çok korkunç, çok elemli, çok acıklı bir menzil olan toprak altında,

göreceği ve konuşacağı melaikelerle konuşmayı ve refakatı sevdirecek

ve refakatı sevdirecek *bu mekâna daha çok ünsiyet izhar etmekle*

bu korkulu ilk menzil hakkındaki fevkalhad korkularımızı ta'dil etmiş,

nefes aldirmiş.

Hususıyla o âlemin nurani hayatını benim gibi göremeyenlerin ellerinde

şuaatı yüzbinlerle senelik mesafelere uzanan bir elektrik lâmbası hükmüne geçmiş.

Hem de daima koklanılacak nümunelik bir çiçek bahçesi olmuştur.

Evet, biz sevgili üstadımıza arz ediyoruz ki;

hergün dersini hocasına okuyan bir talebe gibi

Nur'dan aldığımız feyizlerimizi, her vakit için sevgili üstadımıza arz edelim.

Fakat sevgili üstadımız şimdilik konuşmalarını ta'til buyurdular.

Ey aziz üstadım! Risale-i Nur'un hakikatı ve Meyve'nin güzelliği ve çiçeğinin feyzi,

beni minnetdarane bir parça memleketim namına konuşturmuş

ve benim gibi konuşan çok kalblere hayat vermiş.

Şimdi muhitimizde Risale-i Nur'a karşı atılan adımlar ve uzatılan eller,

Meyve'nin Onbirinci çiçeği ile daha çok metanet kesbetmiş, inkişaf etmiş, faaliyete başlamıştır.

Çok hakir talebeniz Hüsrev

A letter written in the name of all the Risale-i Nur students in Isparta to offer congratulations for Ramadan, which has been amended in thirteen sections

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

Our revered Master, who through the effulgence of the Qur'an

and truths of the Risale-i Nur

and aspirations of his loyal students

weeps tears of blood *for the well-being of the Islamic world in this world and the next...*

Who in these stormy days of the end of time

is beset with more woes and ills than Job (Peace be upon him),

and through the light of the Qur'an, the proofs of the Risale-i Nur and efforts of his students

works to cure the ills of the Islamic world like **Luqman the Wise**,

and has proved with thirty-three verses of the Qur'an and *the wondrous predictions of Imam 'Ali and the Ghawth al-A'zam* that the Risale-i Nur with its different parts is truth and reality...

Who although he is himself ill and elderly and weak and in a **piteous condition**,

more than anyone sacrifices his life for the World of Islam

and responds to those wrong him with the truths of the Qur'an and proofs of the Risale-i Nur,

and through the loyalty of the Risale-i Nur students, with prayers and good works...

Who together with his students was sent to prison because one of his important works, **The Supreme Sign**, was **printed**,

and through the guidance of the Qur'an and teachings of the Risale-i Nur and enthusiasm of his students

turned the prison in a **'School of Joseph'** and place of learning,

[Isparta'daki umum Risale-i Nur talebeleri namına Ramazan tebriki münasebetiyle yazılmış ve onüç fıkra ile ta'dil edilmiş bir mektubdur.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Ey *âlem-i İslâmın dünya ve âhirette selâmeti için* Kur'anın feyziyle

ve Risale-i Nur'un hakikatıyla

ve sadık şakirdlerin himmetiyle

mübarek gözlerinden yaş yerine kan akıtan

ve ey fitne-i âhırzamanın şu dağdağalı ve fırtınalı zamanında

Hazret-i Eyüb Aleyhisselâm'dan ziyade hastalıklara, dertlere giriftar olan

ve Kur'anın nuruyla ve Risale-i Nur'un bürhanlarıyla ve şakirdlerin gayretiyle

âlem-i İslâmın maddî ve manevî hastalıklarını **Hakîm-i Lokman** gibi tedaviye çalışan

ve ey mübarek ellerinde mevcut olan Nur parçalarının hak ve hakikat olduğunu Kur'anın otuzüç âyetiyle ve *keramet-i Aleviye ve Gavsîye* ile isbat eden

ve ey kendisi hasta ve ihtiyar ve zaif ve gayet **acınacak bir halde** olduğuna göre

herkesten ziyade âlem-i İslâm'a can feda eder derecesinde acıyarak

kendine fenalık etmek isteyenlere Kur'anın hakikatıyla ve Risale-i Nur'un hüccetleriyle,

Nur talebelerinin sadakatlarıyla hayırlı dualar ve iyilik etmek ile karşılayan

ve yazdığı mühim eserlerinden **Âyet-ül Kübra**'nın **tab'**ıyla kendi zâtına ve talebelerine gelen musibette hapishanelere düşen

ve o zindanları Kur'anın irşadiyle ve Risale-i Nur'un dersiyle ve şakirdlerin iştiağıyla

bir **medrese-i Yusufiye**ye çeviren ve bir dershane yapan

and was the cause of all the ignorant among us there

learning to read the whole Qur'an,

and despite being elderly and weak, through the sacred strength of the Qur'an

and solace of the Risale-i Nur and **endurance** of his brothers,

took on himself the loads of all of us,

and through the Fruits of Belief and Defence Speeches which he wrote,

the miraculousness of the Qur'an of Miraculous Exposition,

and the powerful proofs of the Risale-i Nur,

and sincerity of his students, with Divine permission

had the prison door opened and won our **acquittals**,

and made that day a festival for us and for the Islamic world,

and proving that in truth the Risale-i Nur is "**Light upon light**,"

won the right for it to be read and written out freely till the end of time...

#82

Who has proved with the sacred sustenance of **the Qur'an of Mighty Stature**

and other-worldly food of the Risale-i Nur and appetite of its students,

that the World of Islam has need for the Risale-i Nur as it does for water and air,

and that thousands of those who have read these treatises and written them out

have entered the grave in a state of belief,

and has never defeated or embarrassed the students who follow him,

and through the heavenly teachings of the Qur'an,

the principles of the Risale-i Nur, the intelligence of its students,

and the Tenth and Eleventh Topics of the Fruits of Belief and its flowers

quenches the fires of separation that night and day sear our hearts,

like the water of life and wine of Kawthar,

filling them with joy and happiness...

ve içimizde bulunan cahil olanların hepsini

Kur'anı o dershenede hatmettirerek çıkaran;

ve o musibette Kur'anın kuvve-i kudsiyesiyle

ve Risale-i Nur'un tesellisiyle ve kardeşlerin **tahammülleriyle** ihtiyar ve` zaîf olduğu halde

bütün ağırlıklarımızı ve yüklerimizi üzerine alan

ve yazdığı Meyve ve Müdafaname risaleleriyle

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın i'cazıyla

ve Risale-i Nur'un kuvvetli bürhanlarıyla

ve şakirdlerin ihlası ile, izn-i İlahî ile

o zindan kapılarını açtırıp **beraet** kazandıran

ve o günde bize ve âlem-i İslâma bayram yaptıran

ve hakikaten Risale-i Nur'ları "**Nurun alâ nur**" olduğunu isbat ederek

kiyamete kadar serbest okunup ve yazılmasına hak kazandıran

ve âlem-i İslâmın **Kur'an-ı Azîmüşşan**'ın gıda-i kudsiyesiyle

ve Nur'un uhrevî taamıyla ve şakirdlerinin iştihasıyla

ekmek, su ve hava gibi bu Nurlara pek çok ihtiyacı olduğunu

ve bu Nurları okuyup yazanlardan binler kişi

imanla kabre girdiğini isbat eden

ve kendisine mensub talebelerini hiçbir yerde mağlub ve mahcub etmeyen

ve elyevm Kur'anın semavî dersleriyle

ve Risale-i Nur'un esasatıyla ve şakirdlerinin zekâvetleriyle

ve Meyve'nin Onuncu ve Onbirinci Mes'ele ve çiçekleriyle

firak ateşiyle gece-gündüz yanan kalblerimizi

âb-ı hayat ve şarab-ı kevser gibi o mübarek "**Mes'ele**" ve "**Çiçekler**" ile kalblerimizin ateşini **söndürüp**

sürur ve feraha sevkeden

Who, in accordance with the certain promises and threats of the Qur'an of Mighty Stature

and the certain discoveries of the Risale-i Nur

and the observations of its late students

and those among them who divine the happenings of the grave,

has for the believers saved death -the thing most feared by all the world-

from being eternal annihilation and transformed it into a discharge from duties

and shown that for the unbelievers and dissemblers it is eternal annihilation;

has proved *in accordance with the certain news* of the Qur'an of Miraculous Exposition, confirmed both by the thousand miracles of Muhammad (Peace and blessings be upon him)

and its forty aspects of miraculousness,

and endorsed by the proofs of the Risale-i Nur -which proceeds from the Qur'an- which have defeated even its most obdurate enemies

and are submitted to by the Risale-i Nur students, and are corroborated too by many signs, experiences, and convictions,

that the terrifying, cold, dark and narrow grave is

for the believers a pit of Paradise and a door onto the gardens of Paradise,

while for the disbelievers and dissembling atheists is a pit of Hell full of snakes and scorpions;

and has made the angels called Munkar and Nakir, who will enter there,

familiar companions for the people of truth and those who have taken the way of reality;

and included the Risale-i Nur students among '*students of the religious sciences,*'

and discovered on the death of the late heroic martyr Hafiz Ali that they reply to the questions of Munkar and Nakir with the Risale-i Nur,

and who beseeches Divine mercy that those of us who are still living will also reply with the Risale-i Nur...

Who, through demonstrating an aspect of miraculousness pertaining to each of the forty levels of the Qur'an of Mighty Stature,

and through it being the pre-eternal Word of God,

ve ey âlemin (Kur'an-ı Azîmüşşan'ın kat'î va'diyle ve tehdidi ile

ve Risale-i Nur'un keşf-i kat'îsiyle

ve merhum şakirdlerinin müşahedesiyile

ve onlardaki keşf-el kubur sahiblerinin görmesiyle)

en çok korktuğu ölümü ehl-i iman için

i'dam-ı ebedîden kurtarıp bir terhis tezkeresine çeviren ve âlem-i Nur'a gitmek için güzel bir yolculuk olduğunu isbat eden

ve kâfir ve münafıklar için i'dam-ı ebedî olduğunu bildiren

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın, bin mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm

ve kırk vech-i i'cazının tasdiki altında *ihbarat-ı kat'iyyesiyle,*

ondan çıkan Risale-i Nur'un en muannid düşmanlarını mağlub eden hüccetleriyle

ve Nur şakirdlerinin çok emarelerin ve tecrübelerin ve kanaatlarının teslimi ile

o korkunç, karanlık, soğuk ve dar kabri,

ehl-i iman için Cennet çukurundan bir çukur ve Cennet bahçesinin bir kapısı olduğunu isbat eden

ve kâfir ve münafık zındıklar için Cehennem çukurundan yılan ve akreplerle dolu bir çukur olduğunu isbat eden

ve oraya gelecek olan Münker Nekir isminde melaikeleri

ehl-i hak ve hakikat yolunda gidenler için birer *munis* arkadaş yapan

ve Risale-i Nur'un şakirdlerini *talebe-i ulûm* sınıfına dâhil edip

Münker Nekir suallerine Risale-i Nur ile cevap verdiklerini merhum kahraman şehid Hâfız Ali'nin vefatıyla keşfeden

ve hayatta bulunanlarımızın da yine Risale-i Nur'la cevap vermemizi rahmet-i İlahiyeden dua ve niyaz eden

ve Hazret-i Kur'anı, Kur'an-ı Azîmüşşan'ın kırk tabakadan her tabakaya göre bir nevi i'caz-ı manevîsini göstermesiyle

ve umum kâinata bakan kelâm-ı ezeli olmasıyla

and through the works [The Miraculousness of the Qur'an](#) and [The Eight Symbols](#) from the Risale-i Nur,

and the extraordinary efforts of the heroic brothers and students of the Risale-i Nur like [the chief writer](#) of the '[Rose Factory](#),'

#83

and through Husrev, one of the heroic scribes of the Risale-i Nur being commanded to "write!", although no one since the time of the Prophet (PBUH) had been able to write it in such miraculous fashion,

its being written like the Qur'an inscribed on the Preserved Tablet,

- has proved [in beautiful and brilliant fashion, never before seen or heard](#), that the Qur'an of Mighty Stature is the true Word of God,

and the greatest of all the revealed books,

and that there are thousands of Sura al-Fatiha's within one Sura al-Fatiha,

and thousands of Sura al-Ikhlâs's within one Sura al-Ikhlâs,

and that its letters yield ten, a hundred, a thousand, and thousands of merits and good deeds...

Who has proved, through the Qur'an of Miraculous Exposition demonstrating its miraculousness for one thousand three hundred years

and halting those who oppose it,

and through the proofs of the Risale-i Nur that are so clear as to be almost visible,

and through the diamond pens of the Risale-i Nur students,

that the Twenty-Fifth Word and its [Addenda](#), which have challenged the world and silenced even the [most obdurate](#),

are miracles of the Qur'an in forty aspects...

Who has proved in the treatise from the Risale-i Nur called [The Miracles of Muhammad \(PBUH\)](#) thousands of miracles showing that Muhammad (Peace and blessings be upon him) was a true Messenger,

the [lord](#) of all the one hundred and twenty-four thousand prophets, and the [most virtuous](#) of them,

and through the Qur'an of Mighty Stature proclaiming to the universe that God's Noble Messenger (PBUH) was sent as a [Mercy to All the Worlds](#),

and the Risale-i Nur demonstrating from beginning to end that he was a Mercy to All the Worlds,

ve tefsiri olan Risale-i Nur'un [Mu'cizat-ı Kur'aniye](#) ve [Rumuzat-ı Semaniye](#) risaleleriyle

ve Risale-i Nur [gül fabrikasının](#) [serkâtibi](#) gibi kahraman kardeşlerin ve şakirdlerin fevkalâde gayretleriyle

asr-ı saadetten beri böyle hârika bir surette mu'cizeli olarak yazılmasına hiç kimse kadir olmadığı halde Risale-i Nur'un kahraman bir kâtibi olan Hüsrev'e "Yaz" emir buyurulmasıyla,

Levh-i Mahfuz'daki yazılan Kur'an gibi yazılması

ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hak kelâmullah olduğunu

ve bütün semavî kitabların en büyüğü ve en efdali

ve bir Fatiha içinde binler Fatiha

ve bir İhlas içinde binler İhlas

ve hurufatının birden on ve yüz ve bin ve binler sevab ve hasene verdiklerini [hiç görülmedik ve işitilmedik pek güzel ve hârika bir surette](#) tarif ve isbat eden

ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın binüçyüz seneden beri i'cazını göstermesiyle

ve muarızlarını durdurmasıyla

ve Nur'un gözlere gösterir derecede zahir delilleri ile

ve Nur şakirdlerinin elmas kalemleriyle

bu zamana kadar misli görülmedik Risale-i Nur'un dünyaya ferman okuyan ve [en mütemerrid](#) ve muannidleri susturan Yirmibeşinci Söz ve [zeyilleri](#)

kırk vecihle i'caz-ı Kur'anî olduğunu isbat eden

ve ey Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hak peygamber olduğuna

ve umum yüzyirmidört bin peygamberlerin [efdali](#) ve [seyyidi](#) olduğuna dair binler mu'cizelerini "[Mu'cizat-ı Ahmediye](#)" (A.S.M.) namındaki Risale-i Nur'u ile güzel bir surette isbat eden

ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın [rahmeten-lil-âlemîn](#) olduğunu kâinatta ilân etmesiyle

ve Nur'un baştan nihayete kadar onun rahmeten-lil-âlemîn olduğunu bürhanlarla isbat etmesiyle

and showing even to the blind that the Messenger's **deeds** and **conduct** are the finest and best **example to be followed** in the world,

and through the testimony of calamities being lifted when the Risale-i Nur is disseminated in Anatolia and other countries,

and disasters occurring when it is silenced,

and through the firm and steadfast attachment to their work of the Risale-i Nur students despite the extremely **difficult circumstances**,

has shown how profitable it is to follow the practices of that Being (PBUH)

and that to follow a single of his practices at this time gains the reward of a hundred martyrs,

and has proved absolutely certainly that for twenty years the Risale-i Nur has **repulsed** the calamities and disasters that would otherwise have been visited on Anatolia, *the same as alms-giving repels disaster!*

Now, since the Risale-i Nur's acquittal has filled with joy foremost our beloved Master,

then us impotent, faulty students,

then the Islamic world,

and occasioned a second festival,

we congratulate you on this great festival of yours,

#84

and offering our congratulations for Ramadan and the Night of Power,

the third festival, we beseech Almighty God we shall see **many more**,

and imploring forgiveness for our faults and the faulty among us,

we send the greetings of all here and kiss your blessed hands,

and beseech your prayers, o our Master!

The Risale-i Nur students in Isparta and its environs

To modestly reject this letter, which is a hundred times greater than my due,

would be **ingratitude** and an insult to **the favourable opinions** of all the students,

while to accept it exactly as it is would tell of pride, **egotism**, and conceit.

Therefore, adding thirteen sections, I am sending you a copy of this long letter written by the Risale-i Nur's **scribe** in everyone's name,

ve o resulün **efal** ve **ahvali**, kâinata **nümune-i iktida** olacak en sağlam, en güzel rehber olduğunu hattâ körlere de göstermesiyle

ve Anadolu ve hususî memleketlerde Nur'un intişarı zamanında belaların ref'i

ve susturulmasıyla musibetlerin gelmesi şهادetiyle

ve Nur şakirdlerinin gayet **ağır müşkilâtlar** içinde kemal-i metanetle hizmet ve irtibatlarıyla

o zâtın (A.S.M.) sünnet-i seniyesine ittiba etmek ne kadar kârlı olduğunu

ve bir sünnete bu zamanda ittiba'da yüz şehidin ecrini kazandığını bildiren

ve *sadaka, kaza ve belayı nasıl def'ediyorsa* Risale-i Nur'un da Anadolu'ya gelecek kazayı, belayı, yirmi senedir **def**ettiğini aynelyakîn isbat eden üstad-ı ekremimiz efendimiz hazretleri!..

Şimdi şu Risale-i Nur'un beraeti, başta siz sevgili Üstadımızı,

sonra biz âciz kusurlu talebelerinizi,

sonra âlem-i İslâmı sürura sevk ederek,

ikinci büyük bir bayram yaptırdığından

siz mübarek Üstadımızın bu büyük bayram-ı şerifinizi tebrik ile

ve yine üçüncü bayram olan ramazan-ı şerifinizi ve leyle-i Kadrinizi tebrik,

emsal-i kesîresiyle müşerref olmağımızı niyaz

ve biz kusurluların kusurlarımızın affını rica ederek

umumen selâm ile mübarek ellerinizden öper

ve dualarınızı temenni ederiz, efendimiz hazretleri.

Isparta ve havalisinde bulunan Nur Talebeleri

Haddimden yüz derece ziyade olan bu mektub muhteviyatını tevazu ile reddetmek

bir **küfran-ı nimet** ve umum şakirdlerin **hüs-n-ü zanlarına** karşı bir ihanet olması

ve aynen kabul etmek bir gurur, bir **enaniyet** ve benlik bulunması cihetiyle,

umum namına Risale-i Nur **kâtibinin** yazdığı bu uzun mektubu -onüç fıkraları ilâve edip-

both by way of thanks and to be saved from pride and ingratitude.

It may be added at the end of the Eleventh Topic

with the title: 'A letter from the Risale-i Nur students of Isparta and its environs.'

Although I have amended the letter in this way,

twice a pigeon alighted at my window.

It was going to enter, but saw Ceylan's head and did not.

Several minutes later, another alighted in exactly the same way.

It too saw the scribe's head and did not come inside. I said:

"Most probably these are bearers of good news like the sparrow and 'kuddüs' bird before.

Or because we have written this letter like numerous other secret letters,

they came to congratulate us on amending the auspicious letter in this way."

Said Nursi

hem bir şükr-ü manevî, hem gururdan, hem küfran-ı nimetten kurtulmak için size bir suretini gönderiyorum ki:

Meyve'nin Onbirinci Mes'elesinin âhirinde

"Risale-i Nur'un Isparta ve civarı talebelerinin bir mektubudur" diye ilhak edilsin.

Ben bu mektubu, bu ta'dilât ile yazdığımız halde

iki defa bir güvercin yanımızdaki pencereye geldi.

İçeriye girecekti, Ceylan'ın başını gördü girmedi.

Birkaç dakika sonra başkası aynen geldi.

Yine yazanı gördü girmedi. Ben dedim:

Herhalde evvelki serçe ve kuddüs kuşu gibi müjdecilerdir.

Veyahut bu mektub gibi müteaddid mektubları yazdığımızdan,

mübarek mektubun ta'dili ile mübarekiyetini tebrik için gelmişler kanaatımız geldi.

Said Nursî

www.risaleglobal.com